

LIKKUTEI TORAH • THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת בהעלותך

Parshas Behaaloscha

The 7 maamarim of Likkutei Torah on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/behaaaloscha/

Contents

PARSHAS BEHAALOSCHA

Maamar 1	בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות "When you raise up the lamps, toward the face of the Menorah..." (Numbers 8:2)	3
Maamar 2	ביאור על הנ"ל An explanation of the above	29
Maamar 3	בהעלתך את הנרות וגו' "When you raise up the lamps"	39
Maamar 4	וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה "And this is the work of the Menorah: hammered gold, unto its base, unto its flowers"	64
Maamar 5	אם את כל דגי הים כו' If All the Fish of the Sea	73
Maamar 6	ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על ראשה... "I saw, and behold, a menorah all of gold, with its bowl upon its top..." (Zechariah 4:2)	76
Maamar 7	לבאר הדברים הנ"ל To explain the matters mentioned above	124

בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

“When you raise up the lamps, toward the face of the
Menorah...” (Numbers 8:2)

1 בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. הנה ענין המנורה נאמר בזכריה ראיני והנה מנרת זהב כו'

“When you raise up the lamps, toward the face of the Menorah shall the seven lamps give light.”
Now, the matter of the Menorah is stated in Zechariah: “I saw, and behold, a menorah of gold,” etc.

ואומר מה אלה אדוני ויאמר אלי זה דבר ה' אל זרובבל

And he says, “What are these, my lord?” And he said to me, “This is the word of Havayah to Zerubbabel.”

פ"י כי ענין המנורה הוא בחי' דבר ה' שהוא מקור נש"י [נשמות ישראל] וכמאמר ואתה נפתחה בי וכמ"ש
ויפח באפיו נשמת וגו'

The meaning is that the matter of the Menorah is the level of “the word of Havayah,” which is the source of the souls of Israel; as it is said, “and You breathed it into me,” and as it is written, “And He breathed into his nostrils the soul of [life],” etc.

(עמ"ש בד"ה והיה מספר בניי [בני ישראל]) וישראל נקראו בשם זרובבל על שם וזרעתיה לי בארץ והם היו אז
בגלות בבל גם הנשיא נק' זרובבל על שם זה.

(See what is written in the discourse beginning “And the number of the children of Israel shall be.”) And Israel are called by the name Zerubbabel on account of [the verse] “And I will sow her for Me in the land,” and they were then in the exile of Babylon; the prince, too, was called Zerubbabel on this account.

וזהו דבר ה' אל זרובבל והוא ענין המנורה כי הנשמה קרויה נר כמ"ש נר ה' נשמת אדם וכללות נש"י [נשמות ישראל] נקרא מנורה ויש בה בחי' ז' נרות שהם ז' מדרגות בעבודת ה' יש עובד מאהבה משוך כמים.

And this is "the word of Havayah to Zerubbabel," and it is the matter of the Menorah: for the soul is called a lamp, as it is written, "The soul of man is the lamp of Havayah," and the souls of Israel as a whole are called the Menorah. And it has the aspect of seven lamps, which are seven levels in the service of G-d: there is one who serves out of a love drawn like water,

ויש מאהבה כרשפי אש (ע' [עיינן] בד"ה כי תבאו כו' ושבתה הארץ ומענין אהבה משוך כמים בד"ה אז ישיר כו' עלי באר)

and there is [one who serves] out of a love like flashes of fire (see the discourse beginning "When you come, etc. ... the land shall rest"; and on the matter of a love drawn like water, the discourse beginning "Then [Israel] sang, etc. ... Spring up, O well");

ויש ע"י התורה קו הממוצע (ע' [עיינן] בד"ה לסוסתי ברכבי ובד"ה נאוו לחייך ובד"ה למען תהיה תורת).

and there is [service] through the Torah, the middle line (see the discourse beginning "To my mare among the chariots," and the discourse beginning "Your cheeks are comely," and the discourse beginning "So that the Torah of [Havayah] may be");

ויש ע"י נצחון לנצח ולהתגבר בעבודת ה' בסור מרע ועשה טוב (עמ"ש בד"ה והנצח זו ירושלים ובד"ה למנצח על השמינית ובד"ה אלה מסעי) ויש ע"י הודיה (עמ"ש בד"ה אתה הצבת כל גבולות ארץ ובד"ה יהודה אתה)

and there is [service] through victory, to prevail and to overcome in the service of G-d, in "turning from evil and doing good" (see what is written in the discourse beginning "And Netzach, this is Jerusalem," and in the discourse beginning "For the conductor, on the Sheminis," and in the discourse beginning "These are the journeys"); and there is [service] through acknowledgment (see what is written in the discourse beginning "You set all the borders of the earth," and in the discourse beginning "Yehudah, you").

וכן יש עבודה ע"י התנשאות כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] במשנה ס"פ י"ד דשבת כל ישראל בני מלכים הם וכמ"ש ויגבה לבו בדרכי ה' ויש ע"י שפלות כו':

And likewise there is service through uplifting oneself, as our Sages, of blessed memory, said in the Mishnah at the end of chapter 14 of Shabbos, "All Israel are children of kings," and as it is written, "And his heart was lifted up in the ways of Havayah." And there is [service] through lowliness, etc.

2 ב והנה אהרן הוא המדליק את הנרות הללו לפי שהוא משבעה רועים הממשיכים חיות ואלהות לכללות נש"י [נשמות ישראל]

2. Now, Aharon is the one who kindles these lamps, because he is one of the seven shepherds who draw down life-force (chayus) and G-dliness to the souls of Israel as a whole;

והוא ממשיך להעלות אהבה עזה לה', ולהגדיל מדורת אש האהבה כרשפי אש שלהבת מתלהטת בקרב איש ולב עמוק.

and he draws [this] down so as to raise up an intense love for G-d, and to enlarge the blaze of the fire of love, like flashes of fire, a blazing flame "within a man, and a deep heart."

3 ויובן בהקדים ההפרש ויתרון מעלת בחינת אהרן על מעלת ומדרגת אברהם אבינו ע"ה [עליו השלום] שנקרא אברהם אוהבי.

This will be understood by first [explaining] the difference and the superior virtue of the level of Aharon over the virtue and rank of Avraham our father, peace be upon him, who is called "Avraham, who loves Me."

כי באברהם אבינו ע"ה [עליו השלום] הוא אומר הלך ונסוע הנגבה פי' שהלך ממדרגה למדרגה ממטה למעלה עד שנתדבק בבחי' הנגבה שהוא בחי' אהבת ה' לדבקה בו בדביקה וחשיקה וצמאון כו'.

For of Avraham our father, peace be upon him, it says, "going on and journeying toward the south (hanegbah)." That is, he went from level to level, from below to above, until he cleaved to the level of "toward the south," which is the level of love of G-d: to cleave to Him with attachment, desire and thirst, etc.

4 ועד"ז תקנו לומר ברוך שאמר תחלה ואח"כ פסוקי דזמרה עד שאח"כ מגיע למדרגת ואהבת שבק"ש [שבקריאת שמע] וגו'

And along these lines [the Sages] instituted that one say Baruch She'amar first, and afterwards Pesukei deZimrah, until afterwards one reaches the level of "And you shall love" in the Shema, etc.

כי ואהבת אינו ציווי על מדת האהבה טבעית שבלב כי הרי מדת אהבה זו הטבעית ודאי מוסתרת בלב כל אחד ואחד מישראל אלא ואהבת מלשון אבה שהוא פי' הרצון לפי שהרצון הוא פנימית המדות

For “And you shall love” is not a command concerning the natural attribute of love in the heart, since this natural attribute of love is certainly hidden in the heart of each and every Jew; rather, “And you shall love” (ve’ahavta) is from the term avah, which means will, because the will is the inner dimension (pnimiyus) of the emotive attributes (middos),

כמו שאנו רואים בחוש שהרצון מנהיג המדות של אדם שאפי' [שאפילו] אם יש לפניו דבר שיש בו תענוג לפי טבע המדות אם מסלק רצונו ממנו מפני איזה טעם ודעת אינו מקבל נחת ותענוג ממנו.

as we see tangibly that the will directs a person’s emotive attributes: for even if there is something before him that holds delight according to the nature of the attributes, if he withdraws his will from it for some reason or consideration, he does not receive satisfaction and delight from it.

וכן להיפך אם יש לפניו ח"ו [חס ושלום] דבר של צער ויסורים והוא עושה רצונו לכך אינו מרגיש היסורים כ"כ [כל כך] והרי המדות תלויים ברצון והיינו שהוא פנימיותם וחיותם

And so too the reverse: if there is before him, G-d forbid, something of pain and suffering, and he sets his will toward it, he does not feel the suffering so much. Thus the attributes depend on the will; that is, it is their inner dimension and their life-force.

(כי הרצון הוא בחי' כתר ואית רצון ואית רצון עמ"ש מזה בד"ה ויקהל משה. עכ"פ [על כל פנים] גם רצון התחתון הנמשך מהשכל הוא למעלה מהמדות הנמשכים מהשכל.

(For the will is the level of Keser (the Crown), and there is will and there is will; see what is written on this in the discourse beginning “And Moshe assembled.” At any rate, even the lower will, which derives from the intellect, is above the emotive attributes, which derive from the intellect.

והוא ענין פני המנורה והוא כלי לבחי' רצון העליון שלמעלה מהשכל שזהו ענין העלאת הנרות שע"י אהרן).

And this is the matter of “the face of the Menorah,” and it is a vessel for the level of the supernal will, which is above intellect; and this is the matter of the raising up of the lamps that is done by Aharon.)

ועל זה מצוה הכתוב להפך רצונו ותשוקתו וחפצו לאהבה את ה' שלא יהיה לו חפץ ורצון אחר זולתו וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ כלה שארי ולבבי וגוי.

And it is concerning this that the verse commands one to turn his will, his longing and his desire to loving G-d, so that he will have no other desire or will besides Him; as it is written, "Whom have I in heaven? And with You, I desire nothing on earth. My flesh and my heart are consumed," etc.

5 והאיך יהיה הדרך לאהבה זו ורצון זה הקדים הכתוב פסוק שמע ישראל ה' אלקינו וגוי להתבונן היטב ולשום על לבו איך שהוא ית' אחד בשמים ובארץ

And what is to be the way to this love and this will? Scripture placed before it the verse "Hear, O Israel, Havayah is our G-d," etc.: to contemplate well and to take to heart how He, may He be blessed, is One in the heavens and on the earth;

דהיינו אפי' [אפילו] בהשתלשלות שמים וארץ רוחניים וגשמיים בחי' ו"ק [וי קצוות] עולמות נפרדים הם מתאחדים ביחודו ית' מפני שהם בטלים אליו ית' דכולא קמיה כלא חשיב

that is, even in the chain of descending worlds (hishtalshelus) of heaven and earth, spiritual and physical, the level of the six extremities (vav ketzavos), separate worlds, they are united in His unity, blessed be He, because they are nullified to Him, blessed be He, for "all before Him is accounted as nothing."

כי למעלה מבחי' השתלשלות בחי' שמים וארץ לא שייך לומר עליו ית' לשון אחד כמ"ש במ"א ע"פ וארא אל אברהם כו',

For above the level of hishtalshelus, the level of heaven and earth, it is not fitting to use the term "One" of Him, blessed be He, as is explained elsewhere on [the verse] "And I appeared to Avraham," etc.;

ואפי' [ואפילו] במקור ההשתלשלות בחי' המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית נקרא הוי' אלקינו בחי' תרין ריעין דלא מתפרשין כי תמיד מחדש כו'

and even at the source of hishtalshelus, the level of "Who renews each day, continually, the work of creation," it is called "Havayah Elokeinu" (Havayah our G-d), the level of "two companions who never part," for He continually renews, etc.

ואין נופל לשון אחד כ"א בהשתלשלות בחי' שמים וארץ וכי' שהן בחי' ששה קצוות רוחניים וגשמיים שהם מעלמא דפרודא כו'.

And the term "One" applies only within hishtalshelus, the level of heaven and earth, etc., which are the level of the six extremities, spiritual and physical, which are of the world of separation (alma deferuda), etc.

6 והוא ית' אחד בהם לפי שהם מתייחדים ביחודו ובטלים אליו דקמיה כולא כלא חשיב. ששה קצוות רוחניים דכתיב לך ה' הגדולה והגבורה כו'

And He, may He be blessed, is One in them, because they are united in His unity and nullified to Him, for "before Him all is accounted as nothing." [These are] the six spiritual extremities, as it is written, "Yours, Havayah, is the greatness and the might," etc.,

וגם ששה קצוות גשמיים שהם הכולל דבחי' מקום וכדכתיב הנה מקום אתי שהמקום בטל אליו לפי שהוא ית' סובב כל עלמין ואינו נקרא לפניו ית' בשם מקום כלל

and also the six physical extremities, which make up the whole of the dimension of place, as it is written, "Behold, there is a place with Me": place is nullified to Him, because He, may He be blessed, encompasses all worlds (sovev kol almin), and before Him, may He be blessed, it is not called by the name "place" at all;

שהרי לפניו ית' לא שייך שום מקום וזמן שהם הם נבראים מאין ליש ולכן אומרים אח"כ בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד]

for before Him, may He be blessed, no place or time whatsoever applies, since they themselves are created from nothing into something. And therefore one says afterwards, "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever."

פי' כי מבחי' מלכותו נמשך בחי' מקום וזמן כמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור רק שאינו אלא מבחי' שם לבד

The meaning is that from the level of His Malchus (sovereignty) the dimension of place and time is drawn forth, as it is written, "Your kingship is the kingship of all worlds, and Your dominion is in each and every generation"; only that it is from the level of a name alone,

שאינה אלא התפשטות זיו והארה כדי להאיר ממנו לזולתו שיהי' [שיהיה] נקרא שמו עליו בלבד וע' מזה בסש"ב [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פ"ז [פרק ז'], וכאשר יתבונן היטב בדברים האלה ויהיו נקבעים בלבו באמת אזי לא יחפוץ חפץ אחר ורצון זולתו ית'.

which is nothing but an extension of radiance and illumination, to shine from Him to what is other than He, so that His Name will be called upon it, and that alone. And see on this in Sefer Shel Beinonim (Tanya), Part II, chapter 7. And when one contemplates these matters well, and they become truly fixed in his heart, then he will desire no other desire, nor any will apart from Him, may He be blessed.

7 וכמ"ש מי לי בשמים שהם תענוגים רוחניים ועמך לא חפצתי בארץ שהם תענוגים גשמיים, לפי שהכל הוא בחי' מקום וזמן,

As it is written, "Whom have I in heaven," which are spiritual delights, "and with You, I desire nothing on earth," which are physical delights; because all of it is the dimension of place and time.

אפי' [אפילו] כל השגות שמשיגים בעוה"ז הם נופלים תחת מקום וזמן ואי לזאת כלה שארי ולכבי להיות צור לכבי וכי' להיות [להיות] בטל אליו ית' לדבקה בו לכדו ית',

Even all the perceptions that are attained in this world fall under place and time. And therefore, "my flesh and my heart are consumed," that there be "the Rock of my heart," etc.: to be nullified to Him, may He be blessed, to cleave to Him alone, may He be blessed.

(ולכן היה הלוח ונסוע הנגבה כי החסד הוא תחלת הו"ק [הוי קצוות] וע"ז נאמר אתה כהן לעולם והוא ג"כ בחי' יומם דאזיל עם כולהו יומין ע"כ ביטול הו"ק [הוי קצוות] רוחניים וגשמיים במקורם הוא ע"י בחי' החסד בחי' כהן דמשמש תחותי בפי יתרו דס"ז ע"ב,

(And this is why it was "going on and journeying toward the south": for Chesed (kindness) is the beginning of the six extremities, and of it is said, "You are a kohen forever"; and it is also the level of "by day" (yomam), which "goes along with all the days." Therefore the nullification of the six extremities, spiritual and physical, in their source is through the level of Chesed, the level of a kohen, "who serves beneath Him," in Parshas Yisro, folio 67b;

וכמו שהעלאת הקרבנות בהמות ששרשם מפני שור הוא ג"כ דוקא ע"י אריה דאכיל קרבנין, גם הנגבה נקי ימין ועיקר הכח בימין וצ"ל לאכללא שמאלא בימינא, ועמ"ש בד"ה צאינה וראינה בענין שאו ידיכם קדש כו'):

just as the raising up of the offerings, animals, whose root is from "the face of an ox," is also specifically through "the lion that consumes the offerings." Also, "the south" is called the right, and the main strength is in the right, and it is necessary "to include the left in the right." And see what is written in the discourse beginning "Go forth and gaze" on the matter of "Lift up your hands [in] holiness," etc.)

8 ג והנה כ"ז [כל זה] מעלת ומדרגת בחי' אברהם אבינו ע"ה [עליו השלום] שאהבה זו נקרא אהבת עולם כי נלקחה מבחי' עולם מקום וזמן,

3. Now, all this is the virtue and rank of the level of Avraham our father, peace be upon him. This love is called "love of the world" (ahavas olam), because it is taken from the level of the world, place and time:

איך שהם בטלים אליו ית' ונק' ממטה למעלה לפי שהוא עבודת האדם פולחנא דרחימותא ממדרגה למדרגה כנ"ל

how they are nullified to Him, may He be blessed. And it is called "from below to above," because it is the service of man, "the service of love" (pulchana dirchimus), from level to level, as mentioned above.

אבל בחי' אהרן הוא בחי' אחרת שהוא שושבינא דמטרוניתא בבחי' מלמעלה למטה דהיינו שכל חפצו ותשוקתו להיות נגלה כבוד ה' לעיני בשר שיהיה גילוי אלהותו ית' למטה כמו למעלה

But the level of Aharon is a different level: he is "the groomsman of the Queen" (shushvina dematronisa), in the manner of from above to below. That is, all his desire and longing is that the glory of G-d be revealed to eyes of flesh, that there be a revelation of His G-dliness, may He be blessed, below as above.

(וזהו כענין ההפרש בין רננה לשמחה המבואר במ"א בד"ה רני ושמחי) (ועי' בפ' קרח דקע"ז ב' ובפ' שמיני דף ל"ח ע"ב ודף ל"ט ע"א ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] בפ' בהעלותך סד"ה מצות הדלקת נרות).

(And this is like the difference between rinah (joyous song) and simchah (joy), which is explained elsewhere, in the discourse beginning "Sing and rejoice.") (And see Parshas Korach, folio 177b, and Parshas Shemini, folio 38b and folio 39a, and the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Beha'alotcha, at the end of the discourse beginning "The mitzvah of kindling the lamps.")

וזהו איזהו חסיד המתחסד עם קונו עם קן דיליה כו' ולא כדי לדבקה בו ית' לרוות צמאונו לבד כו'

And this is [the meaning of] "Who is a chassid? One who acts kindly with his Maker (kono)," with "his nest" (kan dilei), etc., and not in order to cleave to Him, may He be blessed, to quench his own thirst alone, etc.,

כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פ' עשירי ופ' מ"א וע"ש פ"י [פרק י' / פרשה י'] דלכך נקראים בני עלייה מפני שעבודתם הוא לצורך גבוה כו', ועפ"י [ועל פי זה] י"ל [יש לומר] פ"י לשון בהעלותך.

as is explained in Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapter ten and chapter 41. And see there, in chapter 10, that they are therefore called "people of ascent" (bnei aliyah), because their service is for the sake of the Most High, etc. And according to this, one can explain the meaning of the expression "Beha'alotcha" ("when you raise up").

9 ואהבה זו באה ע"י אותה ההתבוננות עצמה שבק"ש [שבקריאת שמע] באחד כאשר ישים מרירות בנפשו על החשך המסתיר אלהותו שלא נראה לעיני בשר כ"א בחי' מקום וזמן והם רחוקים מאור פניו ית' דלית מחשבה תפיסא ב"י [ביה] כלל

And this love comes through that very same contemplation in the Shema, on "One," when one brings bitterness into his soul over the darkness that hides His G-dliness, so that nothing is seen by eyes of flesh but the dimension of place and time; and they are far from the light of His countenance, may He be blessed, for "no thought can grasp Him at all."

ולא שייך בחי' מקום וזמן אלא בבחי' מלכותו ית' שאז שייך לומר מְלֶךְ מְלֶךְ ימלוד כו'

And the dimension of place and time applies only to the level of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, for then it is fitting to say "He is King, He was King, He will be King," etc.;

וכדכתיב מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור שהעולמי [שהעולמים] שהם בחי' מקום דור ודור שהם בחי' זמן נמשכו מבחי' מלכותו ית' וממשלתו ית'

and as it is written, “Your kingship is the kingship of all worlds, and Your dominion is in each and every generation”: the worlds, which are the dimension of place, [and] “each and every generation,” which is the dimension of time, are drawn from the level of His Malchus and His dominion, may He be blessed.

אבל ממהותו ועצמותו כבי' [כביה] רחוקים הם מאד בתכלית ואי לזאת יתמרמר נפשו מאד כאשר ישים אל לבו ירידה זו וריחוק זה

But from His being and essence, as it were, they are exceedingly and utterly far. And therefore his soul will be very embittered when he takes to heart this descent and this distance:

אשר ירדה נפשו מאד מאד בשפל המדרגות רחוק מה' בתכלית ויצעק אל ה' בצר לו להאיר לו אור ה' בתוך החשך ומסך המבדיל

that his soul has descended very, very low, into the lowest of levels, utterly far from G-d. And he will cry out to G-d in his distress, that the light of G-d shine for him within the darkness and the dividing screen.

(וכמ"ש במ"א בד"ה להבין פ"י יג"מ [י"ג מדות] מי אל כמוך כ"י בפ"י וענין תשובה קדמה לעולם)

(As is explained elsewhere, in the discourse beginning “To understand the meaning of the Thirteen Attributes, ‘Who is a G-d like You,’” etc., on the meaning and matter of “teshuvah (return) preceded the world.”)

וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם (עמ"ש מזה בד"ה כיום השמיני עצרת) דהיינו שיהיה התגלות אלהותו לעולם כנ"ל.

And as it is written, “Whom have I in heaven? And with You, I desire nothing on earth. My flesh and my heart are consumed; the Rock of my heart and my portion is G-d forever (le'olam)” (see what is written on this in the discourse beginning “On the eighth day, an assembly”): that is, that there be a revelation of His G-dliness to the world (le'olam), as mentioned above.

והנה ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] במרירות וצעקה זו גורם אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] עד שיערה רוח ממרום להיות נגלה כבוד ה' וראו כל בשר עין בעין וגו'

Now, through the arousal from below (isarusa dilesata), in this bitterness and this outcry, he brings about an arousal from above (isarusa dileila), until "a spirit is poured out from on high," so that "the glory of Havayah is revealed, and all flesh shall see" "eye to eye," etc.

(וכמ"ש במ"א בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע וע' באדרא דקל"ז א') כשם שמלמעלה למטה כולא קמיה כלא חשיב כך ממטה למעלה יראה לעיני כל בשר כמו למעלה,

(As is explained elsewhere, in the discourse beginning "When Israel put 'we will do' before 'we will hear'"; and see the Idra, folio 137a.) Just as from above to below "all before Him is accounted as nothing," so from below to above it will be seen by the eyes of all flesh as above.

וזהו בחי' אהרן אותיות נראה (כמ"ש בזהר פ' אמור דק"ג תחלת ע"א ובמק"מ [ובמקדש מלך] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם)

And this is the level of Aharon, [whose name has] the letters of nir'eh, "seen" (as is written in the Zohar, Parshas Emor, folio 103, at the beginning of side a, and in the Mikdash Melech and in the Ramaz there).

וכמ"ש אשר עין בעין נראה אתה ה' ועננך עומד עליהם פי' עין בעין יראו גילוי אלהותו דכולא קמיה כלא חשיב

And as it is written, "that You, Havayah, are seen eye to eye, and Your cloud stands over them." The meaning is: eye to eye they will see the revelation of His G-dliness, that "all before Him is accounted as nothing."

והענן והחשך שמסתיר יראו שהוא עננך שממך הכל א"כ אין שום הסתר והעלם לפניו ית' ח"ו [חס ושלום] שלפניו כחשיכה כאורה ואהבה זו שבבחי' ראייה זו נקרא אהבה רבה שהיא למעלה מבחי' אהבת עולם בחי' מקום וזמן כו'

And the cloud and the darkness that conceals, they will see that it is "Your cloud," for everything is from You. If so, there is no concealment or hiddenness at all before Him, may He be blessed, G-d forbid, for before Him "darkness is as light." And this love, which is in this level of seeing, is called "great love" (ahavah rabbah), which is above the level of "love of the world" (ahavas olam), the level of place and time, etc.

והיא קרבת ה' ממש במהותו ועצמותו כביכול ונקי מלמעלה למטה וכי' והמשכיל יבין (ועמ"ש בפ' תצוה ע"פ ועשית בגדי קדש לאהרן כו').

And it is actual nearness to G-d, to His very being and essence, as it were, and it is called "from above to below," etc.; and the discerning will understand. (And see what is written in Parshas Tetzaveh on [the verse] "And you shall make holy garments for Aharon," etc.)

וזאת יהיה חפצו ותשוקתו של אדם ואחר זה ימשוך להיות עזה כמות אהבה ורשפיה רשפי אש שלהבת יה רק לזאת שיהיה גילוי אלהותו ית' וכאשר החשך מכסה ומסתיר ומעלים קדושתו יתמרמר מאד (ועמ"ש סד"ה שימני כחותם מענין כי עזה כמות אהבה):

And this shall be a person's desire and longing. And after this he will draw down [a love] that is "fierce as death," whose "flashes are flashes of fire, the flame of G-d," only for this: that there be a revelation of His G-dliness, may He be blessed; and when the darkness covers, hides and conceals His holiness, he will be greatly embittered. (And see what is written at the end of the discourse beginning "Set me as a seal," on the matter of "for love is fierce as death.")

([הוספה: והטעם שע"י הדמעה והמרירות זוכה לאתעדל"ע [לאתערותא דלעילא] בבחי' עין בעין נראה כנ"ל היינו כמ"ש הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] ע"פ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה]) (פ"ה דברכות דל"ב ע"ב ופ"ד דב"מ [דבבא מציעא] דנ"ט ע"א) ואע"פ [ואף על פי] ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו שנאמר אל דמעתי אל תחרש (תלים ס"י ל"ט י"ג).

[Addition: And the reason that through the tears and the bitterness one merits an arousal from above, in the manner of "seen eye to eye," as mentioned above, is as Rabbi Chaim Vital wrote on the saying of our Sages, of blessed memory (chapter 5 of Berachos, folio 32b, and chapter 4 of Bava Metzia, folio 59a): "Even though the gates of prayer have been locked, the gates of tears have not been locked, as it is said, 'Do not be silent at my tears'" (Psalms, chapter 39, [verse] 13).

ופ"י הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] משום דבדמעה מעורר עינים העליונים שהם נו"ה [נצח והוד] דחכמה כו'.

And Rabbi Chaim Vital explained: because with a tear one arouses the supernal eyes, which are Netzach and Hod of Chochmah, etc.

וביאור הדברים היינו כמבואר לקמן פ' ראה סד"ה כי תשמע בקול ענין לעשות הישר בעיני ה'

And the explanation of these words is as is explained below, in Parshas Re'eh, at the end of the discourse beginning "When you hearken to the voice," on the matter of "to do what is right in the eyes of Havayah."

היינו בחיי עיני הוי' אל צדיקים כשם שמלמעלה למטה כולא קמיה כלא חשיב כך מלמטה למעלה יראה לעיני בשר כמו למעלה.

That is, the level of “the eyes of Havayah are toward the righteous”: just as from above to below “all before Him is accounted as nothing,” so from below to above it will be seen by eyes of flesh as above.

והמשכה זו זהו עיי' הדמעות שמוריד מעיניו במרירות על ריחוקו מה' כו' ועי' במא"א [במאורי אור] אות דלת (סייז) מענין דמעה וביי"נ שם ובאות מם (סצ"ב).

And this drawing down comes through the tears that he sheds from his eyes in bitterness over his distance from G-d, etc. And see in Me'orei Or, the letter dalet (section 17), on the matter of “tear,” and in the Y.N. there, and in the letter mem (section 92).

שעי"ז מעורר כביכול בחיי עינים העליונים להיות עיני ה' אל צדיקים פקח עיניך וראה כו'

For through this he arouses, as it were, the level of the supernal eyes, that there be “the eyes of Havayah toward the righteous,” “Open Your eyes and see,” etc.

ועיין עוד מענין היתה לי דמעותי לחם בספר עשרה מאמרות (מאמר חקור דין ח"א [חלק א'] ר"פ כ"ד)

And see further on the matter of “My tears have been my bread” in the book Asarah Maamaros (Maamar Chakor Din, Part I, at the beginning of chapter 24):

פיי שהלחם הוא בשומו ללבו שבחיי איה שהוא ג"ר [ג' ראשונות] כח"ב [כתר חכמה בינה] הוא אלקיך כו' עיי' ועמ"ש בפי שמות ע"פ איה סופר כו'

the explanation is that the bread is when he takes to heart that the level of “Where” (ayeh), which is the first three [Sefiros], Keser, Chochmah and Binah, is “your G-d,” etc.; see there. And see what is written in Parshas Shemos on [the verse] “Where is the scribe,” etc.,

ובד"ה כי על כל כבוד בענין איה מקום כבודו כו' ועיין עוד מזה ברבות ס"פ מצורע פיי"ט ובאיכה ר"פ בכה תבכה.].

and in the discourse beginning “For over all the glory,” on the matter of “Where is the place of His glory,” etc. And see further on this in the Midrash Rabbah, at the end of Parshas Metzora, section 19, and in Eichah [Rabbah], at the beginning of the section “She weeps bitterly.”]

10 ד ובזה יוכן מה שתקנו בתפלת ש"ע [שמונה עשרה] סלח לנו כי חטאנו אחר ק"ש [קריאת שמע] שמקבל עליו עול מלכות שמים ומצות ואהבת

4. And with this one will understand why they instituted in the prayer of Shemoneh Esreh "Forgive us, for we have sinned" after the Shema, in which one accepts upon himself the yoke of the kingdom of Heaven and the commandment "And you shall love."

כי הנה כתיב אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו פי' על עונותיהם הם מתענים ועושים תשובה

For it is written, "Fools, because of the way of their transgression, and because of their iniquities, afflict themselves." The meaning is: over their iniquities they afflict themselves and do teshuvah (return).

ופשעם שגדלה מעונותיהם. כי פשעים אלו המרדים (ועמ"ש בד"ה כנשר יעיר מענין כי פשענו וזהו והם פשעו ב'. פי' בי היינו ע"ד מ"ש בפ' אחרי דס"ו ע"ב בפ"י בי נשבעתי ובפ' נשא דק"ל ע"א ועכ"ז [ועם כל זה] הם אוילים מדרך פשעם) אעפ"כ [אף על פי כן] הם אוילים מהם כי לא ידעו דרך פשעם

And as for their transgression, which is greater than their iniquities, for "transgressions (pesha'im) are the rebellions" (and see what is written in the discourse beginning "As an eagle stirs up," on the matter of "for we have transgressed," and this is "and they have transgressed against Me." The meaning of "against Me" (bi) is along the lines of what is written in Parshas Acharei, folio 66b, on the meaning of "By Myself (bi) I have sworn," and in Parshas Nasso, folio 130a; and even so, "they are fools because of the way of their transgression"): nevertheless they are fools about them, for they do not know the way of their transgression.

ולא מפשעם ממש אלא מדרך פשעם

And [it says] not "from their transgression" itself, but "from the way of their transgression,"

כי הדרך הגורם לפשע ומרד הוא פריקת עול מלכות שמים והיינו לפי שאינו נראה לעיני בשר כמו מלך בשר ודם,

for the way that causes transgression and rebellion is the casting off of the yoke of the kingdom of Heaven; and this is because He is not seen by eyes of flesh as a king of flesh and blood [is].

ולפיכך בק"ש [בקריאת שמע] שמקבל עול מלכות שמים ומאריך באחד ועי"ז מגיע לואהבת להיות חפץ בגילוי אלהותו ית' ושלא יחשיך החשך ממנו. ואזי יתמרמר הוא מאד ויבין שיש חטא ופשע שע"י זה החשך מחשיך שהוא רחוק מאור פניו ית' בתכלית ואזי אומר בש"ע [בשמונה עשרה] סלח לנו וכו'

And therefore, in the Shema, when one accepts the yoke of the kingdom of Heaven and lingers over "One," and through this reaches "And you shall love," to desire the revelation of His G-dliness, may He be blessed, and that the darkness not darken [it] from him, then he becomes very embittered, and understands that there is sin and transgression through which the darkness darkens, so that he is utterly far from the light of His countenance, may He be blessed; and then he says in the Shemoneh Esreh, "Forgive us," etc.

(ועמ"ש בד"ה מה טובו גבי והתשובה השלישית).

(And see what is written in the discourse beginning "How goodly," concerning "and the third answer.")

אך לא די במרירות זו מהתבוננות שבשעת ק"ש [קריאת שמע] ותפלה לבד רק שצריך לקבוע עתים ולכן תקנו עת קבוע בתיקון חצות לקבוע מרירות זו בנפשו.

But this bitterness, from the contemplation at the time of the Shema and prayer alone, is not enough; rather, one must set fixed times. And therefore they instituted a fixed time, in Tikkun Chatzos, to fix this bitterness in one's soul.

וזהו בזכרנו את ציון שהיא נקודת מלכות שמים כמ"ש במ"א וע"י המרירות זוכה לבחי' גילוי אלהותו ית' כנ"ל,

And this is "when we remembered Zion," which is the point of the kingdom of Heaven, as is explained elsewhere; and through the bitterness one merits the level of the revelation of His G-dliness, may He be blessed, as mentioned above.

ועמ"ש הטע' [הטעם] בזה בד"ה והנה מנור' [מנורת] זהב כי מרירות זו הוא ע"י בחי' בחכמה אתברירו הפך מבחי' אוילים מדרך פשעם כו' ובחכמה הוא גילוי אור א"ס הוי' בחכמה.

And see what is written on the reason for this in the discourse beginning "And behold, a menorah of gold": that this bitterness comes through the level of "through Chochmah (wisdom) they are refined" (bechochmah isbreru), the opposite of the level of "fools because of the way of their transgression," etc.; and in Chochmah is the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof): "Havayah, with Chochmah."

(ועמ"ש לקמן עוד טעם בזה שע"י המרירות זוכה לגילוי אלקות. וע' עוד מזה בד"ה והנה מנורת זהב).

(And see what is written below, another reason for this, that through the bitterness one merits the revelation of G-dliness. And see further on this in the discourse beginning "And behold, a menorah of gold.")

והנה הגורם לשכר מצוה היא המצוה בעצמה שהתורה והמצות הן הם המשכת גילוי אלהותו ית' למטה.

Now, what brings about the reward of a mitzvah is the mitzvah itself, for the Torah and the mitzvos are themselves the drawing down of the revelation of His G-dliness, may He be blessed, below.

וזהו היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלהיך. פי' שע"י הדמעה והמרירות הנ"ל זוכה ללחם שהיא התורה שנאמר בה והגית בו יומם ולילה.

And this is "My tears have been my bread day and night, while they say to me all day, 'Where is your G-d?'" That is: through the tears and the bitterness mentioned above, one merits "bread," which is the Torah, of which it is said, "and you shall meditate in it day and night."

לפי שהמרירות שאדם קובע בשעה זו בנפשו גורם להמשכת גילוי אלהותו על כל היום,

For the bitterness that a person fixes in his soul at this hour brings about the drawing down of the revelation of His G-dliness over the whole day.

משא"כ אם ישים אליו לבו רק בשעת תפלה לבד הנה אז הוא שעת הכושר למעלה שמתעורר למעלה מוחין דגדלות

Whereas if he sets his heart to Him only at the time of prayer alone, then that is the opportune time above, when the mature intellect (mochin degadlus) is aroused above;

אבל אחר התפלה כל היום אינו אלא ע"י התורה, וזהו באמרם אלי כל היום איה אלהיך כלומר איה כל היום אלהיך

but after the prayer, through the whole day, it is only through the Torah. And this is "while they say to me all day, 'Where is your G-d?': that is to say, "Where, all day, is your G-d?"

שלא די בשעת תפלה לבד אלא צריך להיות לחם יומם ולילה ע"י התורה שהיא גילוי אלקותו ית'

For the time of prayer alone is not enough; rather, there must be "bread day and night," through the Torah, which is the revelation of His G-dliness, may He be blessed.

ואין גילוי זה אלא אחר המרירות בנפשו מריחוקה מה' כי בלא"ה [בלאו הכי] הרי נשאר למטה כו' וע"כ צריך להקדים דמעתי שעה קבוע

And this revelation comes only after the bitterness in his soul over its distance from G-d; for otherwise it remains below, etc. And therefore one must first have "my tears" at a fixed hour.

(ועמ"ש בד"ה ושבתה הארץ בענין כי נכמרו רחמיו כו' שימו לחם כו' ויבך שמה כו' ע"ש, וזהו ממש ענין היתה לי דמעתי לחם,

(And see what is written in the discourse beginning "And the land shall rest," on the matter of "for his compassion was stirred," etc., "Set out bread," etc., "and he wept there," etc.; see there. And this is exactly the matter of "My tears have been my bread."

גם כי י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן נמשכים מ"ג מדה"ר [מדות הרחמים] וכמ"ש סד"ה אני לדודי גבי הרועה בשושנים ששונים בהלכות ולעורר י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] זהו ע"י בכיה ומרירות.

Also, [it is] because the thirteen measures (middos) by which the Torah is expounded are drawn from the Thirteen Attributes (middos) of Mercy, as is explained at the end of the discourse beginning "I am my Beloved's," concerning "who grazes among the roses" (shoshanim), [those] who study (shonim) the laws; and arousing the Thirteen Attributes of Mercy is through weeping and bitterness.

וענין להקדים המרירות בשעה קבוע י"ל [יש לומר] שיהיה ע"ד מים תחתונים בוכים עמ"ש סד"ה במדבר סיני וסד"ה ענין הנסכים):

And the matter of putting the bitterness first, at a fixed hour, can be explained as being along the lines of "the lower waters weep"; see what is written at the end of the discourse beginning "In the wilderness of Sinai," and at the end of the discourse beginning "The matter of the libations.")

11 ה והנה עד"ז בענין היתה לי דמעתי לחם כו' ובענין איך שע"י המרירות דוקא נמשך בחי' אה"ר [אהבה רבה] דאהרן להיות עין בעין נראה כו' הנה כל זה הוא הקדמה לבאר ולהשכיל עד"ז ממש ענין הדלקת הנרות בשמן.

5. Now, along these lines, the matter of "My tears have been my bread," etc., and the matter of how it is specifically through bitterness that the level of Aharon's great love (ahavah rabbah) is drawn down, to be "seen eye to eye," etc.: all this is an introduction, to explain and make understood in exactly this way the matter of kindling the lamps with oil.

כי כמו שהשמן כותתין תחלה כתית למאור וגם עשוי מזיתים והזיתים הם מרים. כך הנה הדלקת והמשכת האהבה כרשפי אש שלהבת הבא' [הבאה] מבחי' ראייה הנ"ל להיות חפץ בגילוי אלהותו ית' הוא ע"י בחינת שמן כתית

For just as the oil is first crushed, "crushed for the light," and it is also made from olives, and the olives are bitter, so the kindling and drawing forth of the love like flashes of fire, a flame, which comes from the level of seeing mentioned above, to desire the revelation of His G-dliness, may He be blessed, is through the level of "crushed oil":

דהיינו ע"י השפלות להיות שפל רוח וכמאמר ונפשי כעפר לכל תהיה

that is, through lowliness, being humble of spirit, as it is said, "and let my soul be as dust to all."

והיינו ע"י התבוננות השפלות של הנפש איך ירדה ממקום כבודה ואיך המקום והזמן הם רחוקים מאור פניו ית' וגם שע"י יתמרמר על ההפך כנ"ל,

Namely, through contemplating the lowliness of the soul, how it has descended from its place of honor, and how place and time are far from the light of His countenance, may He be blessed; and also that through this he will be embittered over the opposite, as mentioned above.

והענין דהנה כתיב כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד ע"פ מדותיו.

And the matter is this: it is written, "Like the good oil upon the head, running down upon the beard, the beard of Aharon, that runs down over the edge of his garments (middosav)."

פי' זקן אהרן הוא דיקנא דכהנא רבא (והן דרך פרט י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] בחי' י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן כנ"ל)

The meaning: "the beard of Aharon" is "the beard of the High Priest" (dikna dechahana rabba) (and in particular they are the thirteen tikkunim of the beard (tikkunei dikna), the level of the Thirteen Attributes of Mercy, [and] the thirteen measures by which the Torah is expounded, as mentioned above),

בחי' שערוות שהן הן הלכות התורה שנקרא קווצותיו תלתלים שהן הן המשכת גילוי אלהותו מלמעלה למטה בריבוי התחלקות לאין קץ ויש על זה בחי' שמן הטוב שהוא בחי' חכמה עילאה שנמשך עליהם.

the level of hairs, which are the laws of the Torah, called "His locks are curled" (kevutzosav taltalim), which are the drawing down of the revelation of His G-dliness from above to below in a multiplicity of divisions without end. And upon this there is the level of "the good oil," which is the level of supernal Chochmah (wisdom), drawn down over them.

(והענין י"ל [יש לומר] דהשערות הם דז"א קווצותיו תלתלים שחורות כעורב והשמן שעליהם זהו חכמה עילאה דאצילות. אך עוד י"ל [יש לומר] דהכוונה ג"כ על שערות דז"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] דא"א וכמ"ש הזקן זקן אהרן נזכר ב"פ [ב' פעמים] זקן

(And the matter, it may be said, is that the hairs are those of Z'eir Anpin (the emotive attributes), "His locks are curled, black as a raven," and the oil upon them is the supernal Chochmah of Atzilus (Emanation). But it may further be said that the intent is also to the hairs of the thirteen tikkunim of the beard of Arich Anpin; and as it is written, "the beard, the beard of Aharon": "beard" is mentioned twice.

והענין דהשערה יש בה חלל מבפנים שבו נמשך ומתלבש איזה חיות מהמוחין. והנה השערות עצמן הם ממותרי מוחין ולכן יכולים לחתוך את השערות ואין זה נוגע להמוח כלל.

And the matter is that a hair has a hollow inside, in which some life-force (chayus) from the brain (mochin) is drawn and enclothed. Now, the hairs themselves are from the surplus of the brain, and therefore one can cut the hairs and it does not affect the brain at all.

והנמשל יובן ברוחניות דבחי' שערות נקרא לבושים כענין המשל שבו וע"י משיגים הנמשל אשר המשל זהו בחי' השערה עצמה ובחי' הנמשל המלוכש בו זהו ענין החיות המלוכש בתוך חלל השערה וכמ"ש כ"ז [כל זה] במ"א בפי' האל אב הרחמן המהולל בפה עמו.

And the application will be understood in spiritual terms: the level of hairs is called "garments," like a parable, in which and through which one grasps what it illustrates. The parable is the level of the hair itself, and what it illustrates, enclothed in it, is the life-force enclothed within the hollow of the hair; as all this is explained elsewhere, on the meaning of "the G-d, the merciful Father, praised by the mouth of His people."

ועד"ז יובן בענין התורה שהיא בחי' שערות כי התורה נק' משל הקדמוני פי' שהיא בחי' משל ולבוש לבחי' קדמונו של עולם שכמו שע"י המשל יושג הנמשל כך ע"י התורה יהיה השגה באור א"ס ב"ה שהוא קדמונו של עולם וכמ"ש במ"א.

And in the same way one will understand the matter of the Torah, which is the level of hairs. For the Torah is called "the parable of the Ancient One" (meschal hakadmoni), that is, it is a parable and a garment for the level of the Ancient One of the world: just as through a parable what it illustrates is grasped, so through the Torah there will be a grasp of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, who is the Ancient One of the world, as is explained elsewhere.

וזהו שהלכות התורה הן בחיי השערות עצמן ר"ל [רוצה לומר] שהם הנק' משל הקדמוני ויש עליהם בחי' כשמן הטוב שהוא בחי' חכמה דאור א"ס ב"ה ממש מבחי' קדמונו של עולם היינו חכמה דא"ק [דאדם קדמון] או חכמה דעתיק יומין הנמשך ומלוכש בהם

And this is [what is meant] that the laws of the Torah are the level of the hairs themselves, that is to say, they are what is called "the parable of the Ancient One"; and upon them there is the level of "like the good oil," which is the level of the Chochmah of the Infinite Light, blessed be He, itself, from the level of the Ancient One of the world, that is, the Chochmah of Adam Kadmon or the Chochmah of Atik Yomin, which is drawn down and en clothed in them.

וזהו ענין השערות עצמן ובחי' כשמן הטוב היורד ונמשך עליהם והנה השערות עצמן הנק' י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] דא"א הם בחי' חיצוניות לגבי פנימיותן שהוא בחי' כשמן הטוב שהפנימיות נמשך מבחי' פנימית הכתר שהוא עתיק יומין.

And this is the matter of the hairs themselves, and of the level of "like the good oil," which runs down and is drawn over them. Now, the hairs themselves, called the thirteen tikkunim of the beard of Arich Anpin, are the level of the outer dimension (chitzoniyus) in relation to their inner dimension (pnimiyus), which is the level of "like the good oil"; for the inner dimension is drawn from the level of the inner dimension of Keser (the Crown), which is Atik Yomin.

אך אי אפשר להמשיך הפנימי ת כ"א ע"י החיצוניות וזהו ג"כ ענין הנ"ל שהשמן נמשך מן הזיתים והזיתים הם מרים. כי הזיתים הוא בחי' צומח והוא ענין השערות עצמן ד"יג ת"ד [תיקוני דיקנא] שהם בחי' צומח.

But it is impossible to draw down the inner dimension except through the outer dimension. And this is also the matter mentioned above, that the oil is drawn from the olives, and the olives are bitter: for the olives are the level of the vegetative (tzome'ach), and this is the matter of the hairs themselves of the thirteen tikkunim of the beard, which are the level of the vegetative.

ולכן הזיתים הם ג"כ מרים כי כן השערות עצמן נק' דינים לגבי הפנימיות המלוכש בהן וכמו שערות הדיקנא שהם תקיפין וקשים, וכן בהלכות התורה יש בחי' דינים וגבורות וכמ"ש קווצותיו תלתלים שחורות כעורב כמ"ש במ"א,

And therefore the olives are also bitter: for so too the hairs themselves are called severities (dinim) in relation to the inner dimension en clothed in them, like the hairs of the beard, which are strong and hard. And so too in the laws of the Torah there is the level of severities and Gevuros (restraints), as it is written, "His locks are curled, black as a raven," as is explained elsewhere.

ואף דבא"א השערות הם כתלג חיוור עכ"ז [עם כל זה] קשישין אינון כו'.

And even though in Arich Anpin the hairs are "white as snow," nevertheless "they are hard," etc.

וכדי להמשיך בחי' זו זהו דוקא ע"י שהאדם טועם מרירות בנפשו מן החשך המסתיר ושורש דשרש ההעלמים נמשך מן הלבושים המסתירים שהן בחי' שערות כנ"ל ואזי ע"י אח"כ זוכה לגילוי בחינת הפנימית בחי' כשמן הטוב חכמה עילאה והחכמה תחיה שלמעלה מבחי' צומח. וכמ"ש במ"א ומכ"ז [ומכל זה] יובן ענין מ"ש ע"פ כי תשמע בקול. בבחי' הפנימית המלוכש בתוך הקול התורה כו':)

And drawing down this level comes specifically through a person's tasting bitterness in his soul over the darkness that conceals; and the root of the root of the concealments is drawn from the concealing garments, which are the level of hairs, as mentioned above. And then, through this, he afterwards merits the revelation of the level of the inner dimension, the level of "like the good oil," supernal Chochmah, and "wisdom gives life," which is above the level of the vegetative; as is explained elsewhere. And from all this one will understand the matter of what is written on [the verse] "When you hearken to the voice": in the level of the inner dimension that is enclothed within the voice of the Torah, etc.)

12 קיצור. (ענין שמן כתית ומרירות הזיתים. כשמן הטוב יורד): ו והנה בחי' שמן זה נק' שמן משחת קדש משיחותא דקדש עילאה דאית קדש בלא וי"ו ואית קדוש בוי"ו ועמ"ש מזה בד"ה צאינה וראינה גבי שאו ידיכם קודש.

Summary. (The matter of crushed oil and the bitterness of the olives. "Like the good oil running down.") 6. Now, this level of oil is called "oil of holy anointing" (shemen mishchas kodesh), the anointing of the supernal kodesh (holy); for there is kodesh without a vav, and there is kadosh with a vav. And see what is written on this in the discourse beginning "Go forth and gaze," concerning "Lift up your hands [in] holiness (kodesh)."

והנה בסדר ההשתלשלות א"א כלל שיומשך מבחי' זו דקדש ממש ע"י השתלשלות שאפ"י [שאפ"ל] כל המשכות בעולמות עליונים הוא מבחי' קדוש בוי"ו וגם קדוש הוא מובדל כו'.

Now, in the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), it is entirely impossible for [anything] to be drawn from this level of the very kodesh by way of hishtalshelus; for even all the flows in the higher worlds are from the level of kadosh with a vav, and kadosh too is "separate," etc.

אך אמנם ע"י התורה היא בחי' שמן משחת קדש משיחותא דקדש עילאה ממש כי התורה היא ממש המשכת חכים ולא בחכמה ידיעא שהוא בחי' קדש ממש.

But through the Torah there is the level of "oil of holy anointing," the anointing of the supernal kodesh itself; for the Torah is truly the drawing down of "He is wise, but not with a knowable wisdom," which is the level of kodesh itself.

13 והוא היורד ונמשך על בחי' השערות דוקא שהן הן הלכות התורה ולכן מברכין אשר קדשנו במצותיו קדשנו ממש למדרגת קדש העליון ואנשי קדש תהיון לי.

And it is this that runs down and is drawn specifically over the level of the hairs, which are the laws of the Torah. And therefore we bless "Who has sanctified us (kideshanu) with His commandments": He has made us truly holy, to the rank of the supernal kodesh, and "you shall be holy men (anshei kodesh) to Me."

ולכן עתידים צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש שהקדוש הוא מה שממשיכים מבחי' קודש כו'. כך ימשיכו המלאכים בחי' קדוש בוי"ו מהנשמות שנק' אנשי קדש ממש.

And therefore, in the future, "kadosh" will be said before the righteous, for kadosh is what is drawn from the level of kodesh, etc. Thus the angels will draw the level of kadosh with a vav from the souls, which are called truly "holy men" (anshei kodesh).

14 והנה ההמשכה זו דבחי' קדש ממש נמשך דוקא ע"י הלכות התורה המלוכות בגשמיות ממש משא"כ בעולמות עליונים

Now, this drawing down of the level of the very kodesh comes specifically through the laws of the Torah, which are en clothed in actual physicality, which is not so in the higher worlds.

וכמ"ש במ"א משל לזה ממה שהשכל המאיר ע"י הדבור שהוא רוחני אין זה רק הארת השכל אכן בהטפה הגשמיות מלוכת עצמיות החכמה ממש, ועמ"ש מזה באג"ה [באגרת הקודש] סד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] גבי ועוד זאת שהרי הדבור כו' ע"ש.

And as is explained elsewhere, an analogy for this: the intellect that shines through speech, which is spiritual, is only a radiance of the intellect; but in the physical drop the very essence of Chochmah (wisdom) is en clothed. And see what is written on this in Iggeres HaKodesh, at the end of the discourse beginning "To understand what is written in Pri Etz Chaim," concerning "And furthermore, for speech," etc.; see there.

ועדי"ז יובן איך שע"י הלכות התורה שבגשמיות נמשך משיחותא דקדש העליון ממש מה שלמעלה מסדר ההשתלשלות כנ"ל.

And in the same way one will understand how, through the laws of the Torah in physicality, the anointing of the supernal kodesh itself is drawn down, that which is above the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus), as mentioned above.

15 והנה סיפיה דקרא שיוירד ע"פ מדותיו ר"ל [רוצה לומר] שיתגלו מדותיו של הקב"ה ואהבתו כו' מלמעלה למטה

Now, the end of the verse, "that runs down over the edge of his garments (middosav)," means that the attributes (middos) of the Holy One, blessed be He, and His love, etc., will be revealed from above to below,

ולא כמדת בשר ודם ממטה למעלה בצמאון כו' כנ"ל רק שיהיה גילוי אלקות למטה כמו למעלה ממש ע"י התורה ומצות שהן הן המשכת מדותיו של הקב"ה י"ג מדות הרחמים כו',

and not in the manner of flesh and blood, from below to above, in thirst, etc., as mentioned above; but rather that there be a revelation of G-dliness below truly as above, through the Torah and mitzvos, which are themselves the drawing down of the attributes of the Holy One, blessed be He, the Thirteen Attributes of Mercy, etc.;

וכמ"ש ושמן ימינו יקרא (במשלי ס"ז כ"ז י"ו) פי' שע"י בחי' שמן נמשך ונקרא בחי' ימין זו הוא בחי' אהבה רבה וימינו זו הוא אהבתו של הקב"ה ורצונו

and as it is written, "and the oil of his right hand calls out" (in Proverbs, chapter 27, [verse] 16). The meaning is: through the level of oil, the level of the right is drawn down and called forth. This is the level of great love (ahavah rabbah), and "his right hand" is the love of the Holy One, blessed be He, and His will.

(והיינו כי אבא שהוא חכמה עילאה בחי' שמן מלביש חסד דא"א שהוא ימינו של הקב"ה דהיינו בחי' סוכ"ע כמ"ש במ"א ע"פ וימיני טפחה שמים

(That is: Abba, which is supernal Chochmah, the level of oil, enclothes the Chesed (kindness) of Arich Anpin, which is the right hand of the Holy One, blessed be He, that is, the level of sovev kol almin (the light that encompasses all worlds), as is explained elsewhere on [the verse] "and My right hand spanned the heavens";

ולכן שמן ימינו יקרא, והגם כי לפי מה שנת' [שנתבאר] השמן הוא חכמה דא"ס שלמעלה מחסד דא"א מ"מ גם חכמה עילאה דאצ"י נקי שמן לפי ששרש מוחין דאבא נמשכים מלמעלה מעלה כו', ועמ"ש מזה בד"ה מצה זו.

and therefore "the oil of his right hand calls out." And although, according to what was explained, the oil is the Chochmah of Ein Sof, which is above the Chesed of Arich Anpin, nevertheless the supernal Chochmah of Atzilus (Emanation) is also called oil, because the root of the mochin (intellect) of Abba is drawn from very high above, etc. And see what is written on this in the discourse beginning "This matzah."

והנה חסד דז"א נקי חסד עולם וממנו שרש בחי' אהבת עולם אבל חסד דא"א נקי רב חסד כי חפץ חסד הוא ומשם נמשך בחי' אהבה רבה כו'

Now, the Chesed of Z'eir Anpin (the emotive attributes) is called "the kindness of the world" (chesed olam), and from it is the root of the level of "love of the world" (ahavas olam); but the Chesed of Arich Anpin is called "abundant in kindness" (rav chesed), "for He desires kindness," and from there is drawn the level of great love (ahavah rabbah), etc.;

ונקי חסד דקשוט פי' חסד של אמת היינו להיות אמת הוי' לעולם והיינו שיהי' [שיהיה] הגילוי למטה כמו למעלה ממש. וזהו ענין היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים עמ"ש מזה בד"ה פ' נסכים).

and it is called chesed dikshot, that is, "kindness of truth" (chesed shel emes), namely that "the truth of Havayah is le'olam (to the world)"; that is, that the revelation be below truly as above. And this is the matter of "the great hand that Havayah performed in Egypt"; see what is written on this in the discourse beginning "The section of the libations.")

דהיינו ע"י התורה והמצוות שהן רצונו ו וחכמתו ית'.

That is, through the Torah and the mitzvos, which are His will and His wisdom, may He be blessed.

אך גם בבחי' זו לא יחפוץ מדותיו של הקב"ה לבד בבחי' חיצוניותיו כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] האומר אין לי אלא תורה אפי' [אפילן] תורה אין לו אלא ישים אליו לבו ורוחו ונשמתו אליו יאסוף מקרב איש ולב עמוק לבקש את פניו פנימיות רצונו ית' מקור וחיות המדות.

But even at this level, one should not desire the attributes of the Holy One, blessed be He, alone, in their outer dimension (chitzoniyus), as our Sages, of blessed memory, said: "Whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not have even Torah." Rather, "he shall set his heart to Him," and "his spirit and his soul he shall gather to Him," from "within a man, and a deep heart," to seek His face: the inner dimension of His will, may He be blessed, the source and life-force of the attributes.

(וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אליו ולא למדותיו הוא אור א"ס ב"ה המלוכש בהמדות ולא המדות עצמן. ואף גם ביי"ג מדה"ר [מדות הרחמים] כבר נת' [נתבאר] שיש בהן חיצוניות ופנימיות כנ"ל).

(And as our Sages, of blessed memory, said, "to Him, and not to His attributes": that is, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is en clothed in the attributes, and not the attributes themselves. And even in the Thirteen Attributes of Mercy, it was already explained that they have an outer dimension and an inner dimension (pnimiyus), as mentioned above.)

וזהו אל מול פני המנורה דהיינו פנימית רצון העליון שהוא בחי' מול פני המנורה היינו כי פני המנורה הוא הרצון דכנס"י [דכנסת ישראל] כנזכר לעיל אות א',

And this is "toward the face of the Menorah," that is, the inner dimension of the supernal will, which is the level of what is opposite the face of the Menorah. That is: "the face of the Menorah" is the will of Knesses Yisrael (the Congregation of Israel), as mentioned above in section 1;

אך מול פני המנורה היינו בחי' הפנים עליונים המאירים בבחי' זו באור פני מלך חיים כמ"ש במדרש רבה כאן,

but "opposite the face of the Menorah" is the level of the supernal face, which shines upon this level, "in the light of the King's face is life," as is written in the Midrash Rabbah here.

והיינו ע"ד כמים הפנים לפנים והוא ענין יאר ה' פניו אליך ישא ה' פניו אליך התגלות פנימית רצון העליון הנמשך ומאיר מול פני המנורה

And this is along the lines of "As in water, face [answers] to face," and it is the matter of "May Havayah make His face shine upon you," "May Havayah lift up His face toward you": the revelation of the inner dimension of the supernal will, which is drawn down and shines opposite the face of the Menorah.

וכמ"ש במ"א בד"ה כי תצא בענין לך אמר לבי בקשו פני את פניך הוי"ה אבקש.

And as is explained elsewhere, in the discourse beginning "When you go out," on the matter of "Of You my heart said, 'Seek My face'; Your face, Havayah, I will seek."

ואהרן כה"ג [כהן גדול] היה מעלה הנרות נש"י [נשמות ישראל] שיהיה לבם מכוון לא"ס ב"ה ממש

And Aharon the High Priest would raise up the lamps, the souls of Israel, so that their heart be directed to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself,

שהוא בחיי מול פני המנורה (וע' בחולין די"ט סע"ב [סוף עמוד ב] בענין מול ערפו כו') יאירו בחיי שבעת הנרות שהן ז' מדרגות שבנשמות עובדי ה' כנ"ל:

which is the level of what is opposite the face of the Menorah (and see Chullin, folio 19b, at the end of the side, on the matter of "opposite its nape," etc.): "shall give light," the level of "the seven lamps," which are the seven levels in the souls of those who serve G-d, as mentioned above.

16 קיצור. (השמן נקי משחת קדש שלמעלה מבחי' קדוש בוי"ו ולכן אינו נמשך רק על הזקן שהן הלכות התורה. יורד ע"פ מדותיו. ומכל מקום צ"ל אם ישם אליו לבו מול פני המנורה):

Summary. (The oil is called "holy anointing," which is above the level of kadosh with a vav; and therefore it is drawn down only upon the beard, which is the laws of the Torah. "That runs down over the edge of his garments (middosav)." And nevertheless there must be "if he sets his heart to Him," "opposite the face of the Menorah.")

ביאור על הנ"ל

An explanation of the above

1 ביאור על הנ"ל

An explanation of the above.

2 הנה השמן נמשך מכתיתת הזיתים כמ"ש שמן זית זך כתית. והיינו כי השמן הוא חכמה סתימאה

Now, the oil is drawn out through the crushing of the olives, as is written, "pure olive oil, crushed." This is because the oil is the hidden Chochmah (Chochmah Stima'ah).

וכמ"ש שמן משחת קדש. פי' קדש הוא חכמה דאצילות והשמן מושח את הקדש והיינו לפי שהוא בחינת מו"ס [מוחא סתימאה] שהוא מקור ושרש להתהוות החכמה.

And as is written, "oil of anointing of the holy (shemen mishchas kodesh)." The meaning: kodesh (the holy) is the Chochmah of the World of Atzilus (Emanation), and the oil anoints the kodesh. This is because it is the level of Mocha Stima'ah (the hidden brain), which is the source and root of the coming into being of Chochmah (wisdom).

3 ומה שנמשך מכתיתת הזיתים הוא בחינת הבירורים כמו שע"י כתיתת הזית נפרד הפסולת ונבדל בפני עצמו והטוב נמשך ממנו לעצמו והוא השמן. כן למעלה הוא ענין בחכמה אתברירו.

And that it is drawn out through the crushing of the olives is the level of the refinements (birurim): just as through the crushing of the olive the waste is separated and set apart by itself, and the good is drawn out of it by itself, and that is the oil. So too above, this is the concept of "through Chochmah they are refined."

ועיקר הבירורים הוא במו"ס [במוחא סתימאה] דהיינו ברור עולם התיקון מעולם התהו ושכירת הכלים שנפלו לבי"ע כו' כמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] סי' כ"ח.

And the refinements are principally in Mocha Stima'ah, that is, the refinement of the World of Tikkun (Rectification) from the World of Tohu (Chaos) and the breaking of the vessels that fell into Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc., as is written in Iggeres HaKodesh, section 28.

וכן בעבודת ה' ענין הבירור ע"י כתיבת הזית עיין במדרש רבה ר"פ תצוה

And so too in the service of G-d [there is] the concept of refinement through the crushing of the olive (see Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Tetzaveh).

והיינו שישפיל עצמו לעפר ויתמרמר על ריחוקו מה' וע"י כתיבה זו ממשיך בחינת שמן שהוא מו"ס [מוחא סתימאה] דא"א ומזה נמשך העלאת הנרות שהוא גילוי בחי' אהבה רבה דאהרן.

That is, one should lower himself to the dust and feel bitter over his distance from G-d; and through this crushing he draws down the level of oil, which is Mocha Stima'ah of Arich Anpin, and from this is drawn the raising of the lamps, which is the revelation of the level of the great love (ahavah rabbah) of Aharon.

(ובד"ה כי אתה נרי נתבאר דמבחינת השמן נמשך ג"כ יראה עילאה והיינו כי שורש יראה עילאה הוא ממו"ס [ממוחא סתימאה]) וזהו ענין כשמן הטוב כו' יורד על הזקן

(And in the discourse beginning "For You are my lamp" it is explained that from the level of the oil there is also drawn the higher awe (yirah ila'ah); that is, because the root of the higher awe is from Mocha Stima'ah.) And this is the meaning of "Like the good oil, etc., running down upon the beard."

כי הנה ממותרי מוחין הנמשך ממו"ס [ממוחא סתימאה] יוצאין ובוקעין השערות

For indeed, from the surplus of the intellect (mochin) that is drawn from Mocha Stima'ah the hairs go out and break through.

והתהוות השערות הוא מאור החוזר מן הבירורים הנ"ל שאין הכלי יכולה לסבול את האור החוזר מן הבירור ומזה יוצאין השערות (ועמ"ש בענין פ"י מ"ש בזח"ג [בוהר חלק ג] קכ"ח ב' כחמר טב על דורדייה).

And the coming into being of the hairs is from the returning light (or chozer) of the refinements mentioned above, for the vessel cannot bear the returning light from the refinement, and from this the hairs go out. (And see what is written on the meaning of what is said in the Zohar, Part III, 128b, "like good wine upon its lees.")

והנה ענין השערות הוא צירופי אותיות התורה. כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ קווצותיו תלתלים תלי תלים של הלכות.

Now, the concept of the hairs is the combinations of the letters of the Torah, as our Sages, of blessed memory, said on the verse "His locks are curled (taltalim)": "mounds upon mounds (tilei tilim) of halachos."

וזהו ונפשי כעפר לכל תהי' [תהיה] בחי' כתיתת הזיתים ואח"כ פתח לבי בתורתך בחי' השערות והלכות התורה. שעליהם נמשך בחי' כשמן הטוב בחי' משחת קודש שהוא מושח את הקדש בחי' חכמה.

And this is [the meaning of] "And let my soul be as dust to all": the level of the crushing of the olives; and afterwards, "Open my heart to Your Torah": the level of the hairs and the halachos of the Torah, upon which is drawn the level of "like the good oil," the level of "anointing of the holy," which anoints the kodesh, the level of Chochmah.

4 ואח"כ שיורד ע"פ מדותיו. והוא ענין העלאת שבע נרות המנורה.

And afterwards, "that runs down over the edge of his middos." And this is the concept of the raising of the seven lamps of the Menorah.

פי' כמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] שעיקר ענין העלאת הנרות אל מול פני המנורה להמשיך מלמעלה לבחי' כתר שבמלי' והוא להגדיל בנינה כו' והענין הוא שהקב"ה בעצמו הוא רם ומתנשא.

The explanation is as is written in the Likkutei Torah of the Arizal: that the essence of the raising of the lamps "toward the face of the Menorah" is to draw down from above to the level of Keser (the Crown) that is in Malchus (sovereignty), and this is to enlarge her structure, etc. And the matter is that the Holy One, blessed be He, in Himself is high and exalted.

5 וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] כלל להעולמות שיתגלה בפניהם כי הם כלא ממש חשיבי. וכמשל שיתגלה האדם להתנשא על הזכוב שכלא חשיב נגדו כן יותר מכן אין ערוך. וצריכין להמשיך באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] שיתעורר לעילא בחינת רצון שירצה להיות מלך על עם.

And He has no need at all for the worlds, that He should reveal Himself before them, for they are "considered as truly nothing." It is like the analogy of a man revealing himself in order to exalt himself over a fly, which is considered as nothing beside him; so [it is above], and even more than that, beyond all comparison. And one must draw down, through an arousal from below (isarusa dilesata), that there be aroused above the level of will, that He should will to be King over a people.

6 וממשיכים זה ע"י אהבה רבה שהמשיך והדליק אהרן כה"ג [כהן גדול] לכנס"י [לכנסת ישראל] וכנ"ל שאהבה רבה הוא אהבה ותשוקה נפלאה. שיתגלה אור א"ס ב"ה למטה. כי זהו בחי' אהרן כה"ג [כהן גדול] להיות נראה אור.

And this is drawn down through the great love (ahavah rabbah) that Aharon the Kohen Gadol drew down and kindled in the Congregation of Israel (Knesses Yisrael). And as mentioned above, the great love is a wondrous love and yearning that the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, be revealed below. For this is the level of Aharon the Kohen Gadol: that light be seen (nir'eh).

וע"י אהבה רבה זו מעוררים למעלה שיומשך ויתגלה מן הרצון העליון שהוא כתר רעוא דכל רעוין אל בחי' כתר שבמלי

And through this great love one arouses above, that there be drawn down and revealed, from the Supreme Will, which is Keser (the Crown), "the Will of all wills," to the level of Keser that is in Malchus (sovereignty);

דהיינו שיהיה הרצון להיות מלך וזהו אל מול פני המנורה.

that is, that there be the will to be King. And this is "toward the face of the Menorah."

7 וזהו שיורד ע"פ מדותיו. וכן בעבודה כשעובד בבחי' זו נמשך בחי' שיורד ע"פ מדותיו של הקב"ה פי' שממשיך עי"ז גילוי אלקות בנפשו שמתהפכים עי"ז מדותיו ונעשה בריה חדשה ממש שנשמר מאד מן הרע כו'.

And this is "that runs down over the edge of his middos." And so too in [divine] service: when one serves at this level, there is drawn down the level of "that runs down over the edge of His middos," [the middos] of the Holy One, blessed be He. That is, through this he draws down a revelation of G-dliness into his soul, so that through this his emotive attributes (middos) are transformed and he becomes a truly new creation, who guards himself very much from evil, etc.

8 והנה המנורה היה בדרום. היינו שא"א לבא לבחי' אהבה רבה זו אא"כ [אלא אם כן] יקדים תחלה בחינת ומדרגת אהבת עולם

Now, the Menorah was in the south. That is, it is impossible to come to this level of great love unless one first precedes it with the level and rung of ahavas olam (everlasting love),

שהוא בחי' אברהם שנאמר בו הלך ונסוע הנגבה ועיין מ"ש לעיל מענין הנגבה ועיין ברבות סדר לך
לך (פל"ט) ובזח"א [ובזהר חלק א] שם (ד"פ ע"א ודפ"ג ב' פ"ד א')

which is the level of Avraham, of whom it is said, "going on and journeying toward the south (hanegbah)." And see what is written above on the concept of hanegbah; and see [Midrash] Rabbah, Seder Lech Lecha (chapter 39), and the Zohar, Part I, there (folio 80a, and folio 83b, 84a);

ועיין בפ' ויגש (דרי"ו ע"א) גבי להנחיל אוהבי והיינו כמ"ש בזח"ב [בזהר חלק ב'] ר"פ יתרו (דס"ז ב') שיש בחי' מיכאל כהנא רבא. ועוד בחי' עליונה יותר [מעלת] [במעלת] כהן גדול.

and see in Parshas Vayigash (folio 206a), regarding "to cause those who love me to inherit." And this is as is written in the Zohar, Part II, at the beginning of Parshas Yisro (folio 67b): that there is the level of Michael, the great priest (kahana rabba), and also a level higher still, in the rank of Kohen Gadol.

והנה בחי' מיכאל הוא בחי' אהבת עולם הנמשך מבחי' חסד לאברהם וזהו ענין הנגבה

Now, the level of Michael is the level of ahavas olam, which is drawn from the level of "kindness (chesed) to Avraham," and this is the concept of hanegbah;

וכן מיכאל הוא מימין כנז' [כנזכר] ברבות במדבר פרשה ב' ואח"כ בחינת אהרן כהן גדול מדליק המנורה בבחי' אהבה רבה בחינת שיורד ע"פ מדותיו כו'.

and so too, Michael is on the right, as mentioned in [Midrash] Rabbah on Bamidbar, section 2. And afterwards, the level of Aharon the Kohen Gadol kindling the Menorah with the level of great love, the level of "that runs down over the edge of his middos," etc.

9 והנה משנ"ת [מה שנתבאר] לעיל שאה"ר [שאהבה רבה] זו דאהרן באה ג"כ ע"י אותה ההתבוננות עצמה רק

כאשר ישים מרירות בנפשו על החשך המסתיר כו'

Now, as to what was explained above, that this great love of Aharon comes also through that very same contemplation, only when one sets bitterness in his soul over the darkness that conceals, etc.:

היינו לפי שמקור המשכה זו הוא מבחי' ח"ס [חכמה סתימאה] כנ"ל ובחכמה אתברירו והבירור היינו ענין כתיבת הזיתים דוקא.

this is because the source of this drawing down is from the level of the hidden Chochmah, as mentioned above, and "through Chochmah they are refined"; and the refinement is the concept of the crushing of the olives specifically.

שזהו ענין שישים מרירות בנפשו ויצעק אל ה' בצר לו כו' ואזי עי"ז דוקא נמשך מזה השמן הטוב שמבחי" מו"ס [מוחא סתימאה] שרש האה"ר [האהבה רבה] דאהרן

For this is the concept of setting bitterness in his soul and that he “cry out to Havayah in his distress,” etc.; and then, through this specifically, there is drawn from this the good oil, which is from the level of Mocha Stima’ah, the root of the great love of Aharon.

גם כמ"ש בד"ה שוש אשיש בענין גנוחי גנוח שע"י הבכיה מעורר יג"מ [י"ג מדות] הרחמים כו' ע"ש והרי משם שרש אה"ר [אהבה רבה] דאהרן שנמשך מבחינת ורב חסד.

Also, as is written in the discourse beginning “I will greatly rejoice,” on the concept of “groaning groans”: that through the weeping one arouses the Thirteen Attributes of Mercy, etc. (see there); and indeed, from there is the root of the great love of Aharon, which is drawn from the level of “and abundant in kindness.”

ובפ"י בהעלותך י"ל [יש לומר] עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בזח"ג [בוהר חלק ג] פ' במדבר (דק"ח ע"ב) ע"פ ששם עלו שבטים אלין י"ב שבטין י"ב תחומין דלתתא.

And as for the meaning of “when you raise up,” it can be explained according to what is written in the Zohar, Part III, Parshas Bamidbar (folio 118b), on the verse “where the tribes went up”: “these are the twelve tribes, twelve boundaries below.”

ופ"י ששם קאי על ירושלים הבנויה כעיר כו' היא בחינת מל' ולשם הוא עליית השבטים י"ב תחומין דלתתא שבבריא.

And the meaning: “where” refers to “Yerushalayim, built as a city,” etc., which is the level of Malchus (sovereignty); and to there is the ascent of the tribes, the twelve boundaries below that are in Beriah.

ופ"י כעיר שחברה לה יחדו איתא בזהר וישב (דקפ"ג סע"ב [סוף עמוד ב]) דאתחברת אמא בברתא והוו כחדא ועמ"ש מזה בד"ה אלה פקודי המשכן משכן העדות:

And the meaning of “like a city that is joined together” is found in the Zohar, Vayeishev (folio 183, at the end of side b): that Imma is joined with the Daughter and they become as one. And see what is written about this in the discourse beginning “These are the accounts of the Mishkan, the Mishkan of the Testimony.”

10 וזהו כענין ולקשרא שביעאה בשביעאה המבואר בזהר פקודי (דף ר"ס סע"ב [סוף עמוד ב]) ובפע"ח [ובפרי עץ

חיים] סוף שער הק"ש [הקריאת שמע] בהגה"ה [בהגהה] מהחברים. ממלי עד בינה כו'

And this is like the concept of “and to bind the seventh to the seventh,” explained in the Zohar, Pekudei (folio 260, at the end of side b), and in Pri Etz Chaim, at the end of the Gate of the Shema, in a gloss from the Companions (chaverim): from Malchus (sovereignty) up to Binah (understanding), etc.

והנה עליי' [עלייה] זו דששם עלו שבטים היינו ע"ד מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] שם בפ"י כתפלה אריכתא

דמיא שהוא עליי' [עלייה] היכל ק"ק [קדש הקדשים] דבריא באצילות עד שנעשה בחי' אצילות ממש

Now, this ascent of “where the tribes went up” is along the lines of what is written in Pri Etz Chaim there, on the meaning of “it is like an extended prayer,” which is the ascent of the Chamber of the Holy of Holies of Beriah into Atzilus, until it becomes truly the level of Atzilus.

וכן הוא ג"כ בעליות דקבלת שבת.

And so it is also in the ascents of Kabbalas Shabbos (the welcoming of Shabbos).

ועיין מענין י"ב שבטין בזהר ויחי (דרמ"א ע"א) ומענין ששם עלו שבטים כו' (שם דרמ"ב א') ובפ' ויצא

דקנ"ח א' ובפ' פקודי (דרכ"א ב' דרכ"ט ב') ובפ' אחרי (דע"ח א').

And see on the concept of the twelve tribes in the Zohar, Vayechi (folio 241a), and on the concept of “where the tribes went up,” etc. (there, folio 242a); and in Parshas Vayeitzei, folio 158a; and in Parshas Pekudei (folio 221b, folio 229b); and in Parshas Acharei (folio 78a).

והנה ענין בהעלותך דאהרן י"ל [יש לומר] שמעלה אותן למעלה מבחי' ששם עלו שבטים מצד עצמן.

שעלייתם הוא בבחי' מלי כנ"ל.

Now, as for the concept of Aharon’s “when you raise up,” it can be said that he raises them higher than the level of “where the tribes went up” on their own, for their ascent is at the level of Malchus, as mentioned above.

אבל אהרן שמעלה הנרות הוא עליות המלי'. והיינו ע"י שממשיך בה מבחי' חכמה

But with Aharon, who raises the lamps, it is the ascents of Malchus. That is, it is through his drawing into her from the level of Chochmah (wisdom).

ובענין מ"ש בזהר פ' אמור (ד"ק ע"ב) בזמנא דנהרא מאבא עילאה כו' שזהו למעלה מבחי' ומדרגת בזמנא דנטלא מבי אימא כו' ע"ש ובכה"ז [ובביאורי הזהר].

[This is] like the concept of what is written in the Zohar, Parshas Emor (folio 100b): "at the time when she shines from the Supernal Abba," etc., which is above the level and rung of "at the time when she receives from the house of Imma," etc. (see there, and in Biurei HaZohar).

וזהו ההפרש בין קרבנות הנשיאים להדלקת והטבת הנרות

And this is the difference between the offerings of the Nesi'im (the princes of the tribes) and the kindling and tending of the lamps.

ועיין מ"ש במ"א ההפרש בין מוחין דאימא למוחין דאבא בד"ה להבין מ"ש בהגדה מצה זו כו' ועיין מ"ש במ"א ע"פ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פתח במזבח וסיים בשולחן כו' ובענין ויין ישמח כו' להצהיל פנים משמן כו'. ובכ"ז [ובכל זה] יובן מ"ש בהעלותך.

And see what is written elsewhere on the difference between the intellect (mochin) of Imma and the mochin of Abba, in the discourse beginning "To understand what is said in the Haggadah, 'This matzah,' etc." And see what is written elsewhere on the saying of our Sages, of blessed memory, "He began with the altar and concluded with the table," etc., and on the concept of "and wine that gladdens," etc., "to make the face shine from oil," etc. And through all this, what is written, "when you raise up," will be understood.

ועיין בזהר פ' חיי שרה (דקכ"ה א) במ"ה [במדרש הנעלם] ע"פ משקה הרים מעליותיו איזו היא עלייה זהו עדן והרמ"ז [והרב משה זכות] שם האריך בזה והנה עדן הוא ח"ע [חכמה עילאה] וזהו ג"כ פ"י בהעלותך דאהרן כו':

And see in the Zohar, Parshas Chayei Sarah (folio 125a), in the Midrash HaNe'elam, on the verse "He waters the mountains from His upper chambers (aliyosav)": "Which is the aliyah (upper chamber)? This is Eden." And the Ramaz there elaborated on this. Now, Eden is the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), and this is also the meaning of Aharon's "when you raise up," etc.

11 ובכ"ז [ובכל זה] י"ל [יש לומר] עוד דהנה בקרבנות הנשיאים הי' [היה] לכל נשיא קרבן בפ"ע [בפני עצמו] ועי"ז העלה שבטו. ובהעלאת אהרן את הנרות שהן נש"י [נשמות ישראל] הנה מתעלים כולם ע"י שבעת הנרות.

And with all this it can further be said: in the offerings of the Nesi'im, each Nasi had an offering of his own, and through it he raised up his tribe. And in Aharon's raising of the lamps, which are the souls of Israel, they are all raised up through the seven lamps.

ועיין מזה בזהר פ' בהעלותך (דקנ"א סע"א [סוף עמוד א] וע"ב). והענין דכה"ג [דכהאי גוונא] מצינו גבי קי"ס [קריעת ים סוף] שנקרע הים ליי"ב גזרים לכל שבט מסילה בפ"ע [כפני עצמו].

And see about this in the Zohar, Parshas Beha'alotcha (folio 151, at the end of side a, and side b). And the matter is that we find the like regarding the Splitting of the Sea of Reeds: the sea was split into twelve parts, a separate path for each tribe.

ולעתיד גבי והניף ידו על הנהר כו' כתיב והכהו לשבעה נחלים, ומבואר במ"א על פסוק זה דלפי שקריעת ים סוף הוא בבחי' מלי' והוא להיות עליות והתחברות י"ב שבטים שבכריאה בשרשן שבאצי' י"ב גבולי אלכסון דז"א, ולכן נקרע ליי"ב גזרים.

And in the future, regarding "And He will wave His hand over the River," etc., it is written, "and He will strike it into seven streams." And it is explained elsewhere on this verse that, because the Splitting of the Sea of Reeds is at the level of Malchus (sovereignty), and it is for the ascents and the joining of the twelve tribes that are in Beriah with their root in Atzilus, the twelve diagonal boundaries of Z'eir Anpin (the emotive attributes), therefore it was split into twelve parts.

אכן והניף ידו על הנהר היינו בחי' בינה. שהבינה מעלמת אור החכמה.

But "And He will wave His hand over the River" is the level of Binah (understanding), for Binah conceals the light of Chochmah (wisdom).

12 וצ"ל גילוי אור החכמה שאור א"ס מלובש בחכמה. ולפי שגילוי זה שבחכמה נמשך מבחי' ז"ת נז' תחתונות] דעתיק ע"כ נאמר והכהו לשבעה נחלים כו' כנגד ג' אבות וארבעה אמהות כי בעבר הנהר ישבו אבותיכם כו'.

And there must be a revelation of the light of Chochmah (wisdom), for the Infinite Light (Or Ein Sof) is en clothed in Chochmah. And because this revelation that is in Chochmah is drawn from the level of the seven lower [Sefiros] of Atik, therefore it is said, "and He will strike it into seven streams," etc., corresponding to the three Patriarchs and four Matriarchs; for "beyond the River your fathers dwelt," etc.

13 וכעין זה הוא ג"כ ההפרש בין קרבנות הנשיאים שהוא בחי' ששם עלו שבטים מבריאה לאצילות ע"כ לכל שבט היי [היה] העלאה בפ"ע [בפני עצמן] שמקבל משרשו שבאצילות כו' ועיין מ"ש בביאור ע"פ יהודה אתה יודוך אחיך,

And similar to this is also the difference between the offerings of the Nesi'im, which are the level of "where the tribes went up" from Beriah to Atzilus, so that each tribe had a raising of its own, as it receives from its root in Atzilus, etc. (and see what is written in the explanation on the verse "Yehudah, you, your brothers shall acknowledge you"),

אבל העלאת הנרות המנורה שעיקר ההעלאה ע"י אור החכמה דייקא שלמעלה מהבינה כנ"ל שמשם הוא בחי' השמן כו' ע"כ נמשך בבחי' ז' נרות דייקא מעין בחי' והכהו לשבעה נחלים דייקא.

but the raising of the lamps of the Menorah, in which the main raising is through the light of Chochmah specifically, which is above Binah, as mentioned above, for from there comes the level of the oil, etc., is therefore drawn in the form of seven lamps specifically, after the manner of "and He will strike it into seven streams" specifically.

וכנודע ג"כ דשרש השמן שבחכמה נמשך מבחי' ע"ק [עתיקא קדישא] כמ"ש במ"א בשם הזהר הרקיע בפ' ויקרא ע"פ כשמן הטוב כו'.

And as is also known, the root of the oil that is in Chochmah is drawn from the level of Atika Kadisha, as is written elsewhere in the name of the Zohar HaRakia, in Parshas Vayikra, on the verse "Like the good oil," etc.

והרמ"ז [והרב משה זכות] בפ' אמור (בדף פ"ט ע"א) בד"ה ההוא שמן. כ' [כתב] שיש ב' מיני שמנים. הא' שמן למאור. והמין השני הוא שמן המשחה. הא' הוא מכתרא עילאה. והב' ממו"ס [ממוחא סתימאה] כו' ע"ש:

And the Ramaz, in Parshas Emor (on folio 89a), in the passage beginning "That oil," wrote that there are two kinds of oil: the first is oil for the light, and the second kind is the anointing oil. The first is from the Supernal Keser (Kisra Ila'ah), and the second is from Mocha Stima'ah, etc.; see there.

בהעלתך את הנרות וגו'

“When you raise up the lamps”

1 בהעלתך את הנרות וגו'. ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] כשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו שלא היה עמהם בחנוכה.

“When you raise up the lamps,” etc. Rashi explains: When Aharon saw the dedication of the princes, he was disheartened that he had not been with them in the dedication.

אמר לו הקב"ה חייך שלך גדול משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות ועיין במדרש.

The Holy One, blessed be He, said to him: By your life, yours is greater than theirs, for you kindle and prepare the lamps. And see the Midrash.

ולהבין זה גם מ"ש להלן הצאן ובקר ישחט להם כו' מהו התמיה הלא יש בעולם ע' [שבעים] אומות והם ריבוא רבבות יותר מת"ר אלף ואוכלים בשר ונמצא להם.

To understand this, as well as what is written further on, “Shall flocks and herds be slaughtered for them,” etc.: what is the wonder? Are there not seventy nations in the world, and they are myriads of myriads, more than six hundred thousand, and they eat meat, and [enough] is found for them?

2 וגם מ"ש אם את כל דגי הים וגו' הלא הם שאלו בשר ולא שאלו דגים כלל.

And also what is written, “If all the fish of the sea,” etc.: did they not ask for meat, and not ask for fish at all?

והענין יובן בהקדים ענין מעשה הקרבנות של הנשיאים שכל נשיא העלה שבטו על ידי קרבנו.

The matter will be understood by first introducing the matter of the act of the offerings of the princes: that each prince elevated his tribe through his offering.

3 והענין דצ"ל דארז"ל [דאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"ה [עם הארץ] אסור לאכול בשר. דהיינו מפני שאינו יכול להעלות את הבשר כו' וא"כ מובן מזה שהאדם מעלה ומגביה את המאכל

The explanation: we must understand what our Sages, of blessed memory, said: An unlearned person (am ha'aretz) is forbidden to eat meat. That is, because he cannot elevate the meat, etc. If so, it is understood from this that man elevates and raises up the food.

והיינו מפני שהאדם גבוה יותר שהוא מדבר והוא הראש לכל בחי' הדצי"ח [הדומם צומח חי] וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] לעיל בפ' נשא ע"פ כה תברכו כו'.

This is because man is higher, for he is a speaking being (medaber), and he is the head of all the levels of inanimate, vegetative and animal, as was explained above in Parshas Nasso on [the verse] "Thus shall you bless," etc.

4 ובמ"א משמע להפך דארז"ל [דאמרו רבותינו זכרונם לברכה] רפ"ו דברכות אילן שאכל אדם הראשון חטה היתה שאין התינוק יודע לקרות אביו ואמו עד שיטעום טעם דגן.

Elsewhere, though, the opposite is implied. For our Sages, of blessed memory, said at the beginning of the sixth chapter of Berachos: The tree from which Adam, the first man, ate was wheat; for a child does not know how to call his father and his mother until he tastes the taste of grain.

הרי שאדם מקבל הדעת מהחטה וכן אמר ר"נ [רב נחמן] עד דלא אכילנא בישרא דתורא כו'. אך הענין הוא ששניהם אמת שהם למטה מנפש האדם ולמעלה הימנו.

Thus man receives knowledge (daas) from the wheat. And so too Rav Nachman said, "As long as I have not eaten the meat of an ox," etc. But the explanation is that both are true: that they are below the soul of man and [also] above it.

5 והיינו כי כל הטעמים של כל מיני צמחים ופירות וכן הבשר של חיות ובהמות שרשם הוא מעולם התהו שהוא בחי' עולם הנקודים שלמעלה מאצילות שהוא ברודים

That is: the flavors of every kind of plant and fruit, and likewise the flesh of wild and domestic animals, all have their root in the World of Tohu (Chaos), which is the level of the World of Nekudim (Points), which is above Atzilus (Emanation), which is Berudim (Dappled);

והיינו כי שורש כל החי הוא מחיות המרכבה פני אריה הוא מקור נפשות החיות ופני שור הוא מקור נפשות הבהמות ופני נשר הוא מקור נפשות העופות.

for the root of every living creature is from the Chayos (living creatures) of the Chariot: the face of the lion is the source of the souls of the wild animals, the face of the ox is the source of the souls of the domestic animals, and the face of the eagle is the source of the souls of the birds.

6 והנה החיות נושאות את הכסא ועל הכסא כו' כמראה אדם הוא בחי ע"ס [עשר ספירות] דאצילות דעולם התיקון שנתקנו בבחי פרצוף אדם

Now, the Chayos carry the Throne, and "upon the Throne," etc., is "as the appearance of a man": this is the level of the Ten Sefiros of Atzilus, of the World of Tikkun (Rectification), which were rectified in the form of the configuration (partzuf) of a man (adam).

והיינו עד"מ סדר והדרגת השתלשלות אברי האדם שהוא רמ"ח אברים ושס"ה גידים וכציור הגוף כמ"כ [כמו כן] מתלבשת הנפש

That is, by way of analogy: the order and gradation of the progression of the limbs of man, which are two hundred and forty-eight limbs and three hundred and sixty-five sinews; and as the form of the body is, so too is the soul enclothed.

שהרי התלבשות הארת הנפש בגוף הוא מתחלק לפי ציור הגוף שבמוח שורה המחשבה וכפה הדבור ובידים כח המעשה

For the enclothing of the radiance of the soul in the body is divided according to the form of the body: in the brain dwells thought, in the mouth speech, and in the hands the power of action.

וזהו שנקרא אדם האלף הוא בחי מחשבה ודי דיבור מ' מעשה

This is why [man] is called Adam: the alef is the level of thought, the dalet speech, the mem action.

וכמ"כ [וכמו כן] הוא למעלה בע"ס [בעשר ספירות] דאצילות משתלשלים בזה הסדר דבחי אדם והשראת האור בתוכם הוא ממש כפי השראת הנפש בגוף האדם (ועמ"ש מזה בפ' אמור בד"ה ונקדשתי בתוך בניי [בני ישראל]).

And so too it is above, in the Ten Sefiros of Atzilus: they descend in this order of the level of Adam, and the resting of the light within them is exactly like the resting of the soul in the body of man. (And see what is written about this in Parshas Emor, in the discourse beginning "And I shall be sanctified among the children of Israel.")

ויש בחי' מוחין דקטנות ומוחין דגדלות, משא"כ שארי הברואים כמו בהמות וחיות אין ציור הגוף שלהם שוה לאדם כלל וראשם כפוף ושוה עם הגוף,

And there is the level of the intellect of smallness (mochin dekatnus) and the intellect of greatness (mochin degadlus). This is not so with the other creatures, such as domestic and wild animals: the form of their body is not like that of man at all, and their head is bent down and level with the body.

וכמ"כ [וכמו כן] סדר המשכתם ממקורם ושרשם שם הוא ג"כ ההשתלשלות והמזיגה באופן אחר ממש (וע' בזהר בראשית די"ט ע"א ודף כ' ע"ב).

And so too the order of their being drawn down from their source and root: there too the progression (hishtalshelus) and the blending are in an altogether different manner. (And see the Zohar, Bereishis, folio 19a and folio 20b.)

והנה החיות שבמרכבה הם נושאות את הכסא דהיינו כמו שהבהמות מגביהי' [מגביהים] את האדם הרוכב עליהן כך הם מעלים ונושאים את בחי' אדם שעל הכסא למעלה ממנו והיינו לשרשם שהוא מעולם התהו שלמעלה מאצילות.

Now, the Chayos of the Chariot carry the Throne. That is: just as animals raise up the man who rides upon them, so they elevate and carry the level of Adam that is upon the Throne above itself, that is, to their root, which is from the World of Tohu, which is above Atzilus.

אכן הם ג"כ נושאות עם הכסא דהיינו שהם נגבהים ומתעלים עם האדם שעל הכסא.

Yet they are also borne with the Throne; that is, they are raised and elevated together with the man upon the Throne.

שהוא המגביה ומעלה אותן כמו אדם בעוה"ז מעלה את בשר הבהמה שהבשר מתעלה באכילת אדם שנהפך לדם הנפש ונכלל בבחי' ומדרגת מדבר (ועמ"ש בד"ה אני ישנה ולבי ער גבי פי' רעייתי).

For he is the one who raises and elevates them, just as a man in this world elevates the meat of an animal: the meat is elevated through a man's eating [it], for it is transformed into the blood of the soul and is included in the level and rank of the speaking being. (And see what is written in the discourse beginning "I am asleep, but my heart is awake," on the meaning of "my love" (ra'yasi).)

אך מה שעייז נעשה התקשרות נפש האדם בגופו ותוספת השכל זהו בחי' נושאות כו' (ועמ"ש מענין זה בד"ה ששת ימים תאכל מצות כו'):

But the fact that through this the soul of man becomes bound to his body, and [there is] an increase of intellect: this is the level of "carry," etc. (And see what is written on this subject in the discourse beginning "Six days you shall eat matzos," etc.)

7 ב והנה הבשר הוא מבחי' גבורות שלכך הוא סומקא ולכך גם אחר הבירור וההעלאה הוא נכלל בגבורות דקדושה והיינו שעייז נמשך התלהבות ורשפי אש

2. Now, meat is from the level of Gevuros (restraints); that is why it is red. And therefore, even after the refinement and elevation, it is included in the Gevuros of holiness; that is, through it fervor and flashes of fire are drawn down.

והיינו לפי ששרש כל הבהמות וחיות הוא מאריה ושור שבמרכבה והם הם בחי' גבורות וכמ"ש במרכבת יחזקאל בוערות כמראה הלפידים

This is because the root of all domestic and wild animals is from the lion and the ox of the Chariot, and these are themselves the level of Gevuros, as it is written of Yechezkel's Chariot, "burning like the appearance of torches."

וכן השרפים לשון רשפי אש ולכך גם הבהמות והחיות שנשתלשלו מהם הם ג"כ בחי' גבורות ולכך בשרא היא סומקא כו'.

And so too the Seraphim, a term [meaning] flashes of fire. Therefore the domestic and wild animals, which descended from them, are also the level of Gevuros; and therefore "meat is red," etc.

8 ועיינ בבחי' פ' בשלח ע"פ ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכול ולחם בנקר כנגד מדת הדין ומדת הרחמים כו'.

And see [Rabbeinu] Bachya, Parshas Beshalach, on [the verse] "And Moshe said: When Havayah gives you in the evening meat to eat, and bread in the morning": [these] correspond to the attribute of judgment and the attribute of mercy, etc.

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"ה [עם הארץ] אסור לאכול בשר שאינו יכול להעלות [להעלות] את הבשר כי מהגבורו [מהגבורות] יש יותר יניקת החיצוני [החיצונים] וכמ"ש לקמן ע"פ זאת חקת התורה ויקחו אליך פרה כו'

This is [the meaning of] what our Sages, of blessed memory, said, that an unlearned person is forbidden to eat meat: because he cannot elevate the meat, for from the Gevuros there is more drawing of nourishment by the external forces, as is explained further on, on [the verse] "This is the statute of the Torah... and they shall take to you a heifer," etc.;

וכמ"ש בזהר פ' נח (דס"ה ע"א) כל רעותיה לאו איהו אלא בבשרא תדיר וע"ש במק"מ [במקדש מלך] בשם הרח"ו [הרבי חיים ויטאל], וכיון שאינו יכול להעלותו הבשר מורידו ומשפילו וכמ"ש במ"א ע"פ וגלחה את ראשה.

and as it is written in the Zohar, Parshas Noach (folio 65a): "Its whole desire is nothing but meat, constantly." And see there in the Mikdash Melech, in the name of Rabbi Chaim Vital. And since he cannot elevate it, the meat brings him down and lowers him, as is explained elsewhere on [the verse] "And she shall shave her head."

אבל התלמיד חכם שמקבל מבחי' חכמה ובחכמה אתברירו ע"כ מברר את הבשר ואז הבשר מוסיף בו התלהבות.

But the Torah scholar, who receives from the level of Chochmah (wisdom), and "through Chochmah they are refined" — therefore he refines the meat, and then the meat adds fervor in him.

אך מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] אמר מאין לי בשר, פי' שהיה נעלה מאד מבחי' גבורות של הבשר אף כמו שהם לאחר הבידור.

But Moshe our teacher, peace be upon him, said, "From where shall I have meat?" That is, he was very far above the level of the Gevuros of meat, even as they are after the refinement.

שהתלהבות ורשפי אש האהבה הוא עדיין בחי' יש מי שאוהב, וכמשה כתיב ונחנו מה שהוא בחי' אין תכלית הביטול.

For the fervor and the flashes of fire of love are still the level of 'there is one who loves,' whereas of Moshe it is written, "And what are we?": the level of ayin (nothing), the utmost self-nullification (bittul).

9 ואף שבו יש ג"כ בחי' התלהבות בבחי' גבורות אך ההתלהבות כלולה בבחי' ביטול ואין והוא נקי בחי' גבורות דאבא,

And although in him too there is the level of fervor, in the manner of Gevuros (restraints), yet the fervor is included in the level of self-nullification (bittul) and ayin (nothing), and this is called the level of the Gevuros of Abba (Chochmah).

משא"כ הגבורות הנולדים מבירור הבשר הוא בחינת גבורות דאימא או גבורות דז"א שהוא בחי' יש ודבר שנרגש ההתלהבות כו'

Whereas the Gevuros born of the refinement of meat are the level of the Gevuros of Imma (Binah), or the Gevuros of Z'eir Anpin (the emotive attributes), which is the level of yesh (something) and of a thing in which the fervor is felt, etc.

והוא מילתא זוטרתא ולמטה מבחי' מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] שהוא בחי' מ"ה [שם מ"ה] תכלית הביטול בחי' אין כנ"ל (ועמ"ש סד"ה והיה מדי חדש בחדשו גבי יבוא כל בשר להשתחוות):

And this is a minor matter, and below the level of Moshe our teacher, peace be upon him, who is the level of Mah ("what"), the utmost bittul, the level of ayin, as mentioned above. (And see what is written at the end of the discourse beginning "And it shall be, from New Moon to New Moon," regarding "all flesh shall come to bow down.")

10 וזהו ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב.

This is [the meaning of]: "And Moshe said: Six hundred thousand on foot is the people in whose midst I am."

פי' שש מאות אלף רגלי דור המדבר היו תלמידיו שהיו ג"כ מבחי' יסוד אבא שהוא בחי' ביטול וזהו אשר אנכי בקרב שמשא הוא בחי' מה ואין כנ"ל.

That is: the six hundred thousand on foot of the generation of the wilderness were his disciples, who were also from the level of the Yesod (foundation) of Abba (Chochmah), which is the level of bittul. And this is "in whose midst I am": for Moshe is the level of Mah ("what") and ayin (nothing), as mentioned above.

ואתה אמרת בשר אתן להם פי' משה מדבר עם בחי' אור א"ס המלוכש בחכמה שהוא בחי' משה

"And You have said: I will give them meat." That is: Moshe is speaking with the level of the Infinite Light (Or Ein Sof) enclothed in Chochmah (wisdom), which is the level of Moshe.

וזהו ואתה כי חכמה נקי אתה כוי (ועיין בזהר פי בלק דף קצ"ג ע"ב) דמשמע שאתה הוא אור א"ס המלוכש בחכמה תתן בשר

And this is "And You": for Chochmah is called "You," etc. (And see the Zohar, Parshas Balak, folio 193b.) This implies that You, the Infinite Light enclothed in Chochmah, will give meat.

וזה א"א שיושפל כ"כ [כל כך] ממדרגה גבוה ונעלה שהוא בחי חכמה ואין שהוא בחי משה וא"כ איך המזון הנמשך על ידו יהיה הבשר שהבשר מדרגה תחתונה מאד לגבי משה שהוא בחי יש ובחי גבורות כוי.

And this is impossible: that it be lowered so far from a level so high and exalted, which is the level of Chochmah and ayin, the level of Moshe. If so, how can the food drawn down through him be meat? For meat is a very low level relative to Moshe, being the level of yesh and the level of Gevuros, etc.

וזהו הצאן ובקר ישחט להם. פי מאחר שהם מבחי גבורות ולכן צריכין שחיטה (ע' [עייין] בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' ראה ופ' שמיני) וא"כ איך אפשר להיות למאכל להם שהם מיסוד אבא תכלית הביטול כנ"ל.

And this is "Shall flocks and herds be slaughtered for them?" That is: since they are from the level of Gevuros, they therefore require slaughtering (see the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Re'eh and Parshas Shemini); if so, how can they be food for those who are from the Yesod of Abba, the utmost bittul, as mentioned above?

אם את כל דגי הים כוי פי דגים הם בחי נעלה מצאן ובקר שהם א"צ [אין צריך / אינו צריך] שחיטה. ואעפ"כ [ואף על פי כן] הם נמוכים לנגד מדרגתם וא"א שימצא להם כוי ועיין מזה לקמן:

"If all the fish of the sea," etc.: that is, fish are a level higher than flocks and herds, for they need no slaughtering; and even so they are low relative to their [the people's] level, and it is impossible that [enough] be found for them, etc. And see about this further on.

11 ג ויאמר ה' אל משה היד ה' תקצר. פי עם היות שהאמת שאתה נעלה מאד מבחי היש דבשר כי אתה בחי מ"ה [שם מ"ה] וביטול אעפ"כ [אף על פי כן] היד ה' תקצר. בתמיה.

3. "And Havayah said to Moshe: Is the hand of Havayah too short?" That is: although it is true that you are far above the level of the yesh of meat, since you are the level of Mah and bittul, nevertheless, "Is the hand of Havayah too short?" [This is said] in wonder.

והיינו שיוכל להמשיך ולישפל אף מהאין דחכמה שהוא נעלה מאד להתלבש ולהתגלות למטה מטה בגבורות והיש של הבשר שגם בכח' היש של הבשר יתגלה הביטול דחכמה.

That is: it can draw down and descend even from the ayin of Chochmah, which is very exalted, to enclothe itself and be revealed far, far below, in the Gevuros and the yesh of meat, so that even in the level of the yesh of meat the bittul of Chochmah will be revealed.

כי יד ה' יוכל לישפל מאד למטה מטה (וכמ"ש במ"א בענין המגביהי לשבת שלכך המשפילי לראות בשמים ובארץ בהשוואה אחת וכענין היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים כו')

For the hand of Havayah can descend very far, far below. (As is explained elsewhere on the matter of "Who is enthroned on high," that therefore He "looks down low upon heaven and earth" in one equal manner; and like the matter of "the great hand that Havayah performed in Egypt," etc.

וכה"ג [וכהאי גוונא] נת' [נתבאר] בפ"י לבי ובשרי ירננו אל אל חי. שלהיות נמשך הביטול בלבי ובשרי שהם גשמיים הוא דייקא כאשר ירננו אל אל חי מהותו ועצמותו ית' כמ"ש בד"ה וארשתיך לי כו' ובמתן תורה ההרים רקדו דהיינו אף הרים גבנונים בפ' בת' דפסחים (דקיי"ח ע"ב) ועמ"ש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בד"ה ענין שניתנה תורה על הר סיני

And the like was explained on the meaning of "My heart and my flesh sing for joy to the living G-d": that bittul is drawn into "my heart and my flesh," which are physical, precisely when they "sing for joy to the living G-d," His very Being and Essence, may He be blessed, as is explained in the discourse beginning "And I will betroth you to Me," etc. And at the Giving of the Torah "the mountains skipped": that is, even the humped mountains, [as stated] in the last chapter of Pesachim.) (folio 118b) And see what is written above in the discourse beginning "The matter that the Torah was given on Mount Sinai."

כש"כ [כל שכן] שבנקל יותר שיומשך הביטול בבחינת בשר כו', וז"ש [וזהו שכתוב] לע"ל [לעתיד לבוא] והיה מדי חדש כו' יבא כל בשר להשתחוות לפני.

All the more so, then, is it easier for bittul to be drawn into the level of flesh, etc. And this is what is written of the Time to Come: "And it shall be, from New Moon to New Moon," etc., "all flesh shall come to bow down before Me."

שהרבותא היא שאפילו בכח' כל בשר שהוא בחי' גבורות ויש יומשך בחי' ההשתחוואה וביטול עליון וכמ"ש במ"א.

For the novelty is that even into the level of "all flesh," which is the level of Gevuros and yesh, there will be drawn the level of bowing down and of supreme bittul, as is explained elsewhere.

12 וזה היה ענין השליו שהיו עופות שמנים מאד כדאיתא בגמ' [בגמרא] דיומא דע"ה ב' ומסקינן לה אתליסר ריפתי ואחרונה אינה נאכלת אלא ע"י תערובות מרוב השומן הנבלע בה וכ"ש [וכל שכן] העליונות.

And this was the matter of the quail (selav), which were very fat birds, as is found in the Gemara, [tractate] Yoma, folio 75b: we set it upon thirteen loaves, and the last cannot be eaten except mixed [with other food], because of the abundance of fat absorbed in it; and all the more so the upper ones.

13 והענין כי שמן הוא בחי' חכמה שהוא חכים ולא בחכמה ידיעא כו', ובעוה"ז הגשמי ג"כ השמן הוא בחי' חכמה שנשתלשל מבחי' חכמה שלמעלה, והתורה שהיא בחי' חכמה עילאה נק' שמן כו'.

The explanation is that oil is the level of Chochmah (wisdom), which "is wise, but not with a known wisdom," etc. And in the physical world as well, oil is the level of Chochmah, which descended from the level of Chochmah above. And the Torah, which is the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), is called oil, etc.

14 וזהו ענין השליו ששמן שהוא בחי' חכמה נמשך ונתפשט בבשר. שבשר השליו הוא בחי' גבורות והשמן שבה הוא בחי' חכמה בחינת מ"ה [שם מ"ה] ואין. והיינו שנמשך הביטול גם בבחי' היש דבשר.

And this is the matter of the quail: that oil (shemen), which is the level of Chochmah, was drawn and spread through the meat. For the meat of the quail is the level of Gevuros (restraints), and the shemen (fat, oil) in it is the level of Chochmah, the level of Mah and ayin (nothing). That is: self-nullification (bittul) is drawn even into the level of the yesh (something) of meat.

וזהו היד ה' תקצר. שיוכל להמשיך מבחי' אין דח"ע [דחכמה עילאה] גם לתוך הבשר עם היותו מצד עצם בחי' יש וגבורות, וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] בענין כי יסוד אבא ארוך היינו השפעת כח הביטול.

And this is "Is the hand of Havayah too short?": that it can draw from the level of the ayin of the higher Chochmah even into the meat, although in its essence it is the level of yesh and Gevuros; and as is written in Etz Chaim on the matter that the Yesod of Abba is long: that is, the influence of the power of bittul.

15 והיינו כי השליו הוא נמשך ג"כ מבחי' פני נשר שבמרכבה שהוא שרש נשמת כל העופות

That is: the quail too is drawn from the level of the face of the eagle in the Chariot, which is the root of the soul of all birds;

אך שמבחי' נשר מתהוים כל העופות שאינן מעורבים בשומן כ"כ [כל כך] שהם רק בחי' בשר וגבורות ויש בלבד.

but from the level of the eagle come into being all the birds that are not so mixed with fat, which are only the level of meat and Gevuros (restraints) and yesh (something) alone.

אמנם זה השליו הוא מעורב בשומן כ"כ [כל כך] והיינו שנמשך לתוכו מבחי' שמן ח"ע [חכמה עילאה] בחי' אין

This quail, however, is so mixed with fat; that is, there is drawn into it from the level of the oil of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), the level of ayin (nothing),

שהוא בחי' הרכבה והתכללות חו"ג [חסד וגבורה] ביחד שלתוך גבורות ד"ש דבשר השליו נמשך בחי' חסד דחכמה להמתיק הגבורות והוא השמן כו'.

which is the level of the combination and inter-inclusion of Chesed (kindness) and Gevurah (restraint) together: into the Gevuros of the yesh of the quail's meat there is drawn the level of the Chesed of Chochmah, to sweeten the Gevuros; and this is the oil, etc.

16 וכמו העלאת נרות המנורה שהשמן נבלע ונמשך בפתיחה ועי"ז דולקת הפתילה באור.

And it is like the raising up of the lamps of the Menorah: the oil is absorbed and drawn into the wick, and through this the wick burns with light.

שהוא ג"כ התכללות חו"ג [חסד וגבורה] חסד דחכמה הוא השמן ואור דפתילה הוא בחינת הגבורות והתלהבות, שהפתילה היא בחי' יש ונכלל לת באור והוא ענין העלאת נפש האדם בבחי' רצוא והתלהבות.

This too is the inter-inclusion of Chesed (kindness) and Gevurah (restraint): the Chesed of Chochmah (wisdom) is the oil, and the light of the wick is the level of the Gevuros and fervor. For the wick is the level of yesh (something), and it is included in the light; and this is the matter of the elevation of the soul of man in the manner of ratzo (running forth) and fervor.

אך הנה העלאה זו הוא ע"י השמן שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] דהיינו שנמשך ג"כ בחי' ביטול דח"ע [דחכמה עילאה] בהתלהבות כו'

But this elevation comes through the oil, which is the level of the higher Chochmah; that is, into the fervor there is drawn also the level of the self-nullification (bittul) of the higher Chochmah, etc.

(ועמ"ש מענין השמן והפתילה ע"פ כי אתה נרי הוי'. ובד"ה ת"ר [תנו רבנן] מצות נר חנוכה) וזהו כענין השליו שהשמן נתפשט בהגבורות דבשר כנ"ל:

(And see what is written on the subject of the oil and the wick on [the verse] "For You are my lamp, Havayah," and in the discourse beginning "Our Rabbis taught: The mitzvah of the Chanukah lamp.") And this is like the matter of the quail, in which the oil spread through the Gevuros of the meat, as mentioned above.

17 ד וזהו ענין שלך גדול משלהם דהיינו מקרבנות הנשיאים כי הנה הקרבן נקי אכילת מזבח שכמו ע"י אכילה נתברר הבשר ונולד מזה התלהבות ורשפי אש כך עד"ז הוא ג"כ אכילת מזבח רק שהוא בבחינה גבוה הרבה יותר וכמ"ש במ"א

4. And this is the meaning of "yours is greater than theirs," that is, than the offerings of the princes. For the offering is called "the eating of the altar": just as through eating the meat is refined, and fervor and flashes of fire are born from this, so in the same way is the eating of the altar as well, except that it is on a far higher level, as is explained elsewhere.

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] משחרב בהמ"ק [בית המקדש] שולחנו של אדם מכפר עליו.

And therefore our Sages, of blessed memory, said: Since the Holy Temple was destroyed, a person's table atones for him.

18 וזה היה ענין הקרבנות של הנשיאים שכל נשיא העלה שבטו ע"י קרבנו דהיינו שע"י נמשך בשבטו בחי' הרצוא וההתלהבות ע"י הקרבן שהקריב שנק' אכילת מזבח כו',

And this was the matter of the offerings of the princes: that each prince elevated his tribe through his offering; that is, through this there was drawn into his tribe the level of ratzo (running forth) and fervor, through the offering he brought, which is called "the eating of the altar," etc.

אכן בחי' אהרן שמדליק ומטיב את נרות המנורה הוא גדול מקרבנות הנ"ל, כי הנה המנורה היא בחי' מלי' דאצילות, והיי"ב שבטים הם מרכבה דבחי' מלי'

But the level of Aharon, who kindles and prepares the lamps of the Menorah, is greater than the offerings mentioned above. For the Menorah is the level of the Malchus (sovereignty) of Atzilus (Emanation), and the twelve tribes are a chariot for the level of Malchus,

שהם הנקי י"ב בקר שלשה פונים צפונה כו' והים עליהם מלמעלה, הים היינו המלי דאצי' שהוא עליהם מלמעלה

which are what is called the twelve oxen, "three facing north," etc., "and the Sea was upon them above." "The Sea" is the Malchus of Atzilus, which is upon them above.

(ולכן הנשיאים הקריבו י"ב בקר לעולה דהיינו כמ"ש ששם עלו שבטים כו' ועלי' [ועליה] זו הוא ע"ד והחיות נושאות את הכסא),

(And therefore the princes offered twelve oxen for a burnt offering; that is, as it is written, "For there the tribes went up," etc.; and this ascent is in the manner of "and the Chayos carry the Throne.")

ואהרן שהעלה נרות המנורה היינו ג"כ לכללות י"ב שבטים הנכללים בבחי' מלי' שהשפיע בהם ג"כ ההעלאה שיהיה לכל או"א [אחד ואחד] מישראל בחי' העלאה זו. והעלאה זו הוא ג"כ בחי' גבורות ורשפי אש.

And Aharon, who raised up the lamps of the Menorah: this too was for the twelve tribes as a whole (klalus), who are included in the level of Malchus; for he too bestowed upon them the elevation, so that each and every one of Israel would have this level of elevation. And this elevation, too, is the level of Gevuros (restraints) and flashes of fire.

19 ואהרן בעצמו הוא חסד אך לכנס"י [לכנסת ישראל] השפיע בחי' גבורות והיינו לפי שהוא שושבינא דמטרוניתא שמגביה ומעלה כנס"י [כנסת ישראל] לגבי מלכא קדישא והוא ע"י הגבורות שהם בחי' העלאה.

Aharon himself is Chesed (kindness), but to the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) he bestowed the level of Gevuros (restraints). This is because he is "the Queen's groomsman" (shushvina dematronisa), who raises and elevates the Congregation of Israel toward the Holy King; and this is through the Gevuros, which are the level of elevation.

וזהו ענין העלאת הנרות, אך גבורות אלו אינן בבחי' יש כמו ההעלאה שמבירור הבשר שהוא בחי' יש. אלא הם בבחי' אין וביטול

And this is the matter of the raising of the lamps. But these Gevuros are not in the manner of yesh (something), like the elevation that comes from the refinement of meat, which is the level of yesh; rather, they are in the manner of ayin (nothing) and self-nullification (bittul).

שהרי מעורבים בשמן ופתילה ואור

For they are mixed with oil, wick and light.

אשר עם היות בירור והעלאת הפתילה היא בחי' גבורות דיש אכן ע"י השמן הנבלע בה שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] ביטול ואין ע"י נעשה ההעלאה והגבורות בבחי' אין וביטול כו'.

Although the refinement and elevation of the wick is the level of the Gevuros of yesh, nevertheless, through the oil absorbed in it, which is the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), bittul and ayin, through this the elevation and the Gevuros come to be in the manner of ayin and bittul, etc.

20 ולכן הוא גדול מקרבנות הנשיאים שנק' אכילת מזבח שההעלאה נמשך מבירור הבשר שהגבורות הוא עדיין בחי' יש מי שאוהב

Therefore it is greater than the offerings of the princes, which are called "the eating of the altar," in which the elevation is drawn from the refinement of meat, where the Gevuros (restraints) are still the level of 'there is one who loves.'

והיינו כי הי"ב בקר הם בעולם הבריאה ואימא מקננא בכורסייא והגבורות הנמשכי' [הנמשכים / הנמשכין] מבחי' בינה כשמןקננא בבריאה הוא בחי' יש כו'.

That is: the twelve oxen are in the World of Beriah (Creation), and "Imma nests in the Throne"; and the Gevuros drawn from the level of Binah (understanding) as it nests in Beriah are the level of yesh (something), etc.

אבל אהרן בהדלקת המנורה המשיך במלי' שהיא המנורה גם מבחי' אבא להיות אבא יסד ברתא שהחכמה היא בחי' אין וביטול.

But Aharon, in the kindling of the Menorah, drew into Malchus (sovereignty), which is the Menorah, also from the level of Abba (Chochmah), as "Abba founded the daughter"; for Chochmah is the level of ayin (nothing) and self-nullification (bittul).

21 ולכן עם היות שהשפיע בה בחי' גבורות דאימא ג"כ להיות עי"ז העלאה וזהו ענין שושבינא דמטרוניתא, אך אין הגבורות בבחי' יש כמו ההעלאה שע"י הבינה לבד דמקנא בכורסיא שבקרבות הנשיאים, כ"א הם בבחי' אין וביטול ע"י גילוי הח"ע [החכמה עילאה] אבא דמקנן באצילות כו'

Therefore, although he also bestowed upon her the level of the Gevuros (restraints) of Imma (Binah), so that through this there would be elevation — and this is the matter of “the Queen’s groomsman” — nevertheless the Gevuros are not in the manner of yesh (something), like the elevation through Binah alone, which “nests in the Throne,” in the offerings of the princes; rather, they are in the manner of ayin (nothing) and self-nullification (bittul), through the revelation of the higher Chochmah (Chochmah Ila’ah), “Abba, who nests in Atzilus,” etc.

והיינו שמשפיע בה מבחי' או"א [אבא ואימא] יחד וזהו ענין השמן והאור.

That is: he bestows upon her from the level of Abba and Imma together; and this is the matter of the oil and the light.

(ע"י [עיין] בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' בהעלותך סד"ה מצות הדלקת נרות ועיין עוד בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' וירא בענין כי ארנון גבול מואב כו' ע ד בחכמה יסד ארץ)

(See the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Beha'aloscha, at the end of the passage beginning “The mitzvah of kindling the lamps”; and see further in the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Vayera, on the matter of “For Arnon is the border of Moav,” etc., in the manner of “With Chochmah He founded the earth.”)

ונמצא שאהרן הוא ממוצע בין הנשיאים ומרע"ה [ומשה רבינו עליו השלום]. שמשה הוא בחי' מה ואין תכלית הביטול ונקי שושבינא דמלכא פ"י שנעלה מבחי' ז"א הנק' מלכא מאחר שהוא שושבינא דילי [דיליה] והוא הממשיך מלמעלה למטה.

It follows that Aharon is intermediate between the princes and Moshe our teacher, peace be upon him. For Moshe is the level of Mah (“what”) and ayin, the utmost bittul, and is called “the King’s groomsman” (shushvina demalka): that is, he is higher than the level of Z'eir Anpin (the emotive attributes), which is called “the King,” since he is His groomsman; and he is the one who draws down from above to below.

22 והנשיאים הן בחי' העלאה ממטה למעלה מעולם הבריאה בגבורות ורשפי אש שמבחי' בינה דמקנא בבריאה שהוא בחי' יש.

And the princes are the level of elevation from below to above, from the World of Beriah (Creation), with Gevuros (restraints) and flashes of fire that come from the level of Binah (understanding) as it nests in Beriah, which is the level of yesh (something).

ואהרן נקרא שושבינא דמטרוניתא שהוא המעלה כללות נשמות ישראל ומאחר שהוא המעלה אותם מוכרח שהוא למעלה מהם כו'

And Aharon is called "the Queen's groomsman" (shushvina dematronisa), for he is the one who elevates the souls of Israel as a whole; and since he is the one who elevates them, he must necessarily be above them, etc.;

והיינו שמשפיע בהם מבחי' או"א [אבא ואימא] שע"ז ההעלאה הוא בבחי' אין וביטול כו' וזהו שהוא בחי' ממוצע בין הנשיאים ומרע"ה [ומשה רבינו עליו השלום]

that is, he bestows upon them from the level of Abba and Imma (Chochmah and Binah), so that through this the elevation is in the manner of ayin (nothing) and self-nullification (bittul), etc. And this is why he is the level of an intermediary between the princes and Moshe our teacher, peace be upon him:

כי בצד א' הוא כמו בחי' הנשיאים שהוא המעלה כנ"י [כנסת ישראל] ממטה למעלה. משא"כ בחי' משה שהוא להמשיך גילוי אור א"ס מלמעלה למטה.

for in one respect he is like the level of the princes, in that he elevates the Congregation of Israel from below to above; which is not so of the level of Moshe, which is to draw down the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) from above to below.

אך עכ"ז [עם כל זה] בצד א' הוא כמו בחי' משה בהיות העלאה זו היא ע"י המשכת החכמה שהוא בחי' ביטול ואין כו'. ועל ידי המשכה זו דייקא הוא ההעלאה.

Yet even so, in one respect he is like the level of Moshe, since this elevation comes through the drawing down of Chochmah (wisdom), which is the level of bittul and ayin, etc.; and it is precisely through this drawing down that the elevation comes about.

וזהו ענין שלך גדול משלהם

And this is the meaning of "yours is greater than theirs."

(ועיין מ"ש כה"ג [כהאי גוונא] ע"פ להקריב לי במועדו שתפלת כל ימות החול נמשך משבת ע"י אמצעית המועדים שהם בחי' ממוצע כו' בחי' מוחין דאימא המחברים וממשיכים הארת מוחין דאבא בהמדות ועיין בבה"ז [בביאורי הזהר] ר"פ ויצא ע"פ ויצא יעקב מכאר שבע כו'.

(And see what is written along these lines on [the verse] "to offer to Me in its appointed time": that the prayer of all the weekdays is drawn from Shabbos through the mediation of the festivals, which are the level of an intermediary, etc., the level of the intellect (mochin) of Imma, which joins and draws the radiance of the mochin of Abba into the emotive attributes (middos). And see the Biurei HaZohar, at the beginning of Parshas Vayetzei, on [the verse] "And Yaakov went out from Be'er Sheva," etc.

והנה ענין זה קרוב ג"כ למשנ"ת [למה שנתבאר] לעיל בדיבור הראשון שע"פ בהעלותך כו' שענין ההפרש בין אה"ר [אהבה רבה] שמשפיע אהרן לבחי' אה"ע [אהבת עולם]. שבחי' אה"ר [אהבה רבה] היא הנמשך מבחי' ראייה והיינו כי ראייה היא בחי' חכמה.

Now, this matter is also close to what was explained above in the first discourse on "When you raise up," etc., regarding the difference between ahavah rabbah (great love), which Aharon bestows, and the level of ahavas olam ("love of the world"): the level of ahavah rabbah is what is drawn from the level of sight, for sight is the level of Chochmah.

ומזה נמשך האה"ר [האהבה רבה] שהגבורות ורשפי אש אינן כשביל לרוות נפשו הצמאה לבד שזהו בחי' יש מי שאוהב רק האהבה הוא להיות נגלה כבוד ה' שיהיה הגילוי למטה כמו למעלה

And from this is drawn the ahavah rabbah in which the Gevuros and flashes of fire are not for the sake of quenching one's own thirsting soul alone, which is the level of 'there is one who loves'; rather, the love is that the glory of G-d be revealed, that the revelation be below as it is above.

והנה מיתוק גבורות אלו ושיהיה הגילוי למטה כמו למעלה זהו בחינת משה שושבינא דמלכא וכמ"ש במ"א ע"פ משה ידבר כו' ע"ש):

And the sweetening of these Gevuros, and that the revelation be below as above, is the level of Moshe, "the King's groomsman," as is explained elsewhere on [the verse] "Moshe would speak," etc.; see there.)

23 ה והנה להבין בתוספת ביאור מעט בענין השליו הנה לקמן מבואר שהעופות הן נמשכים מבחי' כרובים ועמ"ש ע"פ שמן תורק שמך ע"כ עלמות אהבוך ג"כ כענין משנ"ת [מה שנתבאר] בדרוש זה

5. Now, to understand the matter of the quail with a little further explanation: it is explained further on that the birds are drawn from the level of the Keruvim (cherubim). And see what is written on [the verse] "Your name is oil poured forth; therefore alamos (maidens) love you," which is also like what has been explained in this discourse,

והוא שלפי שבחי' התורה שהיא בחי' שמן הוא גבוה מאד ע"כ יכול לימשך מטה מטה עד גם בבחי' עלמות שהוא בחי' מי שלבו אטום

namely, that because the level of the Torah, which is the level of oil, is very high, it can therefore be drawn down far, far below, even into the level of alamos, which is the level of one whose heart is sealed;

והיינו שעיי'ז לבי ובשרי ירננו כו' כנ"ל, וגם שליו מלשון שלוה כמ"ש בגמרא דיומא (דע"ה ב') צדיקים אוכלין אותו בשלוה.

that is, through this "my heart and my flesh sing for joy," etc., as mentioned above. And also, selav (quail) is related to the word shalvah (tranquility), as is said in the Gemara, [tractate] Yoma (folio 75b): The righteous eat it in tranquility.

ופי' שלוה י"ל [יש לומר] ע"ד מ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] בענין ועבודת הצדקה השקט ובטח ע"ש היטב והיינו בחי' אהל בל יצען בל יסע יתידותיו לנצח כמ"ש מזה סד"ה שובה ישראל עד,

And the meaning of shalvah may be explained along the lines of what is written in Iggeres HaKodesh on the matter of "and the work of tzedakah, quietness and security" (see there well); and this is the level of "a tent that shall not be moved, whose stakes shall never be pulled up," as is written about this at the end of the discourse beginning "Return, O Israel, unto..."

והיינו לפי שהשמן והביטול נמשך ממקום עליון מבחי' חכמה עילאה דכולא דשקיט ואשתכיך כו' ועיי' בזהר פ' נשא דקכ"ח ע"ב

This is because the oil and the self-nullification (bittul) are drawn from a supernal place, from the level of the higher Chochmah of all (Chochmah Ila'ah), which is quiet and still, etc. And see the Zohar, Parshas Nasso, folio 128b.

וזהו מ"ש ויהי בערב ותעל השליו כו' ובבקר היתה שכבת הטל כו', הרי שיש יחוס ושייכות קצת זה לזה

And this is what is written: "And it was in the evening, and the quail came up," etc., "and in the morning there was a layer of dew," etc. Thus there is some relation and connection between the one and the other.

וכן בתהלים ס"י ק"ה שאל ויבא שליו ולחם שמים ישביעם ועיין בזהר פ' לך לך (דפ"ח ע"א) ע"פ כשמן הטוב כו' כטל חרמון כו' איהו שמן ואיהו טל כו'.

And likewise in Psalms, chapter 105: "They asked, and He brought quail, and with the bread of heaven He satisfied them." And see the Zohar, Parshas Lech Lecha (folio 88a), on "Like the good oil," etc., "like the dew of Chermon," etc.: "It is oil and it is dew," etc.

ובמא"א [ובמאורי אור] אות ש' סע"י [סע"י] נ' פ"י שהבשר שרשו משם אלקים והשליו שרשו משני השמות הוי" אלקים ע"ש ויש לבאר ע"פ משנ"ת [מה שנתבאר].

And in Me'orei Or, the letter shin, section 50, it explains that meat has its root in the Name Elokim, while the quail has its root in the two Names Havayah [and] Elokim; see there. And this can be explained according to what has been explained [here].

ובזה יובן המעשה דרבב"ח [דרבה בר בר חנה] בב"ב [בבבא בתרא] (דע"ג ב') בענין הנהו אוו"ז דשמטי גדפיייהו משמנייהו וקא נגדי נחלי דמשחא מתותיייהו אמינא אית לן בגווייכו חולקא לעלמא דאתי כו'.

And with this the story of Rabbah bar bar Chanah in Bava Basra (folio 73b) will be understood, about those geese whose wings were slipping off from their fat, with streams of oil flowing from beneath them: "I said: Do we have a share in you in the World to Come?" etc.

והיינו שלעתיד יומשך ויתגלה ח"ע [חכמה עילאה] גם למטה מטה בבחי' היש שהוא ענין יבא כל בשר להשתחוות כנ"ל.

That is: in the Time to Come the higher Chochmah will be drawn down and revealed even far, far below, in the level of yesh (something); and this is the matter of "all flesh shall come to bow down," as mentioned above.

24 ובתרגום שני דמגלת אסתר בפסוק ישנו עם א' במלשינות המן שבערב יוהכ"פ [יום הכפורים] נכסין חיוון ואווזין ואכלין ושתיין כו'.

And in the Targum Sheni on Megillas Esther, on the verse "There is a certain people," among Haman's slanders, [it says] that on the eve of Yom Kippur they slaughter animals and geese and eat and drink, etc.

ומה שאמר אווזי דייקא לפי שבה יש הרמז להתפשטות וגילוי ח"ע [חכמה עילאה] גם למטה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] בברכות דנ"ז א' הרואה אווז בחלום יצפה לחכמה שנאמר חכמות בחוץ תרונה.

And the reason he said "geese" specifically is that in [the goose] there is the allusion to the spreading forth and revelation of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) even below; as our Sages, of blessed memory, said in Berachos, folio 57a: One who sees a goose in a dream may hope for wisdom, as it is said, "Wisdoms (chochmos) cry aloud outside."

25 והיינו חכמות דייקא תרי היינו שע"י התגלות ח"ע [חכמה עילאה] בח"ת [בחכמה תתאה]. נמשך ג"כ בחוץ. ועמ"ש בענין חכמות בחוץ כפ' יתרו ע"פ זכור את יום השבת לקדשו,

That is: "wisdoms" specifically, two; that is, through the revelation of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) in the lower Chochmah (Chochmah Tata'ah), it is drawn "outside" as well. And see what is written on the matter of "Wisdoms ... outside" in Parshas Yisro, on [the verse] "Remember the Shabbos day to keep it holy."

וזהו ג"כ מ"ש בפרק שירה אווז הבר המשוטטת במדבר כשרואה את ישראל עוסקים בתורה אומרת שיר קול קורא במדבר פנו דרך הוי'

And this is also what is said in Perek Shirah: The wild goose that roams in the wilderness, when it sees Israel engaged in Torah, says the song, "A voice calls in the wilderness: Clear the way of Havayah."

פ"י קול היינו המשכה הקל קול יעקב שנמשך בבחי' מדבר ושממה הוא העוה"ז פנו דרך הוי' להיות בו המשכת דרך הוי' וכמ"ש מזה בד"ה וידעת היום ובד"ה ולא אבה.

The meaning of "voice" is the drawing down, "the voice is the voice of Yaakov," which is drawn into the level of wilderness and desolation, which is this world. "Clear the way of Havayah": that there be in it the drawing down of the way of Havayah. And as is written about this in the discourse beginning "And you shall know this day," and in the discourse beginning "But He was not willing."

26 וזהו עצמו ענין חכמות בחוץ דהיינו שיהיה נמשך אפילו מבחי' מדבר ושממה והיינו ע"י שההמשכה באה ונמשכה מלמעלה מסדר ההשתלשלות והוא מבחי' שמן משחת קדש.

And this itself is the matter of "Wisdoms ... outside": that it be drawn even into the level of wilderness and desolation. And this is through the drawing down coming and being drawn from above the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus); and it is from the level of "the oil of holy anointing."

וע"ז בא הרמז בסיפור דרבב"ח [דרבה בר בר חנה] שהאוזות הם שמנים במאד שהיה בהם תערובות והתכללו ת השמן.

And to this the allusion comes in the story of Rabbah bar bar Chanah, that the geese were exceedingly fat, for there was in them the mixing and inter-inclusion of the oil.

אך עיקר הגילוי פנימי [פנימיות / פנימית] החכמה עילאה זהו ע"י תערובות והתכללות השמן בהם ביותר וכנ"ל והיינו כמ"ש בזהר פ' צו (דל"ד א') דשמן שריא בגו חכמה עילאה דכולא

But the main revelation of the inner dimension (pnimiyus) of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) comes through the mixing and inter-inclusion of the oil in them to the greatest degree, as mentioned above. And this is as is written in the Zohar, Parshas Tzav (folio 34a), that oil rests within the higher Chochmah of all;

ולכן נמשך ומתפשט גם למטה יותר שגם היש הגשמי יתבטל שלפי ערך רבוי הגילוי מח"ע [מחכמה עילאה] כך נמשך יותר הביטול כו'

and therefore it is drawn and spreads forth even further below, so that even the physical yesh (something) will be nullified; for in proportion to the abundance of the revelation from the higher Chochmah, so is the self-nullification (bittul) drawn down further, etc.

וכמ"ש בזהר באדרא דנשא (דקל"א ע"ב) בפ"י הפסוק חכמות בחוץ תרונה כד נגיד ממוחא סתימאה דא"א כו'

And as is written in the Zohar, in the Idra of Nasso (folio 131b), on the meaning of the verse "Wisdoms cry aloud outside": "When it flows from the hidden brain (Mocha Stima'ah) of Arich Anpin," etc.

ועיין מזה עוד שם (דק"מ ע"א) ובפ' ואתחנן (דרס"ב א') ובפ' תולדות (דקמ"א ב') ובפ' אחרי (דע"ח א').

And see more about this there (folio 140a), and in Parshas Va'eschanan (folio 262a), and in Parshas Toldos (folio 141b), and in Parshas Acharei (folio 78a).

ועמ"ש במ"א בענין ומעין מבית ה' יצא והשקה את נחל השטים. ועמ"ש ע"פ הרע"מ [הרע"א מהימנא] פ' נשא אבנא למשקל בה דא יו"ד כו',

And see what is written elsewhere on the matter of "And a spring shall come forth from the House of Havayah and water the valley of Shittim." And see what is written on [the words of] the Raaya Mehemna, Parshas Nasso, "A stone to weigh with: this is yud," etc.

וגם אווזי יש להם דמיון קצת לשליו שבשליו כתיב ויגז שליו מן הים

And geese also bear some resemblance to the quail: for of the quail it is written, "And it swept quail from the sea."

ובאוזות ג"כ ארוז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] (פא"ט [פרק אלו טריפות] דנ"ז) הני אווזי דידן כעוף של מים דמין כו' והוא רמז ג"כ למ"ש ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

And of geese, too, our Sages, of blessed memory, said (chapter Eilu Tereifos, folio 57): "These geese of ours resemble a water bird," etc. And this too is an allusion to what is written: "And the earth shall be full of the knowledge of Havayah, as the waters cover the sea."

וגם שהאוזות הם לבנים אשר מורה על שרש החכמה ולכן קרא רבא לרב פפא ורב הונא בדר"י קאקי חיורי (בכתובות דפ"ה א' גיטין דף ע"ג סע"א [סוף עמוד א])

And also, geese are white, which indicates the root of Chochmah. And therefore Rava called Rav Pappa and Rav Huna the son of Rav Yehoshua "white geese" (Kesubos folio 85a; Gittin folio 73, end of side a).

אך מה שאמר זה עליהם לגריעותא שלא כיוונו אל האמת היינו לפי שאף שהאוזות רמז לחכמות בחוץ עכ"ז [עם כל זה] האווזות הגשמיות הרי הן עדיין לא נתקנו שהרי הם ממה שנפל בשה"כ [בשבירת הכלים] כשאר כל העופות והבהמה כו'.

But the reason he said this of them disparagingly, [meaning] that they had not arrived at the truth, is that, although geese are an allusion to "Wisdoms ... outside," nevertheless the physical geese have not yet been rectified, for they are from what fell in the breaking of the vessels (sheviras hake-lim), like all other birds and animals, etc.

והנה בפ"י וענין עד דשמטי גדפייהו פרש"י [פירש רש"י / פירוש רש"י] נופלות נוצה שלהם מרוב שומן. ועיין בפרש"י [בפירש רש"י / בפירוש רש"י] (בחולין פא"ט [פרק אלו טריפות] דנ"ו ע"ב) בענין הנוצה וכתה"ד [ובתרומת הדשן] סי' קס"א.

Now, on the meaning and matter of "until their wings were slipping off," Rashi explains: their feathers fall out from their great fat. And see Rashi (Chullin, chapter Eilu Tereifos, folio 56b) on the matter of feathers, and the Terumas HaDeshen, section 161.

ויש לפרש כי עכשיו ההמשכה מחכמה עילאה באה ע"י צמצומים בבחי' שערות אבל לע"ל [לעתיד לבוא] יהיה גילוי עצמיות חכמה עילאה בלי צמצומים וזהו דשמטי גדפייהו.

And it may be explained that now the drawing down from the higher Chochmah comes through contractions (tzimtzumim), in the manner of hairs; but in the Time to Come there will be a revelation of the very essence of the higher Chochmah, without contractions; and this is "their wings were slipping off."

ועיין בספר או"ת [אור תורה] (להרב המגיד ממעזריטש) [מהה"מ] [מהרב המגיד] נ"ע [נשמתי עדן] ע"פ ומחץ פאתי מואב כו'.

And see the book Or Torah, by the Maggid, whose soul is in Eden, on [the verse] "And he shall crush the corners of Moav," etc.

27 ועי"ל [ועוד יש לומר] ע"פ מ"ש במ"א ע"פ ויהי קול מעל לרקיע כו' בעמדם תרפינה כנפיהן פי' לפי שהקול שהוא ההמשכה נמשך ממקום גבוה מאד היינו למעלה מבחי' פרסא שהוא נקי רקיע כמ"ש יהי רקיע כו' ויהי מבדיל כו'

And one may further say, according to what is explained elsewhere on [the verse] "And there was a voice from above the firmament," etc., "when they stood, they let down their wings": the meaning is that because the voice, which is the drawing down, is drawn from a very high place, namely from above the level of the parsa (partition), which is called "firmament," as it is written, "Let there be a firmament," etc., "and let it divide," etc.,

ועי"י המשכה זו מלמעלה מהרקיע נמשך בהם בחי' הביטול וזהו בעמדם בחי' תפלה בלחש

through this drawing down from above the firmament the level of self-nullification (bittul) is drawn into them. And this is "when they stood": the level of the prayer said in a whisper.

ואזי תרפינה כנפיהן דהיינו יראה ואהבה שהם בחי' גדפין כו' שהאוי"ר [שהאהבה ויראה] ורצוא ושוב הם עדיין בחי' יש מי שאוהב כו'

And then "they let down their wings": that is, awe and love, which are the level of "wings" (gadfin), etc. For love and awe, and ratzo and shov (running forth and returning), are still the level of 'there is one who loves,' etc.;

אבל הביטול הוא למעלה מזה וכנ"ל בענין ונחנו מה דמשה שלמעלה מבחי' רשפי אש וכשנמשך בהם הביטול ע"י קול והמשכה הנ"ל אזי תרפינה כנפיהן ונכללו האהוי"ר [האהבה ויראה] בביטול זה כו'

but bittul is above this, as mentioned above regarding Moshe's "And what are we," which is above the level of flashes of fire. And when bittul is drawn into them through the voice and drawing down mentioned above, then "they let down their wings," and the love and awe are included in this bittul, etc.

ועמ"ש מענין זה בפ' יתרו כד"ה וכל העם רואים את הקולות, ועד"ז יוכן כאן בהיות שענין האויות הנ"ל רומז לבחי' חכמות בחוץ תרונה כו' תתן קולה

And see what is written on this subject in Parshas Yisro, in the discourse beginning "And all the people saw the voices." And in the same way it will be understood here, since the matter of the geese mentioned above alludes to the level of "Wisdoms cry aloud outside," etc., "she gives forth her voice."

אשר קול והמשכה זו הוא מבחי' מו"ס [מוחא סתימאה] מעל לרקיע וכמ"ש בזהר תולדות שם ועי"ז גם כל בשר יבוא לבחי' השתחוואה וביטול

This voice and drawing down is from the level of the hidden brain (Mocha Stima'ah), "from above the firmament," as is written in the Zohar, Toldos, there; and through this even "all flesh shall come" to the level of bowing down and bittul.

ומזה נמשך ג"כ דשמטי גדפייהו בחי' אהוי"ר [אהבה ויראה] הנק' גדפין והיינו משמנייהו שהשמץ הוא המשכת חכמה עילאה דכולא גילוי הביטול העליון כו'.

And from this there follows also "their wings were slipping off": the level of love and awe, which are called "wings." And this is "from their fat": for the oil (shemen) is the drawing down of the higher Chochmah of all (Chochmah Ila'ah), the revelation of the supernal bittul, etc.

28 ועיין מענין אגדה זו בספר עבודת הקדש ח"ב [חלק ב'] פמ"ג והוא ז"ל [זכרוננו לברכה / זכרונם לברכה] פי' דהנך

תרי אווזי היינו חדא דליא לי אטמא וחדא כו' הן חכמה עילאה וחכמה תתאה הנק' חכמת שלמה

And on the subject of this aggadah, see the book Avodas HaKodesh, Part II, chapter 43. He, of blessed memory, explains that those two geese, that is, "one raised its leg to me and one," etc., are the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah) and the lower Chochmah (Chochmah Tata'ah), which is called "the wisdom of Shlomo."

וזהו ענין חכמות בחוץ חכמות תרי משמע וכנ"ל ועיין במהרש"א [במהרש"א] הובא בעין יעקב שם שהעיר

ג"כ לענין אווזי הנ"ל מענין השליו:

And this is the matter of "Wisdoms ... outside": "wisdoms" implies two, as mentioned above. And see the Maharsha, cited in the Ein Yaakov there, who also noted, regarding the geese mentioned above, the matter of the quail.

וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה

“And this is the work of the Menorah: hammered gold, unto its base, unto its flowers”

1 וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה. הנה מנורה נקראת כנס"י [כנסת ישראל] שהיא קדושת

כלל נש"י [נשמות ישראל]

“And this is the work of the Menorah: hammered gold, unto its base, unto its flowers.” Now, the Menorah is called the Congregation of Israel (Knesses Yisrael), which is the holiness of the souls of Israel as a whole,

כמבואר במנורת זכרי' [זכריה] הלא ידעת מה המה וגו' ויען כו' זה דבר ה' המנורה היא דבר ה' הוא אשר בדבר ה' שמים נעשו המחיה כל העולמות

as is explained concerning the menorah of Zechariah: “Do you not know what these are?” etc. “And he answered,” etc., “This is the word of Havayah.” The Menorah is “the word of Havayah”; it is that [of which it is said,] “By the word of Havayah the heavens were made,” which gives life to all the worlds.

שהיא כנס"י [כנסת ישראל] על שם שמכנסת בתוכה בחי' אלהות הנק' ישראל סובב כל עלמין כמ"ש ויקרא לו אל אלהי ישראל

For it is the Congregation of Israel, so called because it gathers into itself the level of G-dliness that is called “Israel,” the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), as it is written, “And the G-d of Israel called him El (G-d).”

והיא כוללת כל הנשמות מגדולי הצדיקים ועד פחותי ערך וע"כ כתיב אל זרובבל אדם המבולבל טוב עם רע זרע אדם זרע בהמה שמשים עצמו כבהמה שמהלך אחר שיחה נאה,

And it includes all the souls, from the greatest of the tzaddikim down to those of the least worth. Therefore it is written "to Zerubbabel": a person who is mixed up (mevulbal), good together with evil, "the seed of man and the seed of beast," who makes himself like a beast, in that he goes after pleasant talk.

ועל זה אמר הכתוב זוה מעשה המנורה מי שרוצה לצאת מבחי רע ולעשות עצמו מנורה יעשה כסדר הזה מקשה שמתחלה היה ככר עגול ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] עשת של ככר זהב היתה ומקיש בקורנס וכו' לפשט אבריה

And about this the verse says, "And this is the work of the Menorah": one who wishes to go out of the level of evil and make himself a menorah should act in this order. "Hammered": for at first it was a round talent (kikar), and Rashi explains, "It was a block of a talent of gold, and he would strike it with a hammer," etc., "to spread out its limbs."

וע"י הכאת הקורנס יורד זהב עליון למטה ותחתון עולה למעלה עד שנתערב כל הזהב ומתבטל מצורתה הראשון, כן יעשה האדם בעצמו לשכר המדות שיתבטלו מצורתם כמאמר בטל רצונך מפני רצונו ומה שלמעלה יהיה למטה ויתערב וד"ל [ודי למבין].

And through the blows of the hammer the upper gold goes down below and the lower rises above, until all the gold is mixed together and loses its original form. So should a person do to himself: break the emotive attributes (middos), so that they lose their form, as in the words, "Nullify your will before His will"; and what is above shall be below, and it shall be mixed together. This suffices for one who understands.

2 ואח"י [ואחר זה] אמר הכתוב זהב. יבוא לבחינת זהב שהוא יראה כי כסף הוא אהבה מלשון נכספה שכוסף לדבק בשרשו לאור באור החיים וזהו נק' אהבה מסותרת שיש תמיד בלב כל איש ישראל כמ"ש במ"א.

After this the verse says "gold": he should come to the level of gold, which is awe. For silver (kesef) is love, from the word nichsefah, "longs," for he longs to cleave to his root, "to be illumined with the light of life." And this is called the hidden love that is always in the heart of every Jew, as is explained elsewhere.

3 וזהב נק' יראה מצפון זהב יאתה ולזה צריך התבוננות בגדולת א"ס ב"ה איך הוא ממלא כל עלמין

And gold is called awe: "From the north comes gold." And for this, contemplation is needed on the greatness of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He: how He fills all worlds (memalei kol almin),

וכולא קמיה כלא חשיב יירא ויתבושש מגדולת א"ס ב"ה, וע"כ תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה התפלה עם פסוקי דזמרה ומדאורייתא אין צריך כ"א ק"ש [קריאת שמע] ומעט תפלה,

and all before Him is considered as nothing. [Then] he will stand in awe and be abashed before the greatness of the Infinite One, blessed be He. Therefore the Men of the Great Assembly instituted for us the prayer, with the Verses of Song (Pesukei DeZimrah), whereas by Torah law nothing is required but the Shema and a little prayer,

כמו במקדש ראשון שלא היו מתפללין לפי שהיה שכלם בהיר בשחקים כל היום לראות ולהבין פלאות א"ס ב"ה.

as in [the time of] the First Temple, when they did not pray, because their intellect was "bright in the skies" all day long, to see and understand the wonders of the Infinite One, blessed be He.

אבל אנשי כנסת הגדולה בתחלת בית שני ראו שנתמעט השכליים ונתקרכו הלככות אל החומר לראות הגשם לבד ע"כ תקנו להם התפלה וברכותיה שכולה ספורי שבחי אלהים פעמים הרבה שיגיע למדת יראה.

But the Men of the Great Assembly, at the beginning of the Second Temple, saw that intellects had diminished and that hearts had drawn close to matter, to see only the physical. Therefore they instituted for them the prayer and its blessings, which is entirely a recounting of the praises of G-d, many times over, so that one would arrive at the attribute of awe.

4 וזהו רפידתו זהב כמו המסדר המטה מסדר ומניח כל דבר ודבר בפ"ע [בפני עצמו] על מקומו. כן המסדר שבחי אלהים נותן מקום לכל דבר ה' שברא לכבודו למצוא גדולתו,

And this is [the meaning of] "its spread of gold." Like one who arranges the bed: he arranges and sets each and every thing by itself in its place. So too one who arranges the praises of G-d gives a place to every thing that G-d created for His glory, to find His greatness.

ויש שבעה מיני דהבא בדיקנא דהנה דוד הוא רגל רביעי למרכבה בחי' אלהות הנקי' מלכותך מלכות כל עולמים ודיקנא נקי' המשכה מהשכל ויש שבעה מיני שכליים בבחינת דוד הנ"ל שיכול לבא לבחי' זהב שהיא יראה.

And there are seven kinds of gold in the beard. For David is the fourth leg of the Chariot, the level of G-dliness called "Your kingship is the kingship of all worlds"; and the beard is called the drawing-forth from the intellect; and there are seven kinds of intellect in the level of David mentioned above, so that one can come to the level of gold, which is awe.

5 וזהו שבעה קנים היוצאים מן המנורה והם ז' ימי הבנין וכל אחד כלול מיו"ד הם שבעים נפש של יעקב ויש שבעים שרשים בנשמות ישראל

And this is [the meaning of] the seven branches that go out of the Menorah. They are the seven days of building, and each one is comprised of ten; these are the seventy souls of Yaakov. And there are seventy roots in the souls of Israel,

וכל אחד מישראל אחוז באחד מהע' [מהשבעים] שרשים הכלולים מז' ויכול לבוא לבחי' זהב ע"י אחד מז' בחי' להיות רפידתו זהב ויתלהב בהתגלות לבו רשפי אש שהוא חם ויבש אבל אהבה הנ"ל אינו מושג בלי בחי' מים קר ולח:

and each one of Israel is bound to one of the seventy roots, which are comprised of the seven, and he can come to the level of gold through one of the seven levels, so as to be "its spread of gold"; and in the open revelation of his heart he will be kindled into "flashes of fire," which is hot and dry. But the love mentioned above is not attained without the level of water, cold and moist.

6 עד ירכה עד פרח. ירכה היא רגל התחתון ופרחה הם הפרחי' [הפרחים] עליונים כולה כאחת נקי' מנורה בין גדולי צדיקים הנקי' פרח על שם שתורת' [שתורתם] ותפלתם פרח לעילא ע"י דחילו ורחימו שהם גדפין לפרחה כמבואר בזה"ק [בזהר הקדוש],

"Unto its base, unto its flowers": "its base" is the lower leg, and "its flowers" are the upper flowers. All of it together is called the Menorah: whether the great tzaddikim, who are called "its flowers" (pirchah) because their Torah and their prayer "fly upward" (parcha le'eila) through awe and love (dechilu urechimu), which are the wings with which to fly, as is explained in the holy Zohar;

ואפילו הירך הוא באמת מנורה רק שיהיו זהב טהור בלי סיג כמ"ש בפסוק אחר מקשה אחת זהב טהור כי הזהב אם יש בו סיג ממין אחר נשתנה מראיתה לירקון,

and even the base is truly a menorah, only they must be pure gold without dross, as is written in another verse, "one hammered piece, pure gold." For gold, if it has in it dross of another kind, changes in its appearance to a greenish yellow.

כן ע"י הרע נשתנה וסימן לעבירה הדרוקן וצריך להיות סור מרע לגמרי והיינו להאמין בבוקר חדשים לבקרים שהיום נתחדש העולם מחדש

So too, through evil [a person] is changed, and "the sign of sin is dropsy." And one must "turn from evil" completely; that is, to believe in the morning, "new every morning," that today the world has been renewed afresh,

כמאמר המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית שממש נברא מאין ליש והוא ג"כ היום נוצר כמו אדם הראשון בוודאי יירא ויבוש מלמרות עיני כבודו ולא ירצה בעולם האין.

as in the words, "Who in His goodness renews each day, continually, the work of creation": for it is truly created from nothing into being; and that he, too, was formed today, like Adam the first man. [Then] he will certainly be in awe and ashamed "to defy the eyes of His glory," and he will not desire the world of nothingness.

גם בחוש הראות אנו רואים בכל יום מעשה בראשית בתחלה חשך הלילה ואח"כ יהי אור השמש ליום. Also with the sense of sight we see the work of creation every day: first the darkness of the night, and afterwards "let there be" the light of the sun for the day.

7 וזהו בכל יום אברכך במה שאני רואה שגולל אור וכ"י וחשך מפני אור היום בזה אני מכיר לברכך.

And this is [the meaning of] "Every day I will bless You": in what I see, that [He] "rolls away light," etc., and darkness before the light of day; by this I recognize [You], to bless You.

ואל יאמר האדם שנמנע אצלו לפרד מהרע והתאוות שנשתרש באיסור. ע"ז אנו אומרים בתפלה אמת ממצרים גאלתנו ה' אלהינו

And let a person not say that for him it is impossible to separate from the evil and the desires, because he has become rooted in what is forbidden. About this we say in the prayer, "In truth, from Egypt You redeemed us, Havayah our G-d."

מצרים נקי ערות הארץ היינו הדיכוק בתאוות במחשבתו והרע מקיפו שאינו יכול לצאת ולהסיח דעתו מהם זהו בחינת מצרים שאינו יכול לברוח משם כי אם ברצון ה'.

Egypt is called “the nakedness of the land”: that is, the attachment to desires in one’s thought, while the evil surrounds him so that he cannot go out and turn his mind away from them. This is the level of Egypt, from which one cannot escape except by the will of G-d.

8 וזהו נשים משלו בנו נשים לשון רבים בין בהיתר בין באיסור אז הקב"ה מוציאו ממצרים

And this is [the meaning of] “women rule over us”: “women,” in the plural, whether in what is permitted or in what is forbidden. Then the Holy One, blessed be He, takes him out of Egypt.

כי מאין יבוא איש הישראלי לבחי' מצרים שנקראו בנים למקום שטבעם לעשות רצון אביהם שבשמים אבל הוא מאתו ית' שנתן היצה"ר [היצר הרע] (כמאמר אשר הרעותי וגו')

For from where would a man of Israel come to the level of Egypt, [Israel] who are called children of the Omnipresent, whose nature is to do the will of their Father in heaven? Rather, it is from Him, may He be blessed, who gave the evil inclination (as in the words, “that which I have made evil,” etc.),

כמו שהיה גלות מצרים ע"י גלגל שגלגל הקב"ה עם אבותינו עד שהביאם וכו',

just as the exile of Egypt came about through a chain of events that the Holy One, blessed be He, set rolling with our forefathers until He brought them, etc.

וע"כ כתיב ואנכי נטעתך שורק כולה זרע אמת אפילו כשהאדם נופל למטה ח"ו [חס ושלום] לתאוות בחי' שור"ק בעקמימות אעפ"כ [אף על פי כן] כולה זרע אמת ויכול להשתנות ויכול לעשות מזה סגול' סגולה מכל העמים

And therefore it is written, “And I planted you a choice vine (sorek), wholly a seed of truth.” Even when a person falls down, G-d forbid, into desires, the level of shuruk, in crookedness, nevertheless it is wholly a seed of truth, and he can change, and he can make of it segol: “a treasure (segulah) out of all the peoples.”

וכן היה במצרים שאמר הקב"ה אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה אנכי מי שאנכי ארד וגו'

And so it was in Egypt, when the Holy One, blessed be He, said, “I will go down with you to Egypt, and I will bring you up, also up (gam aloh).” “I,” He Who is “I,” “will go down,” etc.

ואנכי אעלך שהקב"ה עוזרו גם עלה שבחי גם יהיה לו ג"כ עלייה (ועמ"ש בד"ה ויעש משה נחש נחשת בענין פי" גם זו לטובה).

“And I will bring you up”: the Holy One, blessed be He, helps him. “Also up”: the level of “also” (gam) will also have an ascent. (And see what is written in the discourse beginning “And Moshe made a serpent of copper,” on the explanation of “This too (gam zu) is for the good.”)

וזהו אמת ממצרים גאלתנו כי כולה זרע אמת כנ"ל ע"כ ממצרים גאלתנו ה' אלהינו שהגאולה שיהי
[שיהיה] הוי' לאלהינו

And this is [the meaning of] “In truth, from Egypt You redeemed us”: for it is “wholly a seed of truth,” as mentioned above. Therefore, “from Egypt You redeemed us, Havayah our G-d”: the redemption is that Havayah will become our G-d.

מבית עבדים המשועבד לתאות פדיתנו ואיך היתה הגאולה כל בכוריהם הרגת כי בעולם נקי פטר כל רחם הראשון וכן בנפש הוא השכל ראשית חכמה.

“From the house of bondage,” enslaved to desire, “You delivered us.” And how was the redemption? “All their firstborn You slew.” For in the world, “the opener of every womb” is called the first; and likewise in the soul, it is the intellect: “the beginning, wisdom.”

וזהו כל בכוריהם הם שכליים של מצרים שכל אחד רוצה להעמיד רצונו ע"י שכלו

And this is “all their firstborn”: these are the intellects of Egypt, where each one wants to establish his will by means of his intellect.

הרגת שיפול ממדרגתו ורצונו שנק' מיתה

“You slew”: that he fall from his level and from his will, which is called death.

ובכורך ישראל שכלו אלהות להתבונן גדולת א"ס ב"ה בתפ לה הנקי מטה בזהר הקדוש, שיש בתפלה מטה כסא מנורה ושולחן (בזח"ב [בזהר חלק ב'] מ"ד א' קל"ג א') רפידתו זהב

“And Your firstborn”: Israel, whose intellect is G-dliness, to contemplate the greatness of the Infinite One, blessed be He, in prayer, which is called a bed in the holy Zohar, for in prayer there are a bed, a chair, a menorah and a table (Zohar, Part II, 44a and 133a); [this is] “its spread of gold.”

גאלת שלא יהיה דרך מקרה מחמת מניעת שזהו גלות עדיין אבל תהיה הגאולה וחירות משעבוד הפרנסה שלא יהיה דבר מונע מתפלה, כי בלא תפלה א"א להיות סור מרע,

"You redeemed": that it should not be by chance, because of a hindrance, for that is still exile; but there shall be redemption and freedom from the bondage of earning a livelihood, so that nothing will hold [him] back from prayer; for without prayer it is impossible to "turn from evil."

ולכן תיקנו וידויים בכל יום בתפלה שקודם התפלה כשיתבונן שפלתו שהוא במצרים ויתבונן בגדולת א"ס ב"ה יתחרט בודאי מן הרע ובתפלה יהיה וידוי דברים ואז יהיה מנורה אחת זהב טהור שיהי' [שיהיה] ירכה ופרחה מנורה אחת.

Therefore they instituted confessions every day in the prayer: for before the prayer, when he contemplates his lowliness, that he is in Egypt, and contemplates the greatness of the Infinite One, blessed be He, he will certainly regret the evil, and in the prayer there will be a confession in words. And then there will be one menorah of pure gold, so that its base and its flowers will be one menorah.

אך העיקר שצריך להיות אחדות גמור זה עם זה שלא יביט ברעת חבירו וכו'.

But the main thing is that there must be complete unity, one with another, so that one does not look at the evil of his fellow, etc.

9 והיינו שידע שיש למעלה מנורה מקשה שהעליון ירד למטה והתחתון עולה למעלה שהרע יורד לפעמים למטה ונכנס באדם רע

That is, he should know that above there is a hammered menorah, in which the upper goes down below and the lower rises above: the evil sometimes goes down below and enters into a bad person;

ולהיפך עשיית איזה מצוה מאדם רע לפעמים עולה למעלה ונוטל אחר, וכל אדם צריך לתלות החסרון בו והטוב שלו שמא הוא מאחר שעלה למעלה ורעת אחרים שמא הוא שלו שירד למטה

and conversely, the doing of some mitzvah by a bad person sometimes rises above, and another takes it. And every person must attribute the deficiency to himself: his own good, perhaps it is from another and rose up above; and the evil of others, perhaps it is his own, which went down below.

ואז יהיה באמת אחד הירך עם הפרחים שכל אחד יחזיק עצמו לבחי' ירך ולחבירו בחי' פרח וחבירו להיפך

And then the base will truly be one with the flowers: each one will regard himself as the level of the base and his fellow as the level of a flower, and his fellow the reverse.

ואז יכול אהרן הכהן להדליק אש בכל הז' נרות שהוא כהן גדול רב חסד שכל החסדים בו יוכל להמשיך מאהבה רבה לאהבת עולם ואז ממילא יהיה תוכו רצוף אהבה בהתגלות לבו כרשפי אש וכו'. וזהו בהעלותך את הנרות שאהרן יעלה אותם:

And then Aharon the Kohen can kindle fire in all the seven lamps, for he is the Kohen Gadol, "abundant in kindness," in whom are all the kindnesses; he can draw down from the great love (ahavah rabbah) to the eternal love (ahavas olam). And then, as a matter of course, "its inside will be inlaid with love," in the open revelation of his heart, like "flashes of fire," etc. And this is [the meaning of] "When you raise up the lamps": that Aharon will raise them up.

אם את כל דגי הים כו'

If All the Fish of the Sea

1 אם את כל דגי הים כו'. להבין הא לא שאלו דגים כלל אלא בשר.

“If all the fish of the sea,” etc. [We need] to understand: surely they did not ask for fish at all, but only for meat.

הענין כי משה אמר מאין לי בשר. פי' שהוא במדרגה מאד נעלה עד שא"א לירד למטה לקבל חיות מן הבשר כי הבשר מגשם

The explanation is that Moshe said, “From where shall I have meat?” That is, he is at a very exalted level, so that it is impossible [for him] to descend below to receive life-force from meat, for meat makes [one] corporeal.

ולכן ע"ה [עם הארץ] אסור לאכול בשר רק ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] יכול להעלות כו' אבל לגבי מדרגת משה שהוא הגבה מאד נעלה אפילו עליי [עליה] זו ירידה תחשב.

And therefore an unlearned person (am ha'aretz) is forbidden to eat meat; only a Torah scholar can elevate [it], etc. But relative to the level of Moshe, which is lofty [and] very exalted, even this ascent would be accounted a descent.

2 וזהו שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת בשר אתן להם כו'

And this is [the meaning of] “Six hundred thousand on foot are the people in whose midst I am, and You have said, ‘I will give them meat,’” etc.

פי' כי מאחר שאנכי היינו בחי' משה בקרב העם איך תאמר בשר אתן להם כו'

That is: since “I” (Anochi), meaning the level of Moshe, is in the midst of the people, how can You say, “I will give them meat,” etc.?

וזהו הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם פי' ומצא להם שהצאן ובקר ימצאם וישיגם ברדוף אחריהם להמשיכם למטה ויפלו ממדרגת משה כו'.

And this is [the meaning of] “Shall flocks and herds be slaughtered for them, and suffice them (umatza lahem)?” The meaning of “umatza lahem” is that the flocks and herds will find them and overtake them, by pursuing after them, to draw them down below, and they will fall from the level of Moshe, etc.

ולזה אמר אם את כל דגי הים כו' כי הנה כל מה שיש ביבשה יש בים. והבשר שבים היינו דגים אלא שהים הוא מעלמא דאתכסיא ויבשה מאתגליא.

And regarding this he said, “If all the fish of the sea,” etc. For, behold, all that exists on dry land exists in the sea, and the meat that is in the sea is fish; only, the sea is of the hidden world (alma de'iskasya), and dry land of the revealed [world] (de'isgalya).

3 והנה הירידה הגדולה לבחי' עלמא דאתגליא לאכול בשר שביבשה להעלות כו' ולא יפול למטה בגשמיות יש עצה ע"י ירידה תחלה לעלמא דאתכסיא דגים שבים שבהם ועל ידם יוכל אח"כ לירד יותר כו'

Now, [for] the great descent to the level of the revealed world, to eat the meat that is on dry land in order to elevate [it], etc., and not fall down into physicality, there is a way: by first descending to the hidden world, the fish that are in the sea, in which and through which one can afterwards descend further, etc.

ולכן מנהג ישראל לאכול דגים קודם בשר.

And therefore it is the custom of Israel to eat fish before meat.

אך לגבי מדרגת משה אפי' [אפילו] אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם ג"כ שגם בחי' זו דדגים ימשיך ויוריד למטה ממדרגת משה

But relative to the level of Moshe, even [of] “If all the fish of the sea be gathered for them” [it says] “umatza lahem” as well: that this level of fish, too, would draw [them] and bring [them] down below the level of Moshe

(והענין י"ל [יש לומר] כמ"ש במ"א דמשה הוא מבחי' אדם בארץ אצילות דלעילא דעליה אתמר ורדו בדגת הים כו' דהיינו שהוא למעלה גם מבחי' נשמות עליונות הנק' נוני ימא ועוף השמים כו')

(and the matter can be explained as is explained elsewhere: that Moshe is from the level of Adam (Man) in the way of Atzilus (Emanation) above, concerning whom it is said, "And rule over the fish of the sea," etc.; that is, he is above even the level of the lofty souls that are called nunei yama (fish of the sea) and "birds of the heavens," etc.

ולכן גם בענין המזון ירידה היא לו אכילת דגים ובשר הגשמיים כיון שהוא למעלה גם מבחי' נוני ימא שבעולמות העליונים כו'

And therefore in the matter of food, too, the eating of physical fish and meat is a descent for him, since he is above even the level of the nunei yama (fish of the sea) that are in the higher worlds, etc.

ואע"ג [ואף על גב] שהלחם הוא למטה מהבשר הרי שרשו גבוה יותר כמ"ש במ"א בענין שתי הלחם ע"ג [על גביו] שני הכבשים ותדע שבהמ"ז [שברכת המזון] אינו אלא על לחם כו' ועוד דהא המן ירד בזכות משה מזונא דחכמתא ועמ"ש בד"ה ואהיה אצלו אמן כו')

And although bread is lower than meat, its root is higher, as is explained elsewhere on the subject of the two loaves upon the two lambs; and know that Grace after Meals is [said] only over bread, etc. And further, for the manna, the food of Chochmah (wisdom), came down in the merit of Moshe. And see what is written in the discourse beginning "And I was with Him a nurturer (amon)," etc.).

אך הקב"ה הגיז שליו שהם עופות והם למעלה מבחי' בשר בהמה כי הוא מבחי' פני שור כו' בחיות שבמרכבה ועופות הם מבחי' כרובים כו'

But the Holy One, blessed be He, swept in quail, which are birds, and they are above the level of the meat of cattle; for that is from the level of the face of the ox, etc., among the chayos of the Chariot, whereas birds are from the level of the cherubim, etc.

וגם היו שמנים מאד כדאיתא בגמרא תליסר רפתא כו' כי בשרא סומקא בחי' גבורה ושמנונית בחי' חסד כו':

And they were also very fat, as is stated in the Gemara: "thirteen loaves," etc. For red meat is the level of Gevurah (restraint), and fat is the level of Chesed (kindness), etc.

ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על ראשה...

“I saw, and behold, a menorah all of gold, with its bowl upon its top...” (Zechariah 4:2)

1 ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על ראשה ושבעה נרותיה עליה כו'. הנה נרות נק' נשמות כמ"ש נר

ה' נשמת אדם, ושבעה נרותיה הם נשמות השבעה רועים

“I saw, and behold, a menorah all of gold, with its bowl upon its top, and its seven lamps upon it,” etc. Now, lamps are called souls, as it is written, “The soul of man is the lamp of Havayah”; and “its seven lamps” are the souls of the seven shepherds,

שהם המשפיעים אלקות לכללות נשמות ישראל כי הנה לית מחשבה תפיסא ביה אלא ע"י השבעה רועים כמ"ש במ"א.

who are the ones who impart G-dliness to the souls of Israel as a whole. For “no thought can grasp Him” except through the seven shepherds, as is explained elsewhere.

(ועיין מענין שבעה רועים ברבות נשא) (ר"פ י"ד) שהביאו מפסוק והקמנו עליו שבעה רועים (במיכה ס"י ה' ד')

(And on the matter of the seven shepherds, see Midrash Rabbah, Nasso) (beginning of chapter 14), which brings it from the verse “And we will raise up against him seven shepherds” (in Micah, chapter 5[, verse] 4);

ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה ס"פ אם חומה היא ובמדרש (איכה ס"ו ג') בפסוק פרש רשת לרגלי ושם משמע דקאי על לע"ל [לעתיד לבוא].

and in Shir HaShirim Rabbah, at the end of the section “If she be a wall”; and in the Midrash (Eichah, 66c) on the verse “He spread a net for my feet,” and there it is implied that it refers to the Time to Come.

וכי"ה פ"ה דסוכה (דנ"ב ע"ב) וע"ש בפרש"י [בפירוש רש"י / בפירוש רש"י] מ"ש כמדומה לי כו' והוא מפורש
בשה"ש [בשיר השירים] רבה שם.

And so it is in chapter 5 of Sukkah (folio 52b); and see there in Rashi's commentary what he writes, "It seems to me," etc.; and it is stated explicitly in Shir HaShirim Rabbah there.

ויש להעיר לזה מענין מ"ש ע"פ והניף ידו על הנהר כו' והכהו לשבעה נחלים שהוא ענין התגלות ז"ת [ז'
תחתונות] דע"י [דעתיק יומין]

And in connection with this one may note the matter of what is written on the verse "And He will wave His hand over the River," etc., "and will strike it into seven streams," which is the matter of the revelation of the seven lower [Sefiros] of Atik Yomin.

והיינו כי בנהר היוצא מעדן נאמר ומשם יפרד כו' אבל ע"י והניף ידו על הנהר כו'

That is: of "the river that goes out of Eden" it is said, "and from there it divides," etc.; but through "And He will wave His hand over the River," etc.,

יהיה גם למטה גילוי הביטול כמו למעלה וזהו ענין והכהו לשבעה נחלים ע"ד מ"ש ונחל עדניך תשקם
(בתלים ס"י ל"ו)

there will be below, too, a revelation of self-nullification (bittul) as there is above. And this is the matter of "and will strike it into seven streams," in the manner of what is written, "And from the stream of Your delights You give them drink" (in Psalms, chapter 36):

דהיינו נחל הנמשך מבחי' עדן עצמו שהיא למעלה ממדרגת נהר כו' וע"ד נחל איתן שנת' [שנתבאר] במ"א
נחל הנמשך מבחי' איתן כו'.

that is, a stream drawn from the level of Eden itself, which is above the rank of a river, etc.; and in the manner of "nachal eisan" [a mighty stream], which was explained elsewhere [as] a stream drawn from the level of Eisan, etc.

ועמ"ש מזה בביאור ע"פ בהעלותך כו' וזהו ע"ד בעבר הנהר ישבו אבותיכם כמ"ש ע"פ אם בחקתי
תלכו. וכללות נש"י [נשמות ישראל] נק' בשם מנורה מנורת זהב כולה ע"ש [על שם] כולך יפה רעיתי.

And see what is written about this in the explanation on the verse "When you raise up," etc.; and this is in the manner of "Beyond the River your fathers dwelt," as is explained on the verse "If you walk in My statutes." And the souls of Israel as a whole are called by the name "menorah," "a menorah all of gold," on account of "You are all fair, my beloved."

והנה במ"א אמרו במדרש דקאי על לע"ל [לעתיד לבוא] והוא ברבות אמור ס"פ ל"ב לפי שבעוה"ז יש בהן פסולת

Now, elsewhere in the Midrash they said that it refers to the Time to Come; this is in Midrash Rabbah, Emor, at the end of chapter 32: "Because in this world there is refuse in them,

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] אמר זכריה כו' מנורת זהב כולה. וכ"ה בשה"ש [בשיר השירים] רבה ע"פ כולך יפה רעיתי.

but of the Time to Come, Zechariah said," etc., "a menorah all of gold." And so it is in Shir HaShirim Rabbah on the verse "You are all fair, my beloved."

ובמ"א אמרו (ברכות נשא פי י"ג) לפי שירמיה אומר כסף נמאס קראו להם ויחזקאל קורא אותם סיגים בן אדם היו לי בית ישראל לסיג וגו'

And elsewhere they said (in Midrash Rabbah, Nasso, chapter 13): "Because Yirmeyahu says, 'Rejected silver they have called them,' and Yechezkel calls them dross, 'Son of man, the house of Israel has become dross to Me,' etc.,

בא זכריה ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כולה. של זהב היא כולה לקיים מ"ש כולך יפה רעיתי.

Zechariah came and said, 'I saw, and behold, a menorah all of gold': it is all of gold, to fulfill what is written, 'You are all fair, my beloved.'"

מזה משמע דקאי ג"כ על זמן עכשיו דהא ודאי ירמיה ויחזקאל לא כיוונו כ"א על זמן דעכשיו ולא אלע"ל [על לעתיד לבוא] וא"כ ע"ז בא זכריה ואמר מנורת זהב כולה כו'.

From this it is implied that it refers also to the present time. For Yirmeyahu and Yechezkel certainly meant only the present time, and not the Time to Come; and if so, it was about this that Zechariah came and said, "a menorah all of gold," etc.

2 וצריך להבין באמת מדוע ירמיה ויחזקאל אמרו כן. וזכריה אמר מנורת זהב כולה. דהיינו כולך יפה.

Now, one must understand: why, in truth, did Yirmeyahu and Yechezkel say so, while Zechariah said, "a menorah all of gold," that is, "You are all fair"?

ויש להקדים תחלה ענין מה שנקראו כנ"י [כנסת ישראל] מנורה כי כמו שהמנורה היא מקשה א' תעשה המנורה שע"י המקשה שמקשים אותה נעשה מה שלמעלה למטה ומה שלמטה למעלה ונתערב הכל עליון בתחתון ותחתון בעליון,

First, one must preface the matter of why the Community of Israel (Knesses Yisrael) is called a menorah. For just as the Menorah is "one hammered piece," "of hammered work shall the Menorah be made," so that through the hammering by which it is beaten it comes about that what was above [goes] below and what was below [goes] above, and everything is intermingled, the upper in the lower and the lower in the upper,

כך כל ישראל ערבים זה בזה כלומר מעורבים זה כי אתם קרוים אדם,

so "all Israel are guarantors (areivim) for one another," meaning, intermingled (me'oravim) with one another. For "you are called adam (man)":

כמו האדם שיש לו ראש ורגל והראש מקבל חיות גם מהרגל שצריך לו. כך כל ישראל ביחד הם נק' אדם אחד קומה אחת.

just as a man has a head and a foot, and the head receives life-force (chayus) from the foot as well, for it needs it, so all Israel together are called one man, one stature.

3 וכמ"ש מזה ע"פ והארץ הדום רגלי בד"ה השמים כסאי. ובד"ה אתם נצבים היום כולכם. וזהו ע' ד ירכה עד פרח מקשה היא ירכה אלו הם מדרגות התחתונות ופרחה הם בחי' עליונות

And as is explained about this on the verse "and the earth is My footstool," in the discourse beginning "The heavens are My throne," and in the discourse beginning "You are standing this day, all of you." And this is "to its base, to its flower, it is hammered work": "its base" (yerechah) — these are the lower ranks; and "its flower" — these are the upper levels

(ע"ד יציץ ופרח ישראל. הרי הפרח זהו בחי' ישראל כי שרית עם אלקים ועיין ברכות ס"פ וישב ע"פ והיא כפורחת כו' גם ע"ד שע"י אהוי"ר [אהבה ויראה] פרח לעילא כו')

(in the manner of "Israel shall blossom and flower": thus the flower is the level of Israel, "for you have striven with G-d"; and see Midrash Rabbah at the end of Vayeshev, on the verse "And it was as though it flowered," etc.; and also in the manner of [the teaching] that through love and awe "it flies upward," etc.;

משא"כ בחי' ירכה ועכ"ז [ועם כל זה] כתיב חמוקי ירכיך כמו חלאים, ועמ"ש סד"ה מה יפו פעמיך בנעלים לפי שיש מעלה ברגל ובירך מה שאינו בראש וכענין זבולן קודם ליששכר וזהו ענין מקשה א')

which is not so of the level of "its base." And even so, it is written, "The curves of your thighs (yerechayich) are like jewels"; and see what is written at the end of the discourse beginning "How beautiful are your steps in sandals," that there is a superiority in the foot and in the thigh that is not in the head, as in the matter of Zevulun [coming] before Yissachar; and this is the matter of "one hammered piece"):

כולם מקשה א', וכולם מקבלים משבעה הנרות העליונות הם ז' רועים הנ"ל כל חד וחד לפום מדרגתו ולפום שעורא דיליה (מענין מקשה תעשה נז' [נזכר] בזח"א [בוהר חלק א] דף ע"ד א' ח"ב [חלק ב'] קנ"ח א'):

all of them are one hammered piece. And all of them receive from the seven upper lamps, which are the seven shepherds mentioned above, each and every one according to his rank and according to his own measure. (The matter of "of hammered work shall it be made" is mentioned in the Zohar, Part I, folio 74a, [and] Part II, 158a.)

4 קיצור. נרות נק' נשמות ענין שזכריה אמר מנורת זהב כולה ולא כירמיה ויחזקאל לפי' א' קאי גם אזמן דעכשיו.

Summary. Lamps are called souls. The matter of Zechariah saying "a menorah all of gold," and not as Yirmeyahu and Yechezkel [said]: according to one interpretation, it refers also to the present time.

ענין מקשה תעשה ירכה ופרחה. ופרח ישראל חמוקי ירכיך זבולן ויששכר. ראש ורגל. וכולם מקבלים משבעה נרותיה

The matter of "of hammered work shall it be made": "its base" and "its flower." "And Israel shall flower"; "the curves of your thighs"; Zevulun and Yissachar; head and foot. And all of them receive from "its seven lamps,"

שהם שבעה רועים ששרשם גבוה מאד מבחי' בעבר הנהר כו' והכהו לשבעה נחלים כו' נחל עדניך ואזי לא יהיה ומשם יפרד כו' כמ"ש במ"א:

which are the seven shepherds, whose root is very high, from the level of "Beyond the River," etc.; "and will strike it into seven streams," etc.; "the stream of Your delights"; and then there will not be "and from there it divides," etc., as is explained elsewhere.

5 ב והנה המצות קרויים ג"כ נרות כמ"ש כי נר מצוה ותורה אור וגם כי רמ"ח מ"ע [מצות עשה] שהם רמ"ח אברים דמלכא עם תרין דרועין הם גימטריא נר וכמ"ש מזה בד"ה והיה לכם לציצית.

2. Now, the mitzvos too are called lamps, as it is written, "For a mitzvah is a lamp, and Torah is light." And also, because the 248 positive commandments, which are the 248 limbs of the King, together with the two arms, are the numerical value of ner (lamp); as is explained about this in the discourse beginning "And it shall be to you as tzitzis."

והענין כי בלשון תורה נק' נר הכלי שבתוכה השמן והפתילה כמ"ש נרות המערכה ואת כל כליה, וגם השמן ופתילה עצמן קרוים נר כמ"ש בהיטיבו את הנרות והיינו הטבת השמן והפתילה.

The explanation is: in the language of the Torah, the vessel inside which are the oil and the wick is called ner, as it is written, "the lamps of the arrangement, and all its vessels." And the oil and wick themselves are also called ner, as it is written, "when he dresses the lamps," which means the dressing of the oil and the wick.

6 והנה נש"י [נשמות ישראל] נק' ע"ש [על שם] כלי הנר שהוא בית קיכול לקבל בו את השמן והפתילה, כך הנשמות הם כלי קיכול לקבל המצות שהם בחי' השמן והפתילה שקרוים נר מצוה.

Now, the souls of Israel are called [lamps] on account of the vessel of the lamp, which is a receptacle to receive the oil and the wick. So the souls are vessels of reception to receive the mitzvos, which are the level of the oil and the wick, which are [what is] called "a mitzvah is a lamp."

אבל ותורה אור שהאור אינו עולה בשם אור אלא ע"י שנאחז בשמן ופתילה, ולפי ריבוי השמן והפתילה כך מאיר האור שאם הפתילה מן המובחר יהיה האור רב,

But "and Torah is light": for the light is not called "light" except by taking hold of the oil and the wick; and according to the abundance of the oil and the wick, so does the light shine. For if the wick is of the choicest, the light will be great;

וכן אם יהיה הרבה שמן יהיה האור נמשך משך זמן יותר, וכן אם יהיה ריבוי פתילות יהיה תוספת ריבוי האור,

and likewise, if there is much oil, the light will continue for a longer time; and likewise, if there are many wicks, there will be an added abundance of light.

והרי עיקר גילוי האור הוא ע"י השמן והפתילה, כך התורה היא פי' וביאור המצות כמו למשל על מצות שבת יש מסכת שבת

Thus the main revelation of the light is through the oil and the wick. So the Torah is the commentary and explanation of the mitzvos: for example, on the mitzvah of Shabbos there is the tractate Shabbos,

ועל מצות פסח יש מסכת פסחים כך עד"מ כל התורה הוא אור וגילוי המצוה כיצד נעשית.

and on the mitzvah of Pesach there is the tractate Pesachim. So, by way of analogy, the whole Torah is the light and the revelation of the mitzvah: how it is done.

7 והנה כמו שהוא בגשמיות כך הוא ברוחניות. כי המצות הם רצון העליון ב"ה ומלוכש בהם עונג העליון כמ"ש ריח ניחוח להוי'.

Now, as it is in the physical, so it is in the spiritual. For the mitzvos are the supernal will, blessed be He, and the supernal delight is clothed in them, as it is written, "a pleasing fragrance to Havayah."

וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני, שהתענוג נמשך לפי הרצון שבמה שאדם רוצה נמשך בו התענוג

And our Sages, of blessed memory, said: "It is a satisfaction before Me that I spoke and My will was done." For delight is drawn according to the will: in what a person wants, delight is drawn;

ולהיפך במה שהוא נגד רצונו מקבל ממנו צער שהוא היפך התענוג, ועמ"ש מזה בד"ה בהעלותך את הנרות.

and conversely, from what is against his will he receives pain, which is the opposite of delight. And see what is written about this in the discourse beginning "When you raise up the lamps."

ונמצא שבח"י הרצון יש בו בח"י התלבשות התענוג (עמ"ש בד"ה ואהיה אצלו אמון ובד"ה ובבואה לפני המלך).

It follows that the level of will has within it the level of the clothing of delight (see what is written in the discourse beginning "And I was beside Him a nursling," and in the discourse beginning "And when she came before the king").

ולכך צריך האדם לעשות המצוה בשמחה כמ"ש תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל,

Therefore a person must do the mitzvah with joy, as it is written, "Because you did not serve Havayah your G-d with joy and with gladness of heart, more than the abundance of all."

כי השמחה היא התגלות התענוג שהענוג כשבא לידי גילוי אז נולדה ונתהווה השמחה בהתגלות הלב וכל מה שיש גילוי תענוג יותר הוא שש ושמח יותר כמ"ש מזה בד"ה שוש אשיש בהוי".

For joy is the revelation of delight: when delight comes to be revealed, then joy is born and comes into being, in the revelation of the heart; and the more revelation of delight there is, the more he rejoices and is glad, as is explained about this in the discourse beginning "I will greatly rejoice in Havayah."

8 ופי' מרוב כל אינו פי' מכל תענוגי עוה"ז בלבד, כי זהו פשיטא שהרי כל תענוגי עוה"ז אינן אלא פסולת ממה שנפלו בשבירת הכלים.

And "more than the abundance of all" does not mean [more] than all the delights of this world alone; for that is obvious, since all the delights of this world are nothing but refuse, from what fell in the breaking of the vessels.

ולכן ארז"ל [אמר רבותינו זכרונם לברכה] על ר"ע [רבי עקיבא] כשהיה ק"ך מילין מכרך גדול של רומי ושמע קול הקריה הומה בחדוה ושמחה רבה ר"א [רבי אלעזר] ור"י [ורבינו יצחק] בכו

And therefore our Sages, of blessed memory, said of Rabbi Akiva: when he was a hundred and twenty mil from the great city of Rome and heard the sound of the city tumultuous with gladness and great joy, Rabbi Elazar and Rabbi Yehoshua wept,

אבל ר"ע [רבי עקיבא] שחק ואמר אם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה שאם זה התענוג נמשך אפי' [אפילו] לעוברי רצונו כו'.

but Rabbi Akiva laughed and said, "If for those who transgress His will it is so, for those who do His will, how much more so!" That is: if this delight is drawn even to those who transgress His will, etc.

כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שאין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה כו' והמזל מקבל מע' שרים כו'

As our Sages, of blessed memory, said, "There is no blade of grass below that has no mazal above," etc.; and the mazal receives from the seventy princes, etc.,

שהם מקבלים משמרי אופנים בחיי שמרים ופסולת ומזה משפיעים כל תענוגי עוה"ז, ואין ערוך לפנימיות החיות

who receive from the dregs of the Ofanim, the level of dregs and refuse; and from this they bestow all the delights of this world. And there is no comparison to the inner dimension of the life-force,

שהוא זיו השכינה המתגלה בג"ע [בגן עדן] שצדיקים יוש בים ונהנים מזיו השכינה עד שאמרו מוטב לידייניה וליתי לעלמא דאתי, לפי שכל יסורי גיהנם כדאי לו בשביל שיקבל אח"כ עונג העליון הנמשך מזיו השכינה

which is the radiance of the Shechinah revealed in Gan Eden, where "the righteous sit and delight in the radiance of the Shechinah"; so much so that they said, "Better that he be judged and come to the World to Come": for all the sufferings of Gehinnom are worthwhile for him, so that afterward he will receive the supernal delight drawn from the radiance of the Shechinah.

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אם לעוברי רצונו כך שנמשך כ"כ [כל כך] תענוג גדול בשפע השמרים והפסולת כש"כ [כל שכן] שיומשך תענוג גדול בהגלות נגלות ענג העליון מזיו השכינה לע"ל [לעתיד לבוא].

And therefore our Sages, of blessed memory, said, "If for those who transgress His will it is so": if such great delight is drawn in the flow of the dregs and refuse, all the more so will great delight be drawn when the supernal delight from the radiance of the Shechinah is openly revealed in the Time to Come.

9 והנה כמה גדול השמחה והתענוג המתגלה מזיו השכינה אפילו בג"ע [בגן עדן] התחתון עד שאמרו מוטב דלידייני כו'

Now, how great is the joy and the delight revealed from the radiance of the Shechinah even in the lower Gan Eden, so much so that they said, "Better that he be judged," etc.;

כ"ש [כל שכן] בג"ע [בגן עדן] העליון שהוא למעלה מעלה מג"ע [מגן עדן] התחתון עד שצריך לטבול בנהר דינור לג"ע [לגן עדן] העליון ויש כמה מיני ג"ע [גן עדן] במדרגות גדולות עד רום המעלות וכולם יש בחיי נהר דינור בין זה לזה עד רום המעלות.

all the more so in the upper Gan Eden, which is far, far above the lower Gan Eden, so much so that one must immerse in the River of Fire (Nehar Dinur) [to enter] the upper Gan Eden. And there are many kinds of Gan Eden, of great levels, up to the highest heights; and in all of them there is the level of a River of Fire between one and the next, up to the highest heights.

10 וז"ש [וזהו שכתוב] רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעוה"ז ולא בעוה"ב [בעולם הבא] שנאמר ילכו מחיל אל חיל כו'.

And this is [the meaning of] what our Sages, of blessed memory, said: "Torah scholars have no rest, neither in this world nor in the World to Come, as it is said, 'They go from strength to strength,'" etc.

וזהו וקדושים בכל יום יהללוך סלה וקדושים הם הנשמות שיש להם עליות סלה בלי גבול ותכלית ומתענגים עונג למעלה מענג עד אין קץ,

And this is "and holy ones praise You every day, selah": the "holy ones" are the souls, which have ascents "selah," without limit or end, and take delight in a delight above delight, without end.

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] (סנהדרין דף ק' סע"א [סוף עמוד א] ובמשנה סוף עוקצין) עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות שנאמר להנחיל אוהבי יש (במשלי סי' ח' כ"א),

Therefore our Sages, of blessed memory, said (Sanhedrin, folio 100, end of side a, and in the Mishnah at the end of Uktzin): "In the future the Holy One, blessed be He, will give each and every tzaddik 310 worlds as an inheritance, as it is said, 'To cause those who love Me to inherit yesh (substance)'" (in Proverbs, chapter 8[, verse] 21).

כי כדי שיקבל תענוג שהוא עד אין קץ שאין כח בנשמה שהיא בחי' נברא יש מאין לקבל התענוג שהוא להיות נתפס ומתלבש עד שנהנין כו'

For in order that he receive that delight, which is without end, since the soul, which is on the level of a created being, [brought into being as] something from nothing, has no power to receive that delight so that it be grasped and clothed [in it], to the point that they enjoy [it], etc.,

לכן הוצרך להיות ש"י עולמות שהם מעלימים בהעלם אחר העלם העונג העליון שהוא עד ש"י עולמות להיות נתפס ומתלבש בכח הנשמה.

therefore there had to be 310 worlds, which conceal that supernal delight with concealment after concealment, through 310 worlds, so that it can be grasped and clothed in the power of the soul.

(והיינו בחי' קנה חכמה קנה בינה ב"פ [בי פעמים] קנה גימטריא ש"י שמבחי' חו"ב [חכמה ובינה] נמשכו עולמות אלו כו' שהם למעלה מבחי' עוה"ז ששרשו מתחיל מבחי' המדות שראשיתם החסד כמ"ש עולם חסד יבנה.

(This is the level of "Acquire wisdom, acquire understanding": "acquire" (keneh) twice is the numerical value of 310, for these worlds are drawn from the level of Chochmah and Binah, etc. And they are above the level of this world, whose root begins from the level of the emotive attributes (middos), the first of which is Chesed, as it is written, "The world is built by kindness."

משא"כ בחי' חו"ב [חכמה ובינה] הם ענין אלפים שנה שקדמה התורה לעולם שהוא למעלה מחיות העולמות ועז"נ [ועל זה נאמר] מאד עמקו מחשבותיך כו' שהם בבחי' עומק שלא בא לגילוי בסדר השתלשלות העולמות

Whereas the level of Chochmah and Binah is the matter of the two thousand years by which the Torah preceded the world, which is above the life-force of the worlds; and of this it is said, "Your thoughts are very deep," etc., for they are on the level of depth, which has not come into revelation in the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus);

וכמ"ש מזה באריכות בד"ה באתי לגני ומשם נמשך לעוה"ב [לעולם הבא] בחי' ש"י עולמות וזהו ענין עלמין דכסופין שנמשכו מבחי' עובר לסוחר כו' כסופין לי' [לשוין] כוסף ע"ד נכספה וגם כלתה נפשי כו'

as is explained about this at length in the discourse beginning "I have come into My garden." And from there the level of the 310 worlds is drawn to the World to Come. And this is the matter of the "worlds of longing" (almin dechisufin), which are drawn from the level of "current with the merchant," etc.: kisufin is an expression of kosef (longing), in the manner of "My soul longs, indeed it pines," etc.

גם ע"ד היכל קדה"ק [קודש הקדשים] שכנגד ג"ר [גי ראשונות] הוא למעלה משאר היכלות שכנגד ז"ת [ז' תחתונות] היכל האהבה כו' וזהו ענין להנחיל אוהבי יש מה שבאמת למעלה היש ולמטה כלא חשיב משא"כ מבחי' המדות נמשך יש מאין שלמטה היש כו'.

Also, in the manner of the Chamber of the Holy of Holies, which corresponds to the first three [Sefiros] and is above the other chambers, which correspond to the seven lower [Sefiros], the Chamber of Love, etc. And this is the matter of "to cause those who love Me to inherit yesh": that in truth, above, it is the yesh (being), and below is accounted as nothing; whereas from the level of the emotive attributes is drawn something from nothing, where the yesh is below, etc.

ועיין מענין ש"י עולמות אלו בזח"א [בזהר חלק א] ויצא דקנ"ו סע"ב [סוף עמוד ב] ע"פ לכן ישכב עמך ישכב י"ש כ"ב פי"י היינו קנה חכמה קנה בינה הנמשך ע"י כ"ב אתוון דאורייתא.)

And on the matter of these 310 worlds, see the Zohar, Part I, Vayetze, folio 156, end of side b, on the verse "Therefore he shall lie (yishkav) with you": yishkav is yesh [and] kaf-beis (22); that is, yesh is "acquire wisdom, acquire understanding," drawn through the twenty-two letters of the Torah.)

(ודקנ"ח רע"א ע"פ כי יש שכר לפעולתך ויגש דר"ו ע"א ויחי רמ"ב ב' תרומה קס"ו ב' ובע"ח [ובעץ חיים] שט"ז פ"א בהג"ה [בהגהה] ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] בחבקוק ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] פ' בשלח דמ"ה ע"א ובעמה"מ [ובעמק המלך] ש"א ספ"א [סוף פרק א'] ש"ג פ"ד):

(And folio 158, beginning of side a, on the verse "For there is a reward for your work"; Vayigash, folio 206a; Vayechi, 242b; Terumah, 166b; and in Etz Chaim, Sha'ar 16, chapter 1, in the gloss; and in the Likkutei Torah [of the Arizal] on Habakkuk; and in the Ramaz, Parshas Beshalach, folio 45a; and in Emek HaMelech, Sha'ar 11, end of chapter 1, [and] Sha'ar 13, chapter 4.)

11 קיצור. שנש"י [שנשמות ישראל] נקראו נר ע"ש [על שם] הכלי שבו השמן והמצות נק' נר מצוה ע"ש [על שם] השמן והפתילה. ותורה היא אור הנתלה בשמן ופתילה.

Summary. The souls of Israel are called a lamp on account of the vessel that holds the oil; and the mitzvos are called "a mitzvah is a lamp" on account of the oil and the wick. And the Torah is the light that depends on the oil and the wick.

כך ברוחניות כי המצות הם רצון העליון ומלוכש בהם ענג העליון ולכך צריך האדם לעשות המצות בשמחה שהשמחה גילוי העונג.

So it is in the spiritual: for the mitzvos are the supernal will, and the supernal delight is clothed in them. Therefore a person must do the mitzvos with joy, for joy is the revelation of delight.

וצ"ל השמחה מרוב כל. ר"ע [רבי עקיבא] שחק. מוטב דלידייניה. ויש ג"ע [גן עדן] זה למעלה מזה יהללך סלה ילכו מחיל. לכן צ"ל ש"י עולמות להיות כלי לקבל העונג.

And the joy must be "more than the abundance of all." Rabbi Akiva laughed. "Better that he be judged." And there are [levels of] Gan Eden, one above the other: "praise You, selah"; "they go from strength [to strength]." Therefore there must be 310 worlds, to be a vessel to receive the delight.

כי העולמות נמשכו מז"ת [מזי תחתונות] עולם חסד יבנה. אבל ש"י עולמות נמשכו מקנה חכמה קנה בינה עמקו מחשבותיך וע"ד היכל קדה"ק [קודש הקדשים]:

For the worlds are drawn from the seven lower [Sefiros]: "The world is built by kindness." But the 310 worlds are drawn from "acquire wisdom, acquire understanding"; "Your thoughts are deep"; and in the manner of the Chamber of the Holy of Holies.

12 ג והנה על זה אמרה תורה מרוב כל פ"י מכל מיני עונג עד רום המעלות שנתפס ומתלבש בכח הנשמה בבחי' ש"י עולמות.

3. Now, about this the Torah said, "more than the abundance of all": that is, more than all kinds of delight, up to the highest heights, that are grasped and clothed in the power of the soul on the level of the 310 worlds.

אבל שמחת המצוה עצמה היא למעלה מבחי' ש"י עולמות הללו שאינה מתלבשת בהם,

But the joy of the mitzvah itself is above the level of these 310 worlds, for it is not clothed in them.

כי המצות הם רצון העליון ב"ה שבהם מלוכש עונג העליון ב"ה שהוא למעלה מעלה מגדר התלבשות והוא בחי' עין לא ראתה אלקים זולתך כו'

For the mitzvos are the supernal will, blessed be He, in which is clothed the supernal delight, blessed be He, which is far, far above the bounds of being clothed; and it is the level of "No eye has seen, O G-d, except You," etc.

(כי הנה ידוע דתרי"ג מצות דאורייתא עם ז' מצות דרבנן הם תרי"ך עמודי אור הנמשכים מכתר עליון שהוא בחי' סוכ"ע והוא המחבר א"ס ב"ה לנאצלים ויש בו ב' בחי'.

(For it is known that the 613 mitzvos of the Torah, together with the seven mitzvos of the Rabbis, are the 620 pillars of light that are drawn from the supernal Keser (the Crown), which is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); and it is what joins the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, to the emanated [levels]. And it has two levels:

הא' הבחי' העליונה שבו מה שמאיר בו אור א"ס ב"ה. והב' הבחי' תחתונה שבו מה שהוא מאיר בחי'ב [בחכמה ובינה]. וזהו ענין ש"י עולמות היינו מחצית התחתון מבחי' תרי"ך.

the first is its upper level, in which the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, shines; and the second is its lower level, which shines into Chochmah and Binah. And this is the matter of the 310 worlds: that is, the lower half of the level of 620.

משא"כ הבחינה עליונה שבו הוא למעלה מבחי' ההתלבשות בחו"ב [בחכמה ובינה] כי חו"ג [חסד וגבורה] דא"א מתלבשים בחו"ב [בחכמה ובינה] משא"כ ג"ר [ג' ראשונות] כו'. ועמ"ש במ"א ע"פ שראשי נמלא טל.

Whereas its upper level is above the level of being clothed in Chochmah and Binah; for the Chesed and Gevurah of Arich Anpin are clothed in Chochmah and Binah, which is not so of the first three [Sefiros], etc. And see what is written elsewhere on the verse "For my head is filled with dew."

וזהו ענין ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו ופ"י ברבות משפטים) (ס"פ למ"ד) שאין העולם יכול לשמוע מהו מתן שכרן של מצות.

And this is the matter of "And from of old they have not heard, they have not given ear; no eye has seen, O G-d, except You, what He will do for one who waits for Him"; and it is explained in Midrash Rabbah, Mishpatim) (end of chapter 30), that the world cannot hear what the reward given for the mitzvos is.

והיינו דלא מיבעי' [מיבעיא] בעוה"ז שהוא בעל גבול מן הארץ לרקיע ת"ק שנה ששרש התהוותו מספירות הבנין שאין יכול לקבל עכשיו הגילוי מבחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] ועיין באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ וילבש צדקה כשריון מ"ש מזה.

That is: it goes without saying that this world, which is bounded (from the earth to the firmament is [a journey of] five hundred years), and whose root of coming into being is from the Sefiros of the building, cannot now receive the revelation from the level of sovev kol almin (and see in Iggeres HaKodesh, on the verse "And He put on righteousness as a coat of mail," what is written about this);

אלא אפילו בבחי' ש"י עולמות שעתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק ששרשן מבחי' חו"ב [חכמה ובינה] וזהו ענין ביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] כו'

but even the level of the 310 worlds that the Holy One, blessed be He, will in the future give each tzaddik as an inheritance, whose root is from the level of Chochmah and Binah (and this is the matter of "with the yud the World to Come was created," etc.),

אינו יכול לקבל גילוי עצמות המצוה ממש שהוא בחי' תר"ך עמודי אור כנ"ל וזהו ענין מרב כל.

cannot receive the revelation of the very essence of the mitzvah, which is the level of the 620 pillars of light, as mentioned above. And this is the matter of "more than the abundance of all."

כי בחיי כל היינו נשיב [ני שערי בינה] וכי [וכל זה] הוא רק בבחי שיי עולמות כוי. עייל [עוד יש לומר] בפי מרב כל ולכן נאמר תחת אשר כוי מרב כל.

For the level of “all” (kol) is the fifty gates of Binah, and all this is only on the level of the 310 worlds, etc. It may further be said on the meaning of “more than the abundance of all,” and therefore it is said, “Because,” etc., “more than the abundance of all”:

פי כל נקי יסוד כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא ובארעא כוי ונקי כל לשון כללות שכולל בתוכו כל הויק [הוי קצוות] וכמ”ש יקוו המים אל מקום אחד דקאי על המשכת השפע מהע”ס [מהעשר ספירות] לבחי יסוד

that is, Yesod is called kol (all), for “all that is in heaven and on earth” [means] “that which holds fast to heaven and to earth,” etc.; and it is called kol, a term of general and collective expression (klalus), for it includes within itself all the six extremities (vav ketzavos). And as it is written, “Let the waters be gathered to one place,” which refers to the drawing of the flow from the Ten Sefiros to the level of Yesod,

כמו הטפה הנמשכת מהמוח וכל האברים ועי זח”א [זהר חלק א] י”ח א’ ב’ מענין יקוו כוי דפי כניל וד”ט ע”א ע”פ ואין נסתר כוי

like the drop that is drawn from the brain and all the limbs. And see the Zohar, Part I, 18a [and] b, on the matter of “Let [the waters] be gathered,” etc., which explains it as above; and folio 9a, on the verse “And nothing is hidden,” etc.

והמלי המקבלת נקי כלה ועי פע”ח [פרי עץ חיים] שער הסוכות פ”ב [פרק ב'] ע”פ מכל מלמדי ולכן בהאבות נאמר בכל מכל כל.

And Malchus, which receives, is called kallah (bride). And see Pri Etz Chaim, Sha’ar HaSukkos, chapter 2, on the verse “From all my teachers.” And therefore of the Patriarchs it is said, “bakol, mikol, kol.”

ורב כל היינו ריבוי היסודות שבהפרצופים עליונים אך ע”י קיום המצות שיומשך מבחי עין לא ראתה היינו גילוי פנימית יסוד דע”י [דעתיק יומין]

And “the abundance of all” (rov kol) is the multitude of the Yesods in the upper configurations (partzufim). But through the fulfillment of the mitzvos there will be drawn [a revelation] from the level of “No eye has seen,” which is the revelation of the inner dimension of the Yesod of Atik Yomin,

כמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] (דף ד' סע"ב [סוף עמוד ב]) בפ' הרמ"ז [הרב משה זכות] לשם שהוא ההמשכה מלמעלה לגמרי מכל סדר ההשתלשלות הרי זהו למעלה מעלה מבחי' רב כל הנ"ל שהוא ההמשכה שבסדר ההשתלשלות ועמ"ש בד"ה כי ההרים ימושו גבי וברית שלומי לא תמוט

as is written in the Zohar, Part I (folio 4, end of side b), in the Ramaz's commentary there: that it is the drawing down from entirely above the whole order of the chain of descending worlds (hishtalshelus). Thus this is far, far above the level of "the abundance of all" mentioned above, which is the drawing down within the order of hishtalshelus. And see what is written in the discourse beginning "For the mountains may depart," on "and My covenant of peace shall not be removed."

ולכן נאמר יבוא כל בשר להשתחות לפני כו' פ"י כל בשר. היינו בחי' כל המאיר לבחי' בשר.

And therefore it is said, "All flesh shall come to bow down before Me," etc. The meaning of "all flesh" (kol basar) is the level of kol that shines into the level of basar (flesh),

כדכתיב עצם מעצמי ובשר מבשרי. ויבוא להשתחות ולהבטל נגד הגילוי שיהי' [שיהיה] לע"ל [לעתיד לבוא] מבחי' פנימית יסוד דעתיק כו' ועיין מענין מרב כל בד"ה ואתה תצוה (זח"א [זהר חלק א] קי"ו א' קע"ז א').

as it is written, "bone of my bones and flesh of my flesh." And it will come to bow down and be nullified before the revelation that there will be in the Time to Come from the level of the inner dimension of the Yesod of Atik, etc. And on the matter of "more than the abundance of all," see the discourse beginning "And you shall command" (the Zohar, Part I, 116a, 177a).

וזהו יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] שחיי העוה"ב [העולם הבא] ש"י עולמות שרשם מחצה התחתון דתר"ך

And this is [the meaning of] "One hour of teshuvah and good deeds in this world is better than all the life of the World to Come": for the life of the World to Come, the 310 worlds, has its root in the lower half of the 620;

אבל בקיום המעשה בעוה"ז ממשיך גילוי רצון העליון ממש מה שאין העולמות יכולים לשמוע ולקבל כו' כנ"ל.

but through fulfilling the deed in this world one draws down the revelation of the supernal will itself, which the worlds cannot hear or receive, etc., as mentioned above.

13 והנה בטעם מה שע"י קיום המצות ממשיכים גם מבחי"י יש אורות העליונים דכתר מה שלמעלה מההתלבשות בחו"ב [בחכמה ובינה] אפ"ל [אפשר לומר] דהנה ענין תר"ך עמודי אור שהם ב' פעמים יש.

Now, as for the reason why through fulfilling the mitzvos one draws down, also from the level of yesh, the upper lights of Keser, which are above being clothed in Chochmah and Binah, it may be said: the 620 pillars of light are twice yesh.

יש לומר שזהו כענין אל דעות שמלמעלה למטה הנה למעלה היש ולמטה כלא ואין כו'

It may be said that this is like the matter of "a G-d of knowledges": that from above looking down, above is the yesh and below is as nothing and naught, etc.;

ואף כי ב' בחי"י אלו הם באצילות יחו"ע [יחודא עילאה] ויחו"ת [יחודא תתאה] אך יש להן שרש ומקור גם למעלה בא"א ועמ"ש בד"ה כי תשמע בקול

and although in Atzilus these two levels are the higher unity (yichuda ila'ah) and the lower unity (yichuda tata'ah), they have a root and source higher too, in Arich Anpin. And see what is written in the discourse beginning "When you hearken to the voice."

ולכן ע"י המצות שתכליתם ביטול היש לאין כמ"ש בד"ה את שבתותי תשמרו ועי"ז שעושה מיש אין מעורר וממשיך כן מלמעלה שיומשך מבחי"י יש האמתי בבחי"י אין הם העולמות

Therefore, through the mitzvos, whose purpose is the nullification (bittul) of the yesh into ayin, as is explained in the discourse beginning "You shall keep My Sabbaths": through his making ayin out of yesh, he arouses and draws down the same from above, so that there will be drawn from the level of the true yesh into the level of ayin, that is, the worlds,

שהם בחי"י אין אצלו ית' יומשך בהם גילוי אור א"ס כ"ה בחי"י יש האמיתי אשר אין עוד מלבדו וכמ"ש מזה בד"ה ואהיה אצלו אמון גבי אני תורתך שעשעתי

which are the level of ayin before Him, may He be blessed: there will be drawn into them the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the level of the true yesh, besides whom there is nothing else. As is explained about this in the discourse beginning "And I was beside Him a nursling," on "I delight in Your Torah."

ואינה מתלבשת בשום גדר השגה רק כאשר נתפס ונתלבש בבחי' המצות עצמן שהם רצונו ית' ורצון זה הוא כלי לתענוג עליון ההוא:

And it is not clothed in any bound of comprehension, but only when it is grasped and clothed in the level of the mitzvos themselves, which are His will, may He be blessed; and this will is a vessel for that supernal delight.

14 קיצור. דענין ש"י עולמות הנ"ל זהו רוב כל כי כל שער החמשים המחבר חו"ב [חכמה ובינה]. אבל המצות נמשכים מבחי' רצון העליון כתר שלמעלה מחו"ב [מחכמה ובינה]. וזהו עין לא ראתה.

Summary. The 310 worlds mentioned above are "the abundance of all," for kol is the fiftieth gate, which joins Chochmah and Binah. But the mitzvos are drawn from the level of the supernal will, Keser, which is above Chochmah and Binah. And this is "No eye has seen."

ודרך פרט בכתר יש תר"ך עמודי אור הנמשכים ע"י תרי"ג מצות דאורייתא ושבע מצות דרבנן ובחי' ש"י עולמות הן בחי' תחתונה שבו המתלבשים בחו"ב [בחכמה ובינה] ולכן יפה שעה אחת בתומע"ט [בתשובה ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא].

And in detail: in Keser there are 620 pillars of light, drawn down through the 613 mitzvos of the Torah and the seven mitzvos of the Rabbis; and the level of the 310 worlds is its lower level, which is clothed in Chochmah and Binah. Therefore "one hour of teshuvah and good deeds in this world is better than all the life of the World to Come."

מכל דוקא מרב כל. כל ימי חיך להביא לימוה"מ [לימות המשיח] כי ע"י בטול היש לאין מעורר וממשיך יש אמיתי כו':

"Than all," precisely: "more than the abundance of all." "All the days of your life," to include the days of Mashiach. For through the nullification of yesh into ayin one arouses and draws down the true yesh, etc.

15 ד וזהו ענין ברכות המצות, אשר קדשנו במצותיו, אשר מלשון אשרי יושבי ביתך שהוא לשון שבח והילול על דבר המשובח ומהולל

4. And this is the matter of the blessings over the mitzvos: "Who (asher) has sanctified us with His mitzvos." Asher is from the expression "Happy (ashrei) are those who dwell in Your house," which is an expression of praise and acclaim for something praiseworthy and acclaimed,

דהיינו עונג העליון המשובח וקדשנו בעונג זה שהוא בבחי' קדוש ומובדל כי קדוש הוא לשון הבדלה, ולכן המלאכים אומרים ג"פ [גי פעמים] קדוש.

that is, the praiseworthy supernal delight. And "He has sanctified us" with this delight, which is on the level of holy (kadosh) and set apart; for kadosh is an expression of separation. And therefore the angels say "holy" three times.

16 וזהו שאומרים הוי' צבאות. כלומר שהוא למעלה מגדר התלבשות. וזהו קדשנו ונמשך לנו במצותיו.

And this is [the meaning of] what they say, "Havayah of Hosts": that is, that He is above the bounds of being clothed. And this is "He has sanctified us": and [this] is drawn down to us "with His mitzvos."

כי ע"י קיום המצות שהם רצונו ית' שבו מתלבש עונג העליון ההוא הגם שלא נמשך גילוי עונג זה למטה הלא קיי"ל [קיימא לן] לקיחה ע"י ד"א [דבר אחר] שמה לקיחה,

For through the fulfillment of the mitzvos, which are His will, may He be blessed, in which that supernal delight is clothed — even though the revelation of this delight is not drawn down below — do we not hold [as law] that "taking by means of another thing is called taking"?

וכמו מי שמוצא אוצר כסף וזהב סגור ומסוגר בתיבה הנה כאשר שלח ידו לקחת התיבה הרי גם האוצר כסף וזהב בידו.

It is like one who finds a treasure of silver and gold, closed and locked in a chest: when he stretches out his hand to take the chest, the treasure of silver and gold is also in his hand.

17 והנה כח זה להיות התלבשות עונג העליון בקיום המצות שהם רצונו ית' ניתן לישראל דוקא משא"כ המלאכים שבקשו תנה הודך על השמים

Now, this power, that the supernal delight be clothed in the fulfillment of the mitzvos, which are His will, may He be blessed, was given to Israel specifically. Which is not so of the angels, who asked, "Place Your majesty upon the heavens,"

ולא ניתן להם מפני כי ישראל עלו במחשבה שהם בחי' פנימיות העולמות אבל המלאכים הם מבחי' חיצוניות

and it was not given to them. For Israel "arose in [G-d's] thought," being the level of the inner dimension (pnimiyus) of the worlds, but the angels are from the level of the outer dimension (chitzoniyus);

ולכן אין כח בהם להמשיך עונג העליון בעשיית המצות כ"א ישראל דוקא (ועמ"ש מענין זה בד"ה זכור את יום השבת בתו"א [בתורה אור] פ' יתרו ועמ"ש בד"ה הבאים ישרש),

and therefore they have no power to draw down the supernal delight by doing the mitzvos, but only Israel (and see what is written on this matter in the discourse beginning "Remember the Shabbos day," in Torah Ohr, Parshas Yisro; and see what is written in the discourse beginning "Those who come, [Yaakov] shall take root").

ולכן הנשמות דוקא קרויים נר בחי' כלי קיבול לקבל בו את השמן ואת הפתילה בחי' נר מצוה שימשך בהם ועל ידם עונג העליון ההוא.

Therefore the souls specifically are called a lamp: the level of a receptacle to receive the oil and the wick, the level of "a mitzvah is a lamp," so that that supernal delight will be drawn into them and through them.

וזהו שמברכים אשר קדשנו במצותיו פי' קדשנו כמו הרי את מקודשת לי שהברכה היא ההודאה על שנתן כח זה לישראל דוקא להמשיך עונג העליון ההוא בקיום מצותיו ית' וקדש והבדיל אותנו אליו ית' יותר מהמלאכים בזה,

And this is why we bless, "Who has sanctified us (kideshanu) with His mitzvos": kideshanu is as in "Behold, you are betrothed (mekudeshes) to me." For the blessing is the acknowledgment that He gave this power to Israel specifically, to draw down that supernal delight through the fulfillment of His mitzvos, may He be blessed; and in this He sanctified us and set us apart to Himself, may He be blessed, more than the angels.

והיינו ע"י המשכת ז' רועים ואהרן בכללם שעליו נאמר בהעלותך את הנרות שהוא המעלה את הנשמות אל מול פני המנורה כו'.

And this is through the drawing down by the seven shepherds, Aharon among them, of whom it is said, "When you raise up the lamps": for he is the one who raises up the souls "toward the face of the Menorah," etc.

(ענין פני המנורה י"ל [יש לומר] פרצוף הפנימי דמלי הנקי כנס"י [כנסת ישראל] פנימית הדבור ונקי מחשבה ישראל עלו במחשבה ופרצוף החיצון בחי דבור שמשם שרש המלאכים ועמ"ש מזה בביאור ע"פ אחת היא יונת).

(The matter of "the face of the Menorah" may be explained as the inner configuration (partzuf) of Malchus, which is called Knesses Yisrael, the inner dimension of speech, and is called thought: "Israel arose in thought"; and the outer configuration is the level of speech, from which the angels have their root. And see what is written about this in the explanation on the verse "She is one, my dove."

וע"כ היא בחי מנורה כלי לקבל השמן והפתילה לתוכה שהוא היחוד העליון והמשכת אור א"ס ב"ה הסכ"ע [הסובב כל עלמין] בממכ"ע [בממלא כל עלמין] כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] פ' פנחס (דף רי"ט ע"א) גבי דאתאחדא פתילה כו'

And therefore it is the level of a menorah, a vessel to receive the oil and the wick into it: which is the supernal union and the drawing of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), into the light that fills all worlds (memalei kol almin), as is written in the Mikdash Melech, Parshas Pinchas (folio 219a), on "the wick is held fast," etc.

וזהו אשר קדשנו כו' כמו מקודשת לי ממש והשמן נמשך ממוחין דאבא ושרשו מבחי כשמן הטוב על הראש גלגלתא דא"א שמשם שרש המצות ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] אמור (דפ"ח ע"ב).

And this is "Who has sanctified us," etc., literally as in "betrothed to me." And the oil is drawn from the intellect (mochin) of Abba, and its root is from the level of "like the good oil upon the head," the Gulgalta (skull) of Arich Anpin, from which the mitzvos have their root. And see the Zohar, Part III, Emor (folio 88b).

וביאור הענין כי פ"י ראש היינו כמ"ש והי"ה בראשם (במיכה סס"י [סוף סימן ב']).

The explanation of the matter: the meaning of "head" is as it is written, "and Havayah at their head" (in Micah, end of chapter 2).

והנה כתיב שאו ידכם קדש וברכו את ה' שממשיכים ברכה בשם הוי' והיינו מעצמות אור א"ס ב"ה שהוא בחינת קדש העליון שלמעלה מבחי קדוש בוא"ו.

Now, it is written, "Lift up your hands [toward] holiness (kodesh) and bless Havayah": that one draws down blessing into the Name Havayah, that is, from the essence of the Infinite Light, blessed be He, which is the level of the supernal kodesh, which is above the level of kadosh with a vav.

וזהו פ"י הקב"ה שבח"י קדוש בוא"ו הוא ברוך מבח"י קדש העליון והיינו עי"י קיום המצות. שזהו ענין נר מצוה רמ"ח אברין.

And this is the meaning of "the Holy One (HaKadosh), blessed (baruch) be He": that the level of kadosh with a vav is blessed from the level of the supernal kodesh; and this is through the fulfillment of the mitzvos. For this is the matter of "a mitzvah is a lamp," the 248 limbs.

18 ותרין דרועין זהו שאו ידיכם והיינו קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] שבשני פסוקים הראשונים דשמע ישראל ובשכמל"ו [וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד].

And the two arms are "Lift up your hands," that is, accepting the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven in the first two verses, "Hear, O Israel" and "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever,"

וכמ"ש במ"א בד"ה צאינה וראינה וברכה והמשכה זו זהו בח"י כשמן הטוב על הראש כי השמן נק' שמן משחת קדש ומשם נמשך הברכה בשם הוי" הנקרא ראש.

as is explained elsewhere, in the discourse beginning "Go forth and gaze." And this blessing and drawing down is the level of "like the good oil upon the head"; for the oil is called "oil of holy (kodesh) anointing," and from there the blessing is drawn into the Name Havayah, which is called "head."

19 וזהו בשעה שישראל עונין איש"ר [אמן יהא שמיה רבא] מברך הקב"ה מנענע בראשו. ואח"כ יורד על הזקן זהו הלכות התורה. כי י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן הן י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא].

And this is [the meaning of]: "When Israel answer 'Amen, yehei shmei rabba mevarach,' the Holy One, blessed be He, nods His head." And afterward, "running down upon the beard": these are the laws of the Torah. For the thirteen principles by which the Torah is expounded are the thirteen tikkunim of the beard (tikkunei dikna).

גם פ"י זקן שקנה חכמה וכענין הנ"ל בפ"י קנה חכמה קנה בינה וכי פעמים הזקן זקן זהו תשב"כ [תורה שבכתב] ותשב"ע"פ [ותורה שבעל פה] שיורד ע"פ מדותיו. להאיר בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] כו'.

Also, zakan (beard; zaken, an elder) means "one who has acquired (kanah) wisdom," like the matter mentioned above in the explanation of "acquire wisdom, acquire understanding." And the twice [said] "the beard, the beard" is the Written Torah and the Oral Torah, which "runs down over the edge of his middos" (his garments, and also his attributes), to shine into the level of memalei kol almin, etc.

20 וכ"ז [וכל זה] הוא ענין השמן והפתילה הנמשך בהנר. וכ"ז [וכל זה] הוא ביאור נר הנשמה ונר המצות.

And all this is the matter of the oil and the wick that are drawn into the lamp; and all this is the explanation of the lamp of the soul and the lamp of the mitzvos.

ולהבין ביאור ותורה אור. הוא כי הנה אורייתא מחכמה נפקת וחכמה יש בה גילוי התענוג כנודע שכשנופל איזה דבר חכמה באדם מתמלא שמחה ותענוג

And to understand the explanation of "and Torah is light": it is that "the Torah comes forth from Chochmah," and in Chochmah there is the revelation of delight; as is known, when some point of wisdom occurs to a person, he is filled with joy and delight.

וכך התורה שהיא בחי' חכמה יש בה בחי' גילוי עונג העליון ב"ה ובה וע"י מתגלה עונג העליון המלוכש במצות שהם בחי' רצון ששם מלוכש העונג בהעלם וע"י התורה מתגלה העונג ההוא,

And so the Torah, which is the level of Chochmah, has in it the level of the revelation of the supernal delight, blessed be He; and in it and through it is revealed the supernal delight that is clothed in the mitzvos, which are the level of will, where the delight is clothed in concealment; and through the Torah that delight is revealed.

ולכן נמשלה התורה לאור שמאיר את השמן והפתילה ועולה בשם אור ע"י אחיזתה בשמן ופתילה.

Therefore the Torah is likened to light, which illuminates the oil and the wick, and is called by the name "light" through its taking hold of the oil and the wick.

21 וכך התורה שהיא פ"י וביאור המצוה הוא גילוי ההארה הצפונה וגנוזה במצות ובה וע"י נמשך עונג העליון מהעלם לגילוי.

And so the Torah, which is the commentary and explanation of the mitzvah, is the revelation of the illumination that is hidden and treasured away in the mitzvos; and in it and through it the supernal delight is drawn from concealment into revelation.

וזהו ענין שיי עולמות הנמשכים מחו"ב [מחכמה ובינה] שבהם גילוי התענוג העליון כו' גם כי עיקר התגלות אור א"ס בבחינת אור פנימי הוא רק בחכמה כמ"ש הוי"ה בחכמה כמ"ש במ"א וע' בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' פקודי (דף ר"כ ע"ב) פי' אור הוא חכמה שבחכמה כו

And this is in the manner of the 310 worlds drawn from Chochmah and Binah, in which is the revelation of the supernal delight, etc. Also, because the main revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) as an inner light is only in Chochmah, as it is written, "Havayah, with wisdom," as is explained elsewhere; and see in the Ramaz, Parshas Pekudei (folio 220b): the meaning of "light" is the Chochmah of Chochmah, etc.

ובענין הפתילה לפמ"ש [לפי מה שכתוב] במא"א [במאורי אור] אות פ' ס"ל שהוא בבחי' שם ב"ן [שם ב"ן] וכ"כ [וכן כתב] בתו"א [בתורה אור] בביאור ע"פ כי אתה נרי.

And as to the matter of the wick: according to what is written in Me'orei Or, the letter peh, section 30, that it is on the level of the Name Ban; and so it is written in Torah Ohr, in the explanation on the verse "For You are my lamp."

אפ"ל [אפשר לומר] דזה שייך ג"כ לנש"י [לנשמות ישראל]

It may be said that this also applies to the souls of Israel.

כי הנה הגם שמה שנק' נר זהו מצד שהנשמות עלו במחשבה ע"כ הם כלי לקבל את השמן והאור כנ"ל עכ"ז [עם כל זה] הרי לא נתנה להם התורה רק ע"י התלבשותה בגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] לברר שם ב"ן [שם ב"ן] כו'

For although their being called a lamp is because the souls "arose in thought," and therefore they are a vessel to receive the oil and the light, as mentioned above, even so, the Torah was given to them only through [the soul's] being clothed in the body and the animal soul, to refine the Name Ban, etc.

וזהו ענין הפתילה שבה דוקא נתלה האור של התורה כו', אך לפמ"ש [לפי מה שכתוב לעיל] בשם המק"מ [המקדש מלך] פ' פנחס דף רי"ט הפתילה היא יסוד כו' הממשיך השמן.

And this is the matter of the wick, on which specifically the light of the Torah depends, etc. But according to what is written above in the name of the Mikdash Melech, Parshas Pinchas, folio 219, the wick is Yesod, etc., which draws the oil.

וזהו ע"ד מ"ש כשמן הטוב כו' כטל חרמון שיורד על הררי ציון כו' שבח"י ציון זהו מדת צדיק יסוד עולם כו' ובו ועל ידו נמשך השמן הטוב כו':

And this is in the manner of what is written, "Like the good oil," etc., "like the dew of Hermon that comes down upon the mountains of Zion," etc.: the level of Zion is the attribute of "the tzaddik [who] is the foundation of the world," etc.; and in it and through it the good oil is drawn, etc.

22 קיצור. וזהו אשר קדשנו. תענוג אשריך ישראל קדשנו קדש הבדלה. והיינו במצותיו לקיחה ע"י ד"א

[דבר אחר]

Summary. And this is "Who (asher) has sanctified us": delight, "Happy (ashrecha) are you, Israel"; kideshanu: kodesh, separation. And this is "with His mitzvos": taking by means of another thing.

כי המלאכים בקשו אשר תנה הודך בחי' אשר הנ"ל ולא נתנה להם לפי ששרשם מהדבור אינן נר וכלי להמשכה הנ"ל רק הנשמות לפי שעלו במחשבה הם נר.

For the angels asked, "Who (asher) place Your majesty" — the level of asher mentioned above — and it was not given to them: because their root is from speech, they are not a lamp and a vessel for the drawing down mentioned above; only the souls, because they arose in thought, are a lamp.

23 ופי' כשמן הטוב על הראש. ע"ד וה' בראשם. וכתוב שאו ידיכם קדש וברכו את ה'.

And the meaning of "like the good oil upon the head" is in the manner of "and Havayah at their head." And it is written, "Lift up your hands [toward] holiness and bless Havayah."

ידיכם תרין דרועין שהם קעומ"ש [קבלת עול מלכות שמים] עם רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם נר. וברכו זהו פי' הקב"ה וזהו כשמן הטוב על הראש שמן משחת קודש.

"Your hands" are the two arms, which are accepting the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven; with the 248 positive commandments they are ner. "And bless" is the meaning of "the Holy One, blessed be He"; and this is "like the good oil upon the head," "oil of holy anointing."

ואח"כ על הזקן שקנה חכמה קנה בינה תשב"כ [תורה שבכתב] ותשב"ע"פ [תורה שבעל פה] והתורה היא אור שהיא חכמה שבה גילוי התענוג:

And afterward, "upon the beard": "one who has acquired wisdom"; "acquire wisdom, acquire understanding"; the Written Torah and the Oral Torah. And the Torah is light, for it is Chochmah, in which is the revelation of delight.

24 ה אך הנה כ"ז [כל זה] היא בחי' התורה ומצות כאשר הן למעלה במקורן העליון שהמצות הן הן רצונו ית' שלמעלה מהחכמה והתורה היא בחי' חכמה שהיא פי' וביאור המצוה ומדרגתה למטה ממדרגת המצוה.

5. However, all this is the level of the Torah and mitzvos as they are above, in their supernal source: that the mitzvos are themselves His will, may He be blessed, which is above Chochmah, and the Torah is the level of Chochmah, which is the commentary and explanation of the mitzvah, and its rank is below the rank of the mitzvah.

אבל כדי להמשיך האדם על נפשו מלמעלה למטה להיות נמשך גילוי בחי' התורה ומצוה בנפש האדם

But in order for a person to draw down upon his soul, from above to below, so that the revelation of the level of Torah and mitzvah be drawn into the person's soul,

הנה כתיב והחכמה תחי' בעליה (בקהלת ס"ז י"ב) החכמה היא התורה תחיה בעליה פי' בעליה הן המצות שהן בעלים של תורה. וכמארז"ל [ומאמר רבותינו זכרונם לברכה] גדול תלמוד שמביא לידי מעשה.

it is written, "Wisdom gives life to its possessors" (in Ecclesiastes, chapter 7[, verse] 12): "wisdom" is the Torah; "gives life to its possessors": "its possessors" are the mitzvos, which are the possessors of the Torah. And as our Sages, of blessed memory, said, "Great is study, for it leads to action."

וביאור ענין זה ע"פ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] למה קדמה שמע לוחי' [לוהיה (לפרשת והיה אם שמוע)] אם שמוע שבתחלה יקבל עליו עול מלכות שמים ואח"כ יקבל עליו עול מצות

And the explanation of this matter is according to the saying of our Sages, of blessed memory: "Why does [the section of] Shema precede 'And it shall be, if you will hearken'? So that one first accept upon himself the yoke of the Kingdom of Heaven, and afterward accept upon himself the yoke of the mitzvos."

(עמ"ש בביאור ע"פ ונקדשתי בתוך בני ישראל ביאור ג"פ [ג' פעמים] קדוש דמשם מוכן שבחי' קדוש הראשון זהו ענין קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] וב"פ [וב' פעמים] קדוש שאחר זה הם תומ"צ [תורה ומצות]

(See what is written in the explanation on the verse "And I shall be sanctified among the children of Israel," the explanation of the threefold "holy," from which it is understood that the level of the first "holy" is the matter of accepting the yoke of the Kingdom of Heaven, and the two [times] "holy" after it are Torah and mitzvos.

ועיין בסידור שער הק"ש [הקריאת שמע] בד"ה להבין ההפרש בין ק"ש [קריאת שמע] לשמו"ע [לשמונה עשרה] דלשם מבואר ג"כ דע"י ק"ש [קריאת שמע] שהיא קבלת עול מלכות שמים ממשיכים בחי' יחוד י"ה דשם הוי' שממשיכים יחוד זה ממקור הראשון מאור א"ס ממש ע"י בכל מאדך כו' וע"י תומ"צ [תורה ומצות] ממשיכים יחוד ו"ה.

And see in the Siddur, in the Gate of the Shema, in the discourse beginning "To understand the difference between the Shema and the Shemoneh Esreh," for there too it is explained that through the Shema, which is accepting the yoke of the Kingdom of Heaven, one draws down the level of the union of yud-hei of the Name Havayah, drawing this union from the first source, from the very Infinite Light (Or Ein Sof), through "with all your might," etc.; and through Torah and mitzvos one draws down the union of vav-hei.

ועמ"ש ע"פ אלה פקודי המשכן משכן העדות. עו"ל [עוד יש לומר] בענין הקדמת עומ"ש [עול מלכות שמים] לעול מצות ע"ד שנת' [שנתבאר] בד"ה צאינה וראינה בפ"י שקשרו להם שני כתרים א' כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע.

And see what is written on the verse "These are the accounts of the Tabernacle, the Tabernacle of the Testimony." One may further say, on the matter of the yoke of the Kingdom of Heaven coming before the yoke of the mitzvos, along the lines of what was explained in the discourse beginning "Go forth and gaze," on the meaning of "they tied on them two crowns, one corresponding to 'we will do' and one corresponding to 'we will hear.'"

כי הנה ביאור מלת נשמע הוא להיות בטל לדבר תורה המדברת בפיו שהיא רצונו ית' כאילו שומע שהשכינה מדברת מתוך גרונו וכמ"ש תען לשוני אמרתך כו'

For the explanation of the word nishma ("we will hear") is to be nullified to the word of Torah that speaks in his mouth, which is His will, may He be blessed, as though he hears the Shechinah speaking from within his throat; as it is written, "Let my tongue respond with Your word," etc.

והקדימו לזה בחי' נעשה להיות בטל לבעל הרצון הוא אור א"ס ב"ה לבדו בעצמו שע"י ביטול זה נמשך בחינת נשמע המשכה מלמעלה למטה כי רוח אייתי רוח ואמשך רוח.

And they put before this the level of naaseh ("we will do"): to be nullified to the Master of the will, who is the Infinite Light, blessed be He, alone, in Himself; for through this self-nullification (bittul) the level of nishma is drawn down, a drawing down from above to below, for "spirit draws spirit and brings down spirit."

עכ"ד [עד כאן דבריו] המבוארים שם. ועד"ז י"ל [יש לומר] ההפרש בין קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] שהוא להיות בטל לבעל הרצון ועול מצות הוא להיות בטל לרצונו ית' המלוכש בתומ"צ [בתורה ומצות]

Thus far the words explained there. And along these lines one may explain the difference between accepting the yoke of the Kingdom of Heaven, which is to be nullified to the Master of the will, and the yoke of the mitzvos, which is to be nullified to His will, may He be blessed, clothed in Torah and mitzvos.

וכנגד זה נמשך שני כתרים. שהם בחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] ומה שלמעלה מסכ"ע [מסובב כל עלמין] אדון הנפלאות גאה גאה כו' ונקי' ע"פ לשון הקבלה ע"י [עתיק יומין] וא"א. והנה בבחי' כתר שע"י נשמע הם ג"כ תר"ך עמודי אור הנמשכים ע"י המצות. שמהם נמשך ש"י עולמות לצדיקים.

And corresponding to this, two crowns are drawn down, which are the level of sovev kol almin and what is above sovev kol almin, "the Master of wonders," "He is exalted, exalted," etc.; and in the language of the Kabbalah they are called Atik Yomin and Arich Anpin. Now, in the level of the crown that comes through nishma there are also the 620 pillars of light drawn down through the mitzvos, from which the 310 worlds are drawn for the tzaddikim.

אכן ע"י קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] נמשך ע"ד הכתר שכנגד נעשה כי כתר זה נמשך ממלכות דא"ס ממש שנמשך להיות כתר ועטרה על הראש ולכן הוא נמשך ע"י קבלת עול מלכות שמים דוקא כו' ונמשך אח"כ בבחי' ונשמע.

But through accepting the yoke of the Kingdom of Heaven there is drawn down [a level] in the manner of the crown that corresponds to naaseh; for this crown is drawn from the very Malchus of the Infinite One (Ein Sof), which is drawn to be a crown and diadem upon the head. And therefore it is drawn specifically through accepting the yoke of the Kingdom of Heaven, etc., and it is drawn afterward into the level of venishma.

ולקשר זה עם מ"ש תחלה דע"י קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] נמשך יחוד י"ה וע"י עול מצות נמשך יחוד ו"ה.

And to connect this with what was said first, that through accepting the yoke of the Kingdom of Heaven the union of yud-hei is drawn down, and through the yoke of the mitzvos the union of vav-hei is drawn down,

י"ל [יש לומר] כמ"ש בעטרה שעטרה לו אמו זו כנסת ישראל ביום חתונתו זו מתן תורה הרי הכתר והעטרה הוא מקור היחוד שע"י תומ"צ [תורה ומצות] וכמ"כ [וכמו כן] מקור יחוד י"ה.

it may be said: as it is written, "with the crown with which his mother crowned him" — this is the Community of Israel — "on the day of his wedding" — this is the giving of the Torah. Thus the crown and the diadem are the source of the union that comes through Torah and mitzvos; and so too [they are] the source of the union of yud-hei.

וא"כ ב' בחי' הנ"ל דיחוד י"ה ויחו ד ו"ה שרשן נמשך ע"י גילוי ב' בחי' כתרים הנ"ל ועמ"ש בת"א [בתורה אור] בד"ה כי עמך מקור חיים ובד"ה לכן אמור לבני ישראל, ובהביאור בסופו).

If so, the two levels mentioned above, the union of yud-hei and the union of vav-hei, have their root drawn through the revelation of the two levels of crowns mentioned above. And see what is written in Torah Ohr, in the discourse beginning "For with You is the source of life," and in the discourse beginning "Therefore say to the children of Israel," and in the explanation at its end.)

והענין כי הנה קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] הוא הפרשה ראשונה שמע ישראל הוי' אלקינו הוי' אחד. פ"י שמע לשון הבנה כמ"ש בברכת אהבת עולם ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל

And the matter is: accepting the yoke of the Kingdom of Heaven is the first section, "Hear, O Israel, Havayah is our G-d, Havayah is one." Shema is a term of understanding, as it says in the blessing Ahavas Olam, "And put into our hearts understanding, to understand and to discern."

להבין דבר מתוך דבר ולהשכיל בעיני ראייה דבר הנולד מאין ליש כו'. והתבוננות זו הוא ענין וגולה על ראשה.

"To understand" one thing from another, and "to discern" with the eyes of sight a thing that comes into being from nothing to something, etc. And this contemplation is the matter of "and its bowl upon its top."

כי המנורה שבעה נרותי' [נרותיה] עלי' [עליה] בחי' ז' מדות לך הוי' הגדולה והגבורה [והגבורה] כו' בחי' אהוי"ר [אהבה ויראה] כו'.

For the Menorah, "its seven lamps upon it," is the level of the seven attributes (middos), "Yours, Havayah, are the greatness and the might," etc., the level of love and awe, etc.

25 והנה קיום ואהבת הוא ע"י התבוננות באחד בחי' יח"ע [יחודא עילאה] איך דכולא קמ"י [קמיה] כלא ובטלים

במציאות ממש רק שבטובו מחדש בכל יום יש מאין ממש

Now, the fulfillment of "And you shall love" comes through contemplating "one," the level of the higher unity (yichuda ila'ah): how "all before Him is as nothing," and they are truly nullified in existence, except that "in His goodness He renews each day" something truly from nothing;

ואי לזאת הוא אחד ממש בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.

and therefore He is truly one, "in the heavens above and on the earth below; there is nothing else."

ועי"כ [ועל ידי כך] נמשך להיות ואהבת וזהו בחי' קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] שיהיה הוי' בבחי' אלקיך

ממש כו' כמ"ש במ"א וכל המאריך באחד בבחי' זו ממשיך גילוי אהבה זו ביתר שאת

And through this "And you shall love" comes to be. And this is the level of accepting the yoke (kabalas ol) of the Kingdom of Heaven: that Havayah be truly on the level of "your G-d," etc., as is explained elsewhere. And whoever prolongs "one" on this level draws down the revelation of this love with surpassing strength.

וזהו הענין וגולה על ראשה שמזה נמשך ז' נרות"י [נרותיה] (כי ראשה זהו כמ"ש וה' בראשם כנ"ל. והוא

כמ"ש ושכנתי בתוכם. בתוכו לא נאמר אלא בתוכם וזהו ג"כ ענין ישראל לי ראש.

And this is the matter of "and its bowl upon its top (roshah)," from which "its seven lamps" are drawn. (For roshah is as it is written, "and Havayah at their head," as mentioned above; and it is as it is written, "and I will dwell within them": it does not say "within it" but "within them." And this too is the matter of "Yisrael: li rosh" ("a head for Me").

ובהגולה היה השמן בחי' כשמן הטוב על הראש כו' כנ"ל ולעיל נתבאר בחינה זו בענין ההמשכה שע"י

המצות. וכמ"כ [וכמו כן] בענין ההמשכה שע"י קבלת עול מלכות שמים.

And in the bowl was the oil, the level of "like the good oil upon the head," etc., as mentioned above. Above, this level was explained regarding the drawing down that comes through the mitzvos; and likewise [it applies] regarding the drawing down that comes through accepting the yoke of the Kingdom of Heaven,

דהיינו ענין שאו ידיכם שהם שמע ישראל ובשכמל"ו [וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] ועי"ז ממשיכים מבחי' קדש העליון בחי' שמן משחת קדש להיות וברכו את הוי'. ובזח"ב [ובזהר חלק ב'] תרומה קנ"ח א' רישא דמנרתא בינה כו', והיינו ההתבוננות בשמע ישראל)

that is, the matter of "Lift up your hands," which are "Hear, O Israel" and "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever"; and through this one draws down from the level of the supernal kodesh, the level of "oil of holy anointing," so that there be "and bless Havayah." And in the Zohar, Part II, Terumah, 158a: "the head of the Menorah is Binah," etc.; that is, the contemplation in "Hear, O Israel."

והנה מואהבת עד ובשעריך הם מ"ב תיבין כנגד שם מ"ב דאנא בכח גדולת שהוא ענין ההעלאה כו' ויש בו ז' פסוקים ובכל א' ששה תיבות ע"ד בשתיים יכסה כו' ובשתיים יעופף.

Now, from "And you shall love" until "and upon your gates" there are forty-two words, corresponding to the Name of forty-two [letters] of Ana Bechoach Gedulas, which is the matter of ascent, etc. And it has seven verses, and in each one six words, in the manner of "with two he covered," etc., "and with two he flew."

וזהו ענין עד פרחא וזהו ענין שבעה נרותיה ז' מדות הנ"ל שהן ז' פסוקים דאנא בכח כו'

And this is the matter of "to its flower"; and this is the matter of "its seven lamps," the seven attributes (middos) mentioned above, which are the seven verses of Ana Bechoach, etc.

ורש"י [ורבי שלמה יצחקי] פי' וגולה כמו גולות עיליות (ביהושע ט"ו) לשון מעיין הנובע כי בינה נק' נהר היוצא מעדן כמ"ש בד"ה אם בחקותי

And Rashi explains vegulah ("and its bowl") as in "upper springs (gulos illiyos)" (in Joshua 15), an expression of a flowing spring; for Binah is called "the river that goes out of Eden," as is explained in the discourse beginning "If you walk in My statutes."

ועמ"ש בת"א [בתורה אור] פ' בראשית בד"ה להבין ענין הברכות פי' יום ליום יביע אומר ויש בחי' נחלי שמן (מיכה ס"ו ז').

And see what is written in Torah Ohr, Parshas Bereishis, in the discourse beginning "To understand the matter of the blessings," on the meaning of "Day to day pours forth speech." And there is the level of "rivers of oil" (Micah, chapter 6[, verse] 7).

ובגמרא תליסר נהרא דאפרסמונא דכיא. גם י"ל [יש לומר] וגולה מענין גלגלתא ע"ד מ"ש במדרש רבה סוף קהלת ע"פ ותרין גולת הזהב זה גולגולת

And in the Gemara: "thirteen rivers of pure balsam." It may also be said that vegulah is from the matter of Gulgalta (the skull), along the lines of what is said in the Midrash Rabbah at the end of Koheles, on the verse "and the golden bowl (gulas hazahav) be crushed": "this is the skull (gulgoles),"

והיא בחי' אהבה רבה והרצון שלמעלה מהשכל כמ"ש בד"ה שאו את ראש כו' לגלגלתם ועוד יש פירושים בענין וגולה ויתבאר לקמן אי"ה [אם ירצה השם]:

which is the level of "great love" (ahavah rabbah) and of the will that is above intellect, as is explained in the discourse beginning "Lift up the head," etc., "by their skulls." And there are more interpretations of vegulah, and they will be explained below, G-d willing.

26 קיצור. וכ"ז [וכל זה] הוא ענין המצות כמו שהן למעלה שאזי הן למעלה מהתורה שהם בחי' שמן למאור ותורה אור.

Summary. All this is the matter of the mitzvos as they are above, where they are above the Torah: they are the level of "oil for the light," and "Torah is light."

אך כדי להמשיך הגילוי בנה"א [בנפש האלקית] הוא ע"י התורה כי החכמה תחיה בעליה. שעל ידה יבא לקבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] שקדם לעול מצות

But drawing the revelation into the G-dly soul is through the Torah, for "wisdom gives life to its possessors": through it he will come to accepting the yoke of the Kingdom of Heaven, which comes before the yoke of the mitzvos.

וקבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] ממשיך ממקור הראשון להיות נמשך בבחי' י"ה דשם הוי' וע"י תומ"צ [תורה ומצות] ממשיכים משם בבחי' ו"ה להיות השם שלם גם בענין הקדמת נעשה לנשמע שע"י נמשך שני כתרין.

And accepting the yoke of the Kingdom of Heaven draws down from the first source, so that it be drawn into the level of yud-hei of the Name Havayah; and through Torah and mitzvos one draws down from there into the level of vav-hei, so that the Name be whole. Also, the matter of "we will do" coming before "we will hear," through which two crowns are drawn down.

וקעומי"ש [וקבלת עול מלכות שמים] זהו ענין שמע ישראל וזהו וגולה על ראשה ומואהבת עד ובשעריך הן שבעה נרותיה פי' וגולה על ראשה ע"ד כשמן הטוב על הראש שאו ידיכם קדש וברכו כו' כנ"ל:

And accepting the yoke of the Kingdom of Heaven is the matter of "Hear, O Israel," and this is "and its bowl upon its top"; and from "And you shall love" until "and upon your gates" are "its seven lamps." The meaning of "and its bowl upon its top" is in the manner of "like the good oil upon the head," "Lift up your hands [toward] holiness and bless," etc., as mentioned above.

27 ו אך כדי להיות גילוי האהבה זו תקועה בלבו ונפשו של אדם להיות ובכל נפשך הנה הוא ע"י בחי' ושנים זיתים עליה אחד מימין הגולה ואחד על שמאלה,

6. But for the revelation of this love to be implanted in a person's heart and soul, so that there be "and with all your soul," it is through the level of "and two olives upon it, one on the right of the bowl and one on its left."

והענין כי הנה זיתים הם שמובלעים בתוכם השמן רק שאינו יוצא אלא ע"י כתישה בבית הכד.

The matter is: olives have the oil absorbed within them, except that it comes out only through crushing in the olive press.

וכן עד"מ צ"ל בחי' כתישה בנפש האדם והוא משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש.

And so, by way of analogy, there must be the level of crushing in a person's soul. And this is from what our Sages, of blessed memory, said: "One may stand to pray only out of heaviness of head (koved rosh)."

פי' ראש היינו בחי' ישראל לי ראש ובחינת כובד ראש זהו כמ"ש עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני (בתלים ל"ח ה').

The meaning of "head" is the level of "Yisrael: li rosh" ("a head for Me"); and the level of heaviness of head is as it is written, "For my iniquities have gone over my head; like a heavy burden they are too heavy for me" (in Psalms 38:5).

ומזה נמשך ג"כ מ"ש ובפשעכם שולחה אמכם בחי' גלות שהשכינה יורדת למטה בהיכלות דנוגה כו'

And from this also follows what is written, "and for your transgressions your mother was sent away": the level of exile, in which the Shechinah descends below, into the chambers of nogah, etc.

וזהו ג"כ ענין כובד ראש שהשכינה מקור כל נש"י [נשמות ישראל] נקי ראש כנ"ל מפסוק וה' בראשם.

And this too is the matter of heaviness of head: for the Shechinah, the source of all the souls of Israel, is called "head," as mentioned above from the verse "and Havayah at their head."

28 וזהו ענין שכינה מה הלשון אומרת קלני מראשי כו' וזהו כי עונותינו רבו למעלה ראש [בעזרא סי' ט'] ועיין ברבות ר"פ בא ע"פ כובד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם כו'

And this is the matter of "The Shechinah — what expression does it use? 'My head is heavy upon Me,'" etc. And this is "for our iniquities have increased above [our] head" [in Ezra, chapter 9]. And see Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Bo, on the verse "A stone is heavy and sand is weighty, but a fool's anger is heavier than both," etc.

שבאמת אין שייך שום כובד ח"ו [חס ושלום] למעלה שהרי כל העולמות נבראו שלא בעמל ולא ביגיעה כ"א במאמר וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] במאמר אחד יכול להבראות כו' כ"א רק כעס אויל הוא נחשב בחי' כובד למעלה

For in truth no heaviness at all, G-d forbid, applies above, since all the worlds were created without toil and without effort, but by an utterance; and our Sages, of blessed memory, said, "With one utterance it could have been created," etc.; but only "a fool's anger" is accounted a level of heaviness above,

כמ"ש הוגעתם את ה' בדבריכם כו' וזהו הנקרא כובד ראש.

as it is written, "You have wearied Havayah with your words," etc. And this is what is called heaviness of head.

29 וזהו ג"כ פי' וגולה על ראשה שמבואר ברבות ס"פ אמור ס"פ ל"ב חד אמר וגולה לשון גלות כו' דהיינו מה שהאלקות הוא מוסתר והעולם נראה יש ודבר נפרד כו'

And this is also the meaning of "and its bowl (gulah) upon its top," as is explained in Midrash Rabbah, at the end of Parshas Emor, end of chapter 32: "One said, gulah is an expression of exile (golus)," etc.: that is, that G-dliness is hidden and the world appears as a yesh, a separate thing, etc.

וצריך להרגיש הצער ומרירות מזה. ולהשפיל ולהכניע גשמיות וחומריות הגוף שלא יהיה בבחי' יש ודבר נפרד

And one must feel the pain and bitterness of this, and lower and subdue the physicality and coarseness of the body, so that it will not be on the level of a yesh, a separate thing

(ועמ"ש מענין זה בד"ה בהעלתך את הנרות. ובד"ה ואתה תצוה גבי כתית למאור. ועיין בסש"ב [בספר של בינונים] פכ"ט. ועמ"ש בד"ה אוסרי לגפן. ועי' זח"ג [זהר חלק ג] שלח קס"ח א' קרח קע"ח א' גבי ועבד הלוי הוא)

(see what is written on this matter in the discourse beginning "When you raise up the lamps," and in the discourse beginning "And you shall command," on "crushed for the light"; and see Sefer Shel Beinonim, chapter 29; and see what is written in the discourse beginning "Binding to the vine"; and see the Zohar, Part III, Shelach, 168a, [and] Korach, 178a, on "And the Levi shall serve").

ולכן תקנו בברכת ק"ש [קריאת שמע] אבינו אב הרחמן וכן בברכה ראשונה ברחמיך הרבים רחם עלינו לעורר רחמים רבים על גשמיות הגוף

And therefore they instituted in the blessing of the Shema, "Our Father, merciful Father," and likewise in the first blessing, "In Your abundant mercy, have mercy on us": to arouse abundant mercy upon the physicality of the body.

ובזה יכנע לבבו ויבא לקרות ק"ש [קריאת שמע] ואהבת בכל נפשך ע"י התבוננות באחד בבחי' יחודו ית' שמבלעדי בחי' כתישה וביטוש הגוף לא יפעול התבוננות בנפש לבא מההעלם אל הגילוי להיות ואהבת בכל נפשך ממש.

And by this his heart will be subdued, and he will come to recite the Shema, "And you shall love ... with all your soul," through contemplating "one," the level of His unity, may He be blessed. For without the level of crushing and pounding the body, contemplation will not have an effect in the soul to come from concealment into revelation, so that there truly be "And you shall love ... with all your soul."

30 וכיצד תהיה התעוררות רחמים רבים על גשמיות הגוף מקדימים לומר המלך המרום לבדו מאז

And how will there be an arousal of abundant mercy upon the physicality of the body? We first say, "The King who alone is exalted from of old."

פ"י המלך שמבחי' מלך היינו מדת מלכותו ית' חיים וקיימים כל הנבראים וכל העולמות כדכתיב מלכותך מלכות כל עולמים ואין זה אלא בבחי' זיו והארה כו',

The meaning of "the King" is that from the level of King, that is, the attribute of His Kingship (Malchus), may He be blessed, all the creatures and all the worlds live and endure, as it is written, "Your kingship is a kingship over all worlds"; and this is only on the level of a radiance and an illumination, etc.

אבל הוא לבדו ית' הוא המרומם שאינו בגדר התלבשות להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין] והוא המתנשא מימות עולם היינו וי"ק [וי קצוות] מעלה ומטה מזרח ומערב כו' והוא מתנשא מהם שאינו בגדר מקום

But He alone, may He be blessed, is "exalted," for He is not within the bounds of being clothed so as to be memalei kol almin. And He is the One "elevated above the days of the world": that is, the six extremities, up and down, east and west, etc.; and He is elevated above them, for He is not within the bounds of place.

כי אין ערוך לך אלא הוא ית' סכ"ע [סובב כל עלמין] מעלה ומטה שוין לפניו ית' ואציעה שאול הנך גם חשך לא יחשיך ממך כחשכה כאורה

For "there is no comparison to You"; rather, He, may He be blessed, is sovev kol almin: above and below are equal before Him, may He be blessed. "If I make my bed in the netherworld, behold, You are there"; "even darkness is not dark for You ... darkness is as light."

ואי לזאת ברחמך הרבים רחם עלינו גם על בחי' הגשמיות שלא תהיה נראה יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] ונפרד מחמת שירדה בסתר המדרגה ובהסתר פנים והעלם אחר העלם כי לא שייך זה אלא בבחי' השתלשלות וסתר המדרגות שיש רוחניות וגשמיות,

And therefore, "In Your abundant mercy, have mercy on us": also on the level of physicality, that it not appear as a yesh, a thing by itself and separate, because it has descended into the concealment of the ranks, with the hiding of the Face and concealment after concealment. For this applies only on the level of the chain of descending worlds (hishtalshelus) and the concealment of the ranks, where there is spiritual and physical;

אבל בבחי' סוכ"ע רוחניות וגשמיות שוין וכמשל העיגול שסובב מעלה ומטה שחלק העליון ממנו הוא עליון מאד וחלק התחתון הוא תחתון מאד ומקיף ג"כ בחי' מטה

but on the level of sovev kol almin, spiritual and physical are equal. It is like the analogy of a circle that encompasses above and below: its upper part is very high and its lower part is very low, and it encompasses the level of below as well.

וכך כתיב ומתחת זרועות עולם וכתוב וימינו תחבקני כאדם החובק את חבירו שמחבק ומקיף גם בחי' אחריים וחיצוניות שלו ולכך לפי שהוא המתנשא מימות עולם יכול להיות ברחמיך הרבים רחם עלינו,

And so it is written, "and underneath are the everlasting arms"; and it is written, "and His right hand embraces me," like a person who embraces his fellow, who embraces and encompasses also his back and his outer side. And therefore, because He is "elevated above the days of the world," there can be "In Your abundant mercy, have mercy on us."

ולכן נקי רחמים גדולים שנמשכים ומתפשטים גם למטה מטה אפילו בעוה"ז הגשמי, ועמ"ש סד"ה ואתה יגדל נא כח אד' כו', ובברכה שניה אומרים ג"כ אבינו אב הרחמן כו' ולא נבוש כו' לעולם ועד.

And therefore it is called "great mercy," for it is drawn down and spreads also far, far below, even into this physical world (and see what is written at the end of the discourse beginning "And now, let the power of Ado-nai be great," etc.). And in the second blessing we also say, "Our Father, merciful Father," etc., "and may we not be ashamed," etc., "forever and ever."

דהנה עד"מ כשאדם עושה איזה דבר שטות ואח"כ כפתע פתאום רואה בן אדם שרואה אותו

For, by way of analogy, when a person does some foolish thing, and afterward, suddenly, he sees a person who is watching him,

הרי תפול עליו בושה גדולה אפילו אם היה עושה דבר זה כשהוא לבדו בביתו לא היה בזה כדי בזיון מ"מ כשרואה שאחרים רואים אותו מתבייש מאד.

then great shame falls upon him: even though, had he done this thing while alone in his house, there would have been no great disgrace in it, nevertheless, when he sees that others see him, he is greatly ashamed.

31 וכך עד"מ הנה כעת השמים והארץ הגשמיים מעלימים ומסתירים אור ה' עד שנראה העולם ליש ודבר בפ"ע [בפני עצמו],

So too, by way of analogy: now the physical heavens and earth hide and conceal the light of G-d, until the world appears as a yesh, a thing by itself.

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] כתיב ונגלו כספר השמים ולא יהיה עוד השמים והארץ בבחי' העלם והסתר פנים רק השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה

But of the Time to Come it is written, "and the heavens shall be rolled up (venigolu) like a scroll"; and the heavens and the earth will no longer be in a state of concealment and hiding of the Face, but [there will be] "the new heavens and the new earth that I am making."

ואזי יהיה גדול כח הבושה בהגלות נגלות אור הוי' וכן בהפרד הנפש מהגוף בג"ע [בגן עדן] שתזכה לחזות בנועם ה' בגילוי זיו השכינה אזי יבוש ויכלם.

And then the power of shame will be great, when the light of Havayah is openly revealed. And likewise when the soul separates from the body, in Gan Eden, when it merits "to behold the pleasantness of Havayah" in the revelation of the radiance of the Shechinah: then he will be ashamed and humiliated.

ואותה אנו מבקשים שלא נבוש לעולם ועד, (והנה הטעם שצ"ל התעוררות רחמים שע"י דוקא נמשך ומתגלה בחי' כשמן הטוב.

And it is for this that we ask, that we not be ashamed forever and ever. (Now, as for the reason there must be an arousal of mercy — that through it specifically the level of "like the good oil" is drawn down and revealed —

היינו כי יג"מ [י"ג מדות] הרחמים יש בהם חיצוניות ופנימיות החיצוניות נמשל לשערות ונקי' י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] והפנימיות הוא בחי' כשמן הטוב כו'. יורד על הזקן כמ"ש באד"ר [באדרא רבא] (קל"א א')

it is that the Thirteen Attributes of Mercy have an outer dimension (chitzoniyus) and an inner dimension (pnimiyus): the outer dimension is likened to hairs and is called the thirteen tikkunim of the beard (tikkunei dikna), and the inner dimension is the level of "like the good oil," etc., "running down upon the beard," as is written in the Idra Rabba (131a).

ולכן ע"י התעוררות רחמים דוקא נמשך בחי' כשמן הטוב שע"י התעוררות רחמים נמשך שיתגלו פנימית רחמים גדולים.

And therefore through the arousal of mercy specifically the level of "like the good oil" is drawn down, for through the arousal of mercy it comes about that the inner dimension of the great mercy is revealed.

ומה שנק' התעוררות רחמים בשם כתישה וביטוש הגוף כמשל כתישת הזיתים, הענין יובן ע"פ מ"ש במ"א בד"ה קול דודי בענין הטעם שהמרור הוא בקו האמצעי

And as for the arousal of mercy being called by the name of crushing and pounding the body, like the analogy of crushing the olives, the matter will be understood according to what is written elsewhere, in the discourse beginning "The voice of my beloved," on the reason the maror is in the middle line:

מפני שבח"י רחמים לא שייך אלא במקום שחסר ומר לו ע"כ נמשך עליו מדת הרחמים

because the level of mercy applies only where something is lacking and bitter for him, and therefore the attribute of mercy is drawn upon him.

וכמ"כ [וכמו כן] כאן שכדי שיעורר וימשיך גילוי י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] זהו דוקא ע"י כובד ראש ושיטעום מרירות בנפשו על ריחוקו מה' שירגיש היטב איך שחסר לו ורע ומר עזבו את ה' וזהו ענין הכתישה והביטוש להיות נשבר לבו בקרבו

And so too here: in order that one arouse and draw down the revelation of the Thirteen Attributes of Mercy, this is specifically through heaviness of head, and that he taste bitterness in his soul over his distance from G-d, so that he feel keenly how he is lacking, and that "it is evil and bitter, the forsaking of Havayah." And this is the matter of the crushing and pounding: that his heart be broken within him.

ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו וע' בסש"ב [בספר של בינונים] פכ"ט שע"י יועיל לנפשו כו' בראה חושיית

And therefore our Sages, of blessed memory, said, "Whoever has no understanding (de'ah), it is forbidden to have mercy on him." And see Sefer Shel Beinonim, chapter 29, that through this he will benefit his soul, etc., with sensory sight.

כי בח"י ראה נמשך מגילוי ח"ע [חכמה עילאה] שהוא בח"י שמן הנמשך ע"י הכתישה דייקא כנ"ל ועמ"ש בד"ה בהעלותך בענין כי עין בעין נראה כו':

For the level of sight is drawn from the revelation of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), which is the level of the oil that is drawn out specifically through crushing, as mentioned above. And see what is written in the discourse beginning "When you raise up," on the matter of "for eye to eye ... seen," etc.

32 קיצור. אך כדי להיות האהוי"ר [האהבה ויראה] בלבו הוא ע"י כתישה וביטוש הגוף והתעוררות רחמים בשמים לפניו. שיהיה בחי' כלי תיקון.

Summary. But for the love and awe to be in his heart, it is through crushing and pounding the body and the arousal of mercy in the two [blessings] before it, so that there be the level of a vessel of rectification (tikkun).

וזהו כובד ראש. עונותי עברו ראשי. וכן למעלה קלני מראשי. וגולה לי [לשון] גלות כו' וכיצד התעוררות רחמים מקדימים לומר המלך המרומם לבדו.

And this is heaviness of head: "my iniquities have gone over my head"; and likewise above, "My head is heavy upon Me"; and gulah is an expression of exile, etc. And how is mercy aroused? We first say, "The King who alone is exalted."

ואי לזאת ברחמיך הרבים רחם גם על הגשמיות. ולכן נק' רחמים גדולים. ובאהבת עולם אומר ג"כ אבינו אב הרחמן כו'

And therefore, "In Your abundant mercy, have mercy," also upon the physicality; and therefore it is called "great mercy." And in Ahavas Olam one also says, "Our Father, merciful Father," etc.

ופי' ולא נבוש לעולם ועד וע"י ממשיכים בחי' כשמן הטוב כו'. והטעם שהתעוררות רחמים נק' כתישה ע"ד מרור בקו האמצעי כו':

And the meaning of "and may we not be ashamed forever and ever." And through this one draws down the level of "like the good oil," etc. And the reason the arousal of mercy is called crushing is in the manner of the maror in the middle line, etc.

33 ז והנה בחי' כתישה וביטוש חומריות הגוף שהיא מבחי' הזיתים, יש שני זיתים אחד מימין הגולה ואחד על שמאלה, ימין ושמאל תפרוצי ימין מקרבת היא בחי' אהבה ושמאל דוחה היא בחי' יראה

7. Now, in the level of crushing and pounding the coarseness of the body, which is from the level of the olives, there are two olives, "one on the right of the bowl and one on its left": "right and left you shall spread out." "The right draws near," which is the level of love; and "the left pushes away," which is the level of awe.

כי יש בחי' זית המוציא שמן הוא הביטול זה והכנעה זו כדי לבא לבחי' ואהבת ככל לבכך והוא בחי' רצוא.

For there is the level of an olive that yields oil — this self-nullification (bittul) and this submission — in order to come to the level of “And you shall love ... with all your heart”; and this is the level of ratzo (running forth).

ויש בחי' זית לבא לבחי' יראה והוא בחי' שוב, ועמ"ש בביאור ע"פ כה תברכו בענין והם מדקדקים על עצמם עד כזית

And there is the level of an olive [through which] to come to the level of awe, and this is the level of shov (returning). And see what is written in the explanation on the verse “Thus shall you bless,” on the matter of “and they are exacting with themselves to the size of an olive”

(ובמדרש שמות רבה פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] שני בני היצוהר הם משה ואהרן וע' בבראשית רבה ס"פ א' בחוקותי פל"ו וע' בזח"ב [בוהר חלק ב'] וארא דכ"ז א' בפסוק הוא אהרן ומשה ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם בשם האוצ"ח [האוצרות חיים] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] פ' אמור דק"ב סע"ב [סוף עמוד ב] איתא באוצ"ח [באוצרות חיים] כו' ועמ"ש בד"ה קול דודי גבי מדלג ומקפץ),

(and in the Midrash, Shemos Rabbah, chapter 15: “the two sons of oil” are Moshe and Aharon; and see in Bereishis Rabbah, at the end of [Parshas] Im Bechukosai, chapter 36; and see the Zohar, Part II, Va'era, folio 27a, on the verse “This is Aharon and Moshe,” and in the Mikdash Melech there, in the name of Otzros Chaim; and in the Ramaz, Parshas Emor, folio 102, end of side b, it is [cited] from Otzros Chaim, etc.; and see what is written in the discourse beginning “The voice of my beloved,” on “leaping ... skipping”).

והוא בחי' ודברת במם דייקא דהיינו כמ"ש למעלה הדברים האלה אשר אנכי מצוך אנכי ממש

And this is the level of “and you shall speak of them”: “of them” specifically; that is, as it is written above, “these words which I (Anochi) command you,” Anochi itself,

דהיינו להיות הדבור בד"ת [בדברי תורה] הוא בחי' ביטול ודברי אשר שמת' בפ"ך ודברי ממש התקשרות מחשבה במחשבה דבור בדבור כו'.

that is, that speech in words of Torah be the level of self-nullification, and “My words which I have put in your mouth,” literally “My words”: the binding of thought with thought, speech with speech, etc.

34 והנה ברכות ס"פ אמור שם פ"י ג"כ וגולה על ראשה לשון גאולה היינו מבח"י כובד ראש הנ"ל שקודם התפלה יומשך בח"י וגאולה על ראשה וזהו ענין סמיכת גאולה לתפלה.

Now, in Midrash Rabbah, at the end of Emor, it also explains there "and its bowl (gulah) upon its top" as an expression of redemption (ge'ulah): that is, from the level of heaviness of head mentioned above, which precedes prayer, there will be drawn the level of "and ge'ulah upon its top." And this is the matter of joining redemption to prayer.

ותוספת האלף שעל ידו נעשה מבח"י גולה בח"י גאולה זהו ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] אל תקרי מה אלא מאה הוא המשכת סוכ"ע בח"י אלף שהוא פלא שנמשך במלכות ארוממך אלקי המלך.

And the added alef, through which the level of gulah becomes the level of ge'ulah, is in the manner of the saying of our Sages, of blessed memory, "Do not read mah (what) but me'ah (a hundred)": it is the drawing down of sovev kol almin, the level of alef, which is pele (wonder), that is drawn into Malchus: "I will exalt You, my G-d the King."

35 והיינו ע"י מאה ברכות. וכך בח"י זו זהו ענין גאולה. וכמו ביצ"מ [ביציאת מצרים] ע"י שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה שע"י"ז וגאלם

And this is through the hundred blessings. And so this level is the matter of redemption; as in the Exodus from Egypt, through the King of the kings of kings, the Holy One, blessed be He, revealing Himself to them, through which "He redeemed them."

ועמ"ש בד"ה נאו לו לחייך בתורים בפ"י הפסוק כה אמר ה' צבאות כו' אני ראשון ואני אחרון ע"ש.

(And see what is written in the discourse beginning "Your cheeks are comely with rows," on the meaning of the verse "Thus says Havayah of Hosts," etc., "I am the first and I am the last"; see there.)

וענין בח"י זו בנפש בעבודה. היינו צאת פנימיות נקודת הלב שהיתה בבח"י גלות ושביה תוך תאוות נפש הבהמית ועתה יוצאה ועולה למעלה לדבקה בו בתשוקה עזה כמ"ש באג"ה [באגרת הקודש] סי' ד':

And the matter of this level in the soul, in divine service, is the going out of the innermost point of the heart, which was in a state of exile and captivity within the desires of the animal soul, and now goes out and rises up to cleave to Him with an intense longing, as is written in Iggeres HaKodesh, section 4.

36 קיצור. שיש ב' בחי' זיתים. א' המוציא שמן לבא לבחי' אהבה ורצוא ויש זית הממשיך בחי' יראה ושוב בחי' ודברת בם וענין שמבחי' וגולה נמשך סמיכת גאולה לתפלה:

Summary. There are two levels of olives: one that yields oil, to come to the level of love and ratzo; and there is an olive that draws down the level of awe and shov, the level of “and you shall speak of them.” And the matter that from the level of vegulah comes the joining of redemption to prayer.

37 ח וכו' [וכל זה] היא פרשה ראשונה שבק"ש [שבקריאת שמע] שהוא בחי' קבלת עול מלכות שמים כדי שאח"כ יקבל עליו עול מצות פי' עול מצות שהמצות הן עול על האדם לקיים מצות המלך

8. And all this is the first section of the Shema, which is the level of accepting the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven, so that afterward he will accept upon himself the yoke of the mitzvos. The meaning of “the yoke of the mitzvos” is that the mitzvos are a yoke upon a person, to fulfill the commands of the King.

כי הגם שהמצות הן רצון העליון ב"ה ונמשך מהם תענוג עליון, מ"מ צריך לקיים אותם מצד גזירות המלך בבחי' ביטול ג"כ כמ"ש בד"ה ועתה יגדל נא כח

For although the mitzvos are the supernal will, blessed be He, and supernal delight is drawn from them, nevertheless one must fulfill them because they are the decrees of the King, in a state of self-nullification as well, as is explained in the discourse beginning “And now, let the power be great.”

והיינו שכמו שבקבלת עול מלכות שמים יש ב' בחינות כך יש בקבלת עול מצות ב' בחי' וזהו ענין דחילו ורחימו רחימו ודחילו.

That is: just as in accepting the yoke of the Kingdom of Heaven there are two levels, so in accepting the yoke of the mitzvos there are two levels. And this is the matter of “awe and love” [and] “love and awe.”

38 והנה כתיב שבעה ושבעה מוצקות ב"פ [ב' פעמים] שבעה כי לכל נר יש ב' מוצקות שמציקות וממשיכות בנרות, מוצק א' הוא שמן מבחי' השני זיתים, ומוצק הב' הוא מ"ש המריקים מעליהם הזהב והוא בחי' שמחה של מצוה

Now, it is written, “seven and seven pipes”: twice seven, for each lamp has two pipes, which pour and draw [oil] into the lamps. The first pipe is oil from the level of the two olives; and the second pipe is what is written, “which empty the gold out of themselves,” and this is the level of the joy of the mitzvah.

כי זהב הוא בחי' שמחה וחדוה כמ"ש מצפון זהב יאתה ועל שמחה של מצוה הוא מ"ש ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה כו'

For gold is the level of joy and gladness, as it is written, "Out of the north comes gold." And of the joy of the mitzvah it is written, "And I will give the rain of your land in its season, the early rain," etc.,

להיות קבלת המצות בגילה בחדוה בנועם ה' והוא מ"ש באמת ויציב ונכון ונעים וטוב ויפה,

so that the acceptance of the mitzvos be with gladness, with rejoicing, in "the pleasantness of Havayah." And this is what is said in [the blessing] Emes Veyatziv: "and established, and pleasant, and good, and beautiful."

ולכן בפי' שניה של ק"ש [קריאת שמע] לא כתיב בכל מאדך כמו בפי' ראשונה כי בפי' ראשונה הוא ממטה למעלה ולכן נאמר בכל מאדך

And therefore in the second section of the Shema "with all your might" is not written as in the first section. For in the first section it is from below upward, and therefore it says, "with all your might";

אבל בפי' שניה הוא להיות דוקא גילוי התענוג והשמחה של מצוה בקיום המצות מכלי גבול הנפש להיות שש ועלז בה' מחמת שנעים וטוב כו'.

but in the second section it is specifically for there to be the revelation of the delight and the joy of the mitzvah in fulfilling the mitzvos, without the bounds of the soul: to rejoice and exult in G-d because it is pleasant and good, etc.

39 וזהו והחכמה תחיה כו' שהתורה שהיא בחי' חכמה בחי' ביטול שבפי' ראשונה שבק"ש [שבקריאת שמע]

ודברת בם מביאים לידי גילוי השמחה והתענוג שבפי' שניה היא שמחה של מצוה כו'.

And this is [the meaning of] "and wisdom gives life," etc.: that the Torah, which is the level of Chochmah, the level of self-nullification (bittul) in the first section of the Shema, "and you shall speak of them," leads to the revelation of the joy and the delight in the second section, which is the joy of the mitzvah, etc.

ולכן אע"ג [אף על גב] שהמצות הן בשרשן למעלה מהתורה ונקי בעליה שהרצון עליון הוא למעלה מהחכמה אעפ"כ [אף על פי כן] למטה החכמה תחיה את המצות להיות בחי' שמחה של מצוה וגילוי התענוג עליון בקיום המצוה.

And therefore, although the mitzvos in their root are above the Torah and are called "its possessors," for the supernal will is above Chochmah, nevertheless, below, "wisdom gives life" to the mitzvos, so that there be the level of the joy of the mitzvah and the revelation of the supernal delight in the fulfillment of the mitzvah.

(לפי"ז [לפי זה] פי' תחי' כמו להחיות בהן נפש כל חי דהפי' פקוח נפש ותענוג וכמ"ש בד"ה וידעת היום גבי פי' וצדיק באמונתו יחיה.

(Accordingly, the meaning of "gives life" is as in "to give life through them to the soul of every living being," where the meaning is reviving of the soul and delight; and as is explained in the discourse beginning "And you shall know this day," regarding the meaning of "And the righteous shall live by his faith."

ועי"ל [ועוד יש לומר] בענין והחכמה תחיה את המצות הנקי בעליה דהא בגמרא רפ"ו דברכות משמע שפי' והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי עדיין לא נקי עושים רצונו של מקום כדבעי ומבואר הטעם במ"א לפי שלא נאמר בה בכל מאודך.

One may further say, on the matter of "wisdom gives life" to the mitzvos, which are called "its possessors": for in the Gemara, at the beginning of chapter 6 of Berachos, it is implied that the section "And it shall be, if you will diligently hearken to My mitzvos" is still not called "doing the will of the Omnipresent (Makom)" as is fitting; and the reason is explained elsewhere: because "with all your might" is not said in it.

א"כ הרי ע"י בחי' בכל מאדך שבפי' ראשונה דק"ש [דקריאת שמע] שהיא קבלת עול מלכות שמים נמשך מעלה יתירה בקיום המצות להיות נקי עושים רצונו של מקום

If so, then through the level of "with all your might" in the first section of the Shema, which is accepting the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven, an added superiority is drawn into the fulfillment of the mitzvos, so that it be called "doing the will of the Omnipresent."

וזהו ענין החכמה שבה ועל ידה נמשך בחי' בכל מאדך כנ"ל בענין וגולה על ראשה היא תחי' בעליה שהם המצות. וביאור הענין היינו כמ"ש במ"א שבמצות יש ב' בחי' הא' מה שנמשך בבחי' אור מקיף ונקי לבושים.

And this is the matter of the wisdom that is in it, and through it the level of "with all your might" is drawn, as mentioned above in the matter of "and its bowl upon its top": it "gives life to its possessors," which are the mitzvos. And the explanation of the matter is as is explained elsewhere: that in the mitzvos there are two levels. The first is what is drawn on the level of an encompassing light (Or Makif), and is called garments (levushim).

הב' מה שנמשך ומאיר מבחי' מקיף זה לתוך הא"פ [האור פנימי] בבחי' פנימיות ועל המשכה זו שבפנימית נק' עושין רצונו של מקום שממשיכים הגילוי בפנימית בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עולמין] הנק' מקום מקומו של עולם כו'

The second is what is drawn and shines from this encompassing level into the inner light (Or Pnimi), on the level of the inner dimension (pnimiyus). And on account of this drawing down, which is inward, it is called "doing the will of the Omnipresent": for they draw the revelation inward, into the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is called Makom, "the place of the world," etc.

וזהו ע"י והחכמה תחיה החיות הוא שיומשך בגילוי להאיר בבחי' פנימיות כמו כי הדם הוא הנפש כו'. גם י"ל [יש לומר] ע"ד מ"ש כי נר מצוה כו' ודרך חיים.

And this is through "and wisdom gives life": life-force (chayus) means that it is drawn in revelation, to shine on the level of the inner dimension, as in "for the blood is the soul," etc. It may also be said [that this is] along the lines of what is written, "For a mitzvah is a lamp," etc., "and the way of life."

הרי דרך חיים הוא למעלה מהמצוה עצמה וע"ז נאמר והחכמה תחיה בעליה. ומכ"ז [ומכל זה] יובן מ"ש ברכות נשא פ"ג (ד' רנ"ב ד') ע"פ כלך יפה רעיתי לפי שירמיה אומר כסף נמאס כו' בא זכריה ואמר מנורת זהב כולה כו'

Thus "the way of life" is above the mitzvah itself, and of this it is said, "and wisdom gives life to its possessors." And from all this will be understood what is said in Midrash Rabbah, Nasso, chapter 13) (folio 252d), on the verse "You are all fair, my beloved": "Because Yirmeyahu says, 'Rejected silver,' etc., Zechariah came and said, 'a menorah all of gold,'" etc.

וי"ל [ויש לומר] עפמ"ש [על פי מה שכתוב] ברבות פ' תרומה וזאת התרומה זהב זו בכל שנאמר רישא דדהבא.

And it may be said [that this is] according to what is said in Midrash Rabbah, Parshas Terumah: "And this is the offering ... gold': this is Babylon, as it is said, 'the head of gold.'"

40 ולכאורה תמוה דרישא דדהבא זהו כתר דקליפה שהרי קאי על נבוכדנצר שהחריב את בית המקדש ומה ענין לזהב דתרומה

And at first glance this is puzzling: "the head of gold" is the Keser (the Crown) of kelipah (the husk), for it refers to Nebuchadnezzar, who destroyed the Holy Temple; so what has it to do with the gold of the offering?

אך כמ"ש ברבות ס"פ מצורע בירושלים לא קיימתם מצות זיבה כו' עד על אותה שעה אומר כולך יפה רעיתי כו'

But [it is] as is said in Midrash Rabbah, at the end of Parshas Metzora: "In Jerusalem you did not keep the mitzvah of zivah," etc., until: "Of that hour it says, 'You are all fair, my beloved,'" etc.

וזהו ע"ד מ"ש במ"א ע"פ כי נער ישראל כו' וממצרים קראתי לבני כמשל בן נער שכל זמן שמראה לו אביו אהבתו כו' מתרהב בנפשו כו'

And this is along the lines of what is explained elsewhere on the verse "For Israel is a youth," etc., "and from Egypt I called My son": like the analogy of a young son, who, as long as his father shows him his love, etc., grows haughty in his soul, etc.;

אכן אם אביו גוער בו ודוחהו חוץ לביתו כו' אזי מתעורר ומתגלה אהבת ה' אל אביו.

but if his father rebukes him and pushes him out of his house, etc., then the son's love for his father is aroused and revealed.

41 וצועק כמר נפשו כו' וזהו שלפי שנער ישראל ע"כ ע"י מצרים קראתי לבני ופרעה הקריב כו'.

And he cries out in the bitterness of his soul, etc. And this is [the meaning]: because "Israel is a youth," therefore through Egypt "I called My son"; and "Pharaoh drew near (hikriv)," etc.

וזהו שדוקא ע"י גלות בכל נעשה מנורת זהב וכמ"ש צמאה לך נפשי כו' בארץ ציה דוקא

And this is why it was specifically through the exile of Babylon that a menorah of gold was made; and as it is written, "My soul thirsts for You," etc., "in a parched land," specifically,

כמ"ש במ"א בד"ה להבין ענין יו"ט [יום טוב] שני. וגם כמ"ש ע"פ בשלח פרעה כו' לכן עי"ז ביררו רישא דדהבא. ונעשו מנורת זהב.

as is explained elsewhere, in the discourse beginning "To understand the matter of the second day of Yom Tov." And also as is explained on the verse "When Pharaoh sent out," etc. Therefore, through this they refined "the head of gold" and became a menorah of gold.

אמנם מ"מ עיקר בחי' זו קא אלע"ל [על לעתיד לבוא] שיאמרו ליצחק כי אתה אבינו כמעלת הזהב כו':

Yet nevertheless, this level refers mainly to the Time to Come, when they will say to Yitzchak, "For you are our father," like the superiority of gold, etc.

42 קיצור. וכי"ז [וכל זה] קבלת עול מלכות שמים ואח"כ צ"ל עול מצות עול דוקא. שבעה ושבעה מוצקות לכל נר שני מוצקות אחד ממשיך השמן מבחי' השני זיתים לבוא לבחי' רצוא ושוב ומוצק ב' ממשיך הזהב

Summary. And all this is accepting the yoke (kabbalas ol) of the Kingdom of Heaven; and afterward there must be the yoke of the mitzvot, a "yoke" specifically. "Seven and seven pipes": for each lamp, two pipes. One draws the oil from the level of the two olives, to come to the level of ratzo and shov; and the second pipe draws the gold,

והוא שמחה של מצוה. וזהו והחכמה המביאה לקבלת עול מלכות שמים היא תחיה בעליה שהם המצות:

and this is the joy of the mitzvah. And this is [the meaning of]: "and wisdom," which brings [one] to accepting the yoke of the Kingdom of Heaven, "gives life to its possessors," which are the mitzvot.

לבאר הדברים הנ"ל

To explain the matters mentioned above

1 לבאר הדברים הנ"ל

To explain the matters mentioned above:

2 ענין החכמה תחיה את בעליה הוא ע"פ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] למה קדמה פי' שמע כו' שמתחלה יקבל עליו עול מלכות שמים ואח"כ עול מצות.

The meaning of "wisdom gives life to its owners" is according to the saying of our Sages, of blessed memory: "Why does the section of Shema come first," etc.: so that one first accept upon himself the yoke of the kingdom of Heaven, and afterwards the yoke of the mitzvos.

והנה קבלת עול מלכות שהמצות הן עול וגזירת המלך ואעפ"כ [ואף על פי כן] צריך לקבל עליו ברצון עול זה ועיקר עשיית המצות מצד העול כי כן צוה המלך ולא להמשיך ענג שבהם כי אין זו עבודה

Now, accepting the yoke of the kingdom [of Heaven] [means] that the mitzvos are a yoke and a decree of the King, and even so one must accept this yoke upon himself willingly; and the essence of doing the mitzvos is [that it be] because of the yoke, because so the King commanded, and not in order to draw down the delight that is in them; for that is not service.

וכתיב תחת אשר לא עבדת בשמחה שהשמחה תהיה מצד העבודה שעובד ומקיים גזירות המלך (וע' מזה בד"ה כי עמך מקור חיים בפ' מקץ ובפ' שלח ע"פ ועתה יגדל נא)

And it is written, "Because you did not serve with joy": the joy is to come from the service, from the fact that one serves and fulfills the King's decrees (and see about this in the discourse beginning "For with You is the source of life," in Parshas Mikeitz, and in Parshas Shelach on the verse "And now, I pray, let [the power] be great").

והנה כתיב הנסתר להויי אלקינו והנגלות לנו הנסתרות הן דחילו ורחימו והנגלות ו"ה נגלות הן תורה ומצות

Now, it is written, "The hidden things belong to Havayah our G-d, and the revealed things to us." The hidden things are awe and love (dechilu urechimu); and "the revealed things" (vehanigalos), the vav and hei, [which are] revealed, are Torah and mitzvos.

שהתורה רמיזא בוי"ו של שם לפי שיש בה בחי' ו"ק [וי קצוות] ששה סדרי משנה זרעים בחדס כו' והמצות בה' של שם בחי' מלי' והמשכת ה' אחרונה הוא ע"י בחי' וא"ו (עמ"ש מזה בד"ה אלה פקודי ועמ"ש בד"ה ושבת בשלום וע' זח"ג [זהר חלק ג] ד"י [די יסודות] ע"ב ס"ו סע"ב [סוף עמוד ב] ע"ז ב').

For the Torah is alluded to in the vav of the Name, since it has in it the level of the six extremities (vav ketzavos): the six orders of the Mishnah, Zera'im in Chesed, etc.; and the mitzvos in the hei of the Name, the level of Malchus; and the drawing down of the last hei is through the level of the vav (see what is written about this in the discourse beginning "These are the accounts," and see what is written in the discourse beginning "And I return in peace"; and see the Zohar, Part III, 10b; end of 66b; 77b).

ולהבין זה צ"ל ענין העבודה איך שייך לפניו ית' לשון עבודה וכי כלום הוא צריך ואם צדקת כו'.

To understand this, we need [to understand] the matter of service: how can the term "service" apply before Him, may He be blessed? Does He need anything at all? And "If you are righteous," etc.

ומהו זה שנאמר ולעבדו כו' (ועמ"ש מזה סד"ה ואלה המשפטים גבי שש שנים יעבוד. ובד"ה לא תהיה משכלה גבי ועבדתם את ה' אלקיכם. ובד"ה לא הביט און ביעקב ובסש"ב [ובספר של בינונים] פט"ו [פרק ט"ו] / פרשה ט"ו)

And what is this that is said, "and to serve Him," etc.? (And see what is written about this at the end of the discourse beginning "And these are the laws," concerning "six years he shall serve"; and in the discourse beginning "None shall miscarry," concerning "And you shall serve Havayah your G-d"; and in the discourse beginning "He has not beheld iniquity in Yaakov"; and in Sefer Shel Beinonim, chapter 15.)

והענין כי העבודה הוא להמשיך גילוי אלקות מההעלם מלמעלה מן ההשתלשלות

The explanation is that service is to draw down a revelation of G-dliness out of concealment, from above the chain of descending worlds (hishtalshelus).

כי כמו שנמשך כבר בסדר ההשתלשלות הוא מתלבש בריבוי המדרגות עד שנעשה שמים וארץ גשמיים המעלימים ומסתירים עד שנראה ליש ודבר ויכול לומר כחי ועוצם ידי כו'.

For as it is already drawn down in the order of the chain of descent, it is en clothed in a multitude of levels, until it becomes physical heavens and earth, which conceal and hide, until it appears to be a being (yesh) and a thing, and one can say, "My strength and the might of my hand," etc.

3 וצ"ל גילוי אלקות כמו שיהי' [שיהיה] לעתיד ונגולו כספר השמים. ובתחיית המתים גם גוף האדם מן הקבר ירגיש כו'

And there must be a revelation of G-dliness as there will be in the Time to Come: "And the heavens shall be rolled up like a scroll." And at the resurrection of the dead, even a person's body, from the grave, will sense, etc.

ואין זה כ"א ע"י הערת רוח קדשו ממרום מלמעלה מן ההשתלשלות כי ההשתלשלות של הקו נמשך מבחי' אחרונה הארה מצומצמת מאד

And this [comes] only through the pouring out of His holy spirit from on high, from above the chain of descending worlds (hishtalshelus). For the chain of descent of the kav (line of light) is drawn from the last level, a very contracted radiance.

והיינו כמו עד"מ אדם גדול שהוא חכם ויש בו כמה מיני חכמות ומצמצם א"ע [את עצמו] בבחי' אחרונה שבחכמה חכמה שבדבור או שבמעשה כך ההשתלשלות של הקו נמשך מבחי' עש"י [עשיה]

That is, by way of analogy, like a great man who is wise and has in him many kinds of wisdom, and he contracts himself into the last level of wisdom, the wisdom in speech or in action: so the chain of descent of the kav is drawn from the level of Asiyah,

הגם ששם לא שייך שום התחלקות כי אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] שוין שם וגם אצילות הוא בחי' עש"י [עשיה] דכולא קמיה כו'

even though no division whatsoever applies there, for Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah are equal there, and even Atzilus is the level of Asiyah, since "all before Him," etc.

היינו קמיה אבל בערכינו לפי שנמשך אלינו נוכל להעריך שנמשך מבחי' אחרונה הכלולה שם. וכענין
טורא חשוכא חג"ת [חסד גבורה תפארת] שבהעלם כו'

That is, "before Him"; but relative to us, since it is drawn down to us, we can reckon that it is drawn from the last level included there. And [this is] like the matter of the "dark mountain" (tura chashucha), Chesed, Gevurah and Tiferes in concealment, etc.

(עיי' בפרדס שער י"א וכעין זה איתא בע"ח [בעץ חיים] שער מ"א פ"ג [פרק ג'] הבחינה היותר תחתונה כו' ועיי' בשער שבה"כ [שבירת הכלים] פ"ה דוגמת עתיק דאצילות כו' והרי גם שם י"ל [יש לומר] ע"ד מ"ש בשמ"א [בשער מ"א] פ"ג [פרק ג'] וכ"ה בביאור האדרא) (דקכ"ח סע"ב [סוף עמוד ב]) גבי תי"ו רשים רשימו ע"ש בשם מ"כ מהרב ז"ל [זכרנו לברכה / זכרונם לברכה]

(See Pardes, Sha'ar 11; and something like this is found in Etz Chaim, Sha'ar 41, chapter 3: "the lowest level," etc.; and see in Sha'ar Sheviras HaKeilim, chapter 5: "like Atik of Atzilus," etc. And indeed there too it can be said along the lines of what is written in Sha'ar 41, chapter 3; and so it is in the explanation of the Idra) (end of 128b), concerning the tav: "it inscribed an impression" (rashim reshimu); see there, in the name of "I found written," from the Rav, of blessed memory.

ובמ"א נתבאר שבחי' ע"ס [עשר ספירות] הגנוזות הנז' [הנזכר] בפרדס הם ע"פ קבלת האר"י [האלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרנו לברכה / זכרונם לברכה] בחי' שמותיו הקדושים ב"ה

And elsewhere it is explained that the level of the ten hidden Sefiros mentioned in Pardes is, according to the Kabbalah of the Arizal, of blessed memory, the level of His holy Names, blessed be He.

היינו כמו עד"מ שמו של האדם שאינו נוגע לעצמותו כו', ובחי' אחרונה כזו כאשר הוא משתלשל ומתלבש הנה היא מתעלמת לכך צריך להמשיך מבחי' יותר עליונה מלמעלה מן הקו:

That is, by way of analogy, like a person's name, which does not touch his essence, etc. And such a last level, when it descends and is enclothed, becomes hidden. Therefore one must draw down from a higher level, from above the kav.

4 ב והנה בנוהג שבעולם שמכתירין את המלך בכתר מלכות ומסתמא יש לזה שרש למעלה.

2. Now, it is the way of the world that the king is crowned with a royal crown, and presumably this has a root above.

והענין כי יש ע"ס [עשר ספירות] מלמעלה למטה מכתר עד מל' וע"ס [ועשר ספירות] ממטה למעלה. ובבחי' זו נק' מל' כתר כמ"ש בפרדס.

The explanation is that there are Ten Sefiros from above to below, from Keser to Malchus, and Ten Sefiros from below to above; and in this respect Malchus is called Keser, as is written in Pardes.

5 ואין הכוונה מצד המנין בלבד אלא שיש בחי' במל' שמצד בחי' זו ראוי להקרא בשם כתר.

The intent is not only in terms of the count; rather, there is a level in Malchus by virtue of which it is fit to be called by the name Keser.

ולכן נמשך בחי' כתר בבחי' המצות דייקא שהן במל' והיינו בחי' רצון שבו עונג העליון כי רצון היינו בחי' מצחא דגלגלתא כמ"ש באדרא האי מצחא רצון אקרי,

Therefore the level of Keser is drawn down specifically into the level of the mitzvos, which are in Malchus: that is, the level of will, in which is the Supernal delight. For will is the level of the forehead of the skull (mitzcha degulgata), as is written in the Idra: "This forehead is called will."

והוא עד"מ כמו שהמצח הוא עצם המכסה על מה שבתוכו, כך הרצון הוא מכסה על התענוג ומלביש אותו לבלתי הגלות,

And it is, by way of analogy, just as the forehead is a bone that covers what is within it, so the will covers the delight and enclothes it, so that it not be revealed.

וכנודע שיש ב' בחי' בכתר בחי' אחרונה שבמאציל הוא בחי' עתיק ובחי' ראשונה לנאצלי' [לנאצלים] הוא בחי' א"א ועתיק הוא בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] וא"א בחי' חיצוניות המכסה וחופף על בחי' פנימית שבו

And as is known, there are two levels in Keser: the level that is last in the Emanator, which is the level of Atik, and the level that is first for the emanated, which is the level of Arich Anpin. And Atik is the level of the inner dimension (pnimiyus), and Arich Anpin the level of the outer dimension (chitzoniyus), which covers and canopies over the inner level within it;

והוא בחי' רצון העליון שבו מלובש עונג א"ס שכשמו כן הוא אין לו סוף והיינו בחי' טעמי המצות שנאמר על התורה ארוכה מארץ מדה כו'

and it is the level of the Supernal will, in which the delight of the Infinite One (Ein Sof) is enclothed, which is just as its name: it has no end. And this is the level of the reasons of the mitzvos, of which it is said concerning the Torah, "Its measure is longer than the earth," etc.

(וזהו שהמלי' שהיא עשייה שבאצילות אשר בה הוא מעשה המצות היא נקי' כתר דהיינו ששם דייקא מתגלה רצון העליון עם העונג המלוכש בו וכמ"ש במ"א בביאור ע"פ מי מנה כו' בסופו כפי' אף עשיתיו ובפי' רובע ישראל ע"ש),

(And this is why Malchus, which is the Asiyah within Atzilus, in which is the performance of the mitzvos, is called Keser: that is, specifically there the Supernal will is revealed, together with the delight encloded in it. And as is explained elsewhere, in the explanation on the verse "Who has counted," etc., at its end, in the explanation of "I have even made it" and in the explanation of "the fourth part of Israel"; see there).

והנה המצות הן בסוף המעשה אבל התורה היא בחי' חכמה חכמת המצוה איך תהי' [תהיה] הכשר מצוה כדי שיומשך בה עונג העליון והרי היא קרובה יותר לא"ס.

Now, the mitzvos are at the end, in the deed; but the Torah is the level of Chochmah: the wisdom of the mitzvah, how the mitzvah is to be made fit, so that the Supernal delight be drawn into it; and so it is closer to the Infinite One.

ולכן בחכמה אתברירו כי הנה גוף המצות הן מנוגה כמו ציצית של צמר מכבשים שאוכלים אותן ויש בהם תאוה מק"נ [מקליפת נוגה] לאכול אכילה גסה

Therefore "in Chochmah they are refined" (bechochmah isbereru). For the body of the mitzvos is from nogah, such as tzitzis of wool from sheep, which are eaten, and in them there is a craving from kelipas nogah to eat gluttonously;

משא"כ החכמה תחיה בעליה להיות השראות והמשכות עונג העליון במצות גדול תלמוד כו' וכמו שבאדם יתלבש תחלה השכל במחשבה ודיבור ואח"כ במעשה כו'.

whereas "wisdom gives life to its owners," so that there be indwellings and drawings-down of the Supernal delight in the mitzvos: "Great is study," etc. And as in man, the intellect is first encloded in thought and speech, and afterwards in action, etc.

6 וז"ש [וזהו שכתוב] בזהר מכאן ואילך בעלה חייב במזונותיה שהשפעת המלי' הוא ע"י ז"א שהמלי' הוא בחינת סיהרא ומקבלת משמשא היא ז"א בחי' התורה

And this is [the meaning of] what is written in the Zohar, "From here on, her husband is obligated for her sustenance": for the flow to Malchus is through Z'eir Anpin (the emotive attributes); for Malchus is the level of the moon (sihara), and receives from the sun (shimsha), which is Z'eir Anpin, the level of the Torah.

והנה כ"ז [כל זה] הוא כשנמשך למטה במלי מכאן ואילך אחר נשואין וכמ"ש בזהר בראשית דמ"ט א' ע"פ ויבן ה' אלקים את הצלע דהא או"א [אבא ואימא] אתקינו לה כו' ויביאה אל האדם מכאן ואילך כו'

Now, all this is when it is drawn down below into Malchus, "from here on," after the marriage; as is written in the Zohar, Bereishis, 49a, on the verse "And Havayah Elokim built the rib": "for Abba and Imma prepared her," etc.; "and He brought her to the man: from here on," etc.

אבל שרש מציאותה הוא מרצון העליון (ועמ"ש סד"ה ראה אנכי נותן בענין מראש מקדם נסוכה כו')

But the root of her existence is from the Supernal will (and see what is written at the end of the discourse beginning "See, I set before you," on the matter of "from the beginning, from of old, established," etc.).

ולכן גם אח"כ נעשה אשת חיל עט"ב [עטרת בעלה] כי ב' בחי' יש במלי' פרצוף החיצוני ופרצוף פנימי במקור בחי' המנורה כמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)]

And therefore, even afterwards, she becomes "a woman of valor, the crown of her husband." For there are two levels in Malchus: the outer partzuf (configuration) and the inner partzuf, in the source, the level of the menorah, as is written in the Likkutei Torah of the Arizal

(וע' בע"ח [בעץ חיים] שער תיקון הנוק' [הנוקבא] פ"ז [פרק ז'] ופ"ב [פרק ב'] אות י"ט, ועמ"ש מענין פרצוף הפנימי דמלי' בביאור ע"פ אחת היא יונת. וע' זח"ב [זהר חלק ב'] דף י"ד ע"ב) ושם מלי' שהיא בחי' המצות קודמין לתורה.

(and see Etz Chaim, Sha'ar Tikkun HaNukva, chapter 7, and chapter 2, section 19; and see what is written on the matter of the inner partzuf of Malchus in the explanation on the verse "One is my dove"; and see the Zohar, Part II, 14b). And there, Malchus, which is the level of the mitzvos, precedes the Torah.

ובחי' גולה על ראשה היא בחי' התבוננות אם הבנים ושבעה נרותיה הם הבנים שבעה רועים ז' מדות לך ה' הגדולה כו':

And the level of "a bowl on its head" is the level of contemplation, "the mother of the children"; and "its seven lamps" are the children, the "seven shepherds," the seven emotive attributes (middos): "Yours, Havayah, is the greatness," etc.

7 ג אך ושני זיתים עליה זית יש בו מרירות והוא מכסה על השמן שבתוכו וצריך לטחון ברחיים ולכתוש עד שיצא השמן.

3. But “and two olives by it”: an olive has bitterness in it, and it covers the oil that is within it, and one must grind it in a mill and crush it until the oil comes out.

והענין כד אתכפייא סט"א [סטרא אחרא] אסתלק יקרא פי אסתלק שנמשך ממקום גבוה יותר ולכן לא נתנה התורה למלאכי השרת מלבד הטעם שנש"י [שנשמות ישראל] הם מפנימי" [מפנימיות / מפנימית] כו'

The explanation is: “When the sitra achra (the other side) is subdued, the glory is elevated (istalak yekara).” The meaning of “is elevated” is that it is drawn from a higher place. And therefore the Torah was not given to the ministering angels: besides the reason that the souls of Israel are from the inner dimension (pnimiyus), etc.,

עוד זאת כי באדם למטה צ"ל אתכפייא נגד טבעו בכל דרכיו ובאתעדל"ת [ובאתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] ממקום עליון יותר

there is this further [reason]: that in man below there must be subjugation (iskafya) against his nature in all his ways, and through the arousal from below (isarusa dilesata) [comes] the arousal from above (isarusa dile'eila) from a higher place,

כנודע ממ"ש בארץ לא זרועה לא דייקא כי י"ה עם שמי הוא שס"ה וזכרי עם ו"ה הוא רמ"ח

as is known from what is written, “in a land not sown”: “not,” specifically. For yud-hei with “My Name” (shemi) is 365, and “My remembrance” (zichri) with vav-hei is 248;

לפי שבעשיית המצות שהן בחי' הן נמשך דבר שיהי' [שיהיה] בהתלבשות השגה משא"כ בבחי' לא נמשך דבר שאינו מתלבש בבחי' הן כלל רק בבחי' לא כלומר שבזה לעומת זה א"א להמשיך כלל.

because through doing the mitzvos, which are the level of “yes” (hen), there is drawn down something that can be enlothed in comprehension; whereas through the level of “not” (lo) there is drawn down something that is not enlothed in the level of “yes” at all, but only in the level of “not.” That is to say, in “one opposite the other” it is impossible to draw it down at all.

8 וממילא מובן שהוא ההיפוך מזה לעומת זה והוא עליון מאד נעלה וזה לא שייך רק כ"א בבנ"י [בבני ישראל] כו'

And it follows of itself that it is the opposite of “one opposite the other,” and it is supremely high and exalted; and this applies only to the children of Israel, etc.;

משא"כ המלאכים עם היות שיש להם גוף אין הגוף מסתיר כלל והרי גם הגוף בטל לומר קדוש כו'.

whereas the angels, even though they have a body, the body does not conceal at all; for indeed even the body is nullified, to say "Holy," etc.

ולכן לא נתנה התורה עד אחר יציאת מצרים] ששבדו בחומר ובלבנים כו'. וזהו ענין ברחמיך הרבים שע"י ביטוש מעורר י"ג מדות רחמים שהן אורות עליונים למעלה מן ההשתלשלות,

And therefore the Torah was not given until after the Exodus from Egypt, when they labored "with mortar and with bricks," etc. And this is the meaning of "in Your abundant mercies": that through striking (bitush) one arouses the Thirteen Attributes of Mercy, which are supernal lights above the chain of descending worlds (hishtalshelus)

(וזהו כשמן הטוב כו' יורד על הזקן כו' י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] הם י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] והשמן הטוב שהוא פנימית י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] הוא נמשך ומתגלה ע"י ביטוש הוא בחי' כתישת הזית עד"מ ועיין במדרש רבה ר"פ ואתה תצוה),

(and this is "like the good oil," etc., "running down upon the beard," etc.: the thirteen tikkunim of the beard (tikkunei dikna) are the Thirteen Attributes of Mercy, and the good oil, which is the inner dimension (pnimiyus) of the thirteen tikkunim of the beard, is drawn down and revealed through striking, which is the level of crushing the olive, by way of analogy; and see Midrash Rabbah, at the beginning of the parshah "And you shall command").

ולהבין ענין הזיתים למעלה הנה שמן הוא בחינת חכמה כמ"ש שמן וקטרת כו'

And to understand the matter of the olives above: oil is the level of Chochmah (wisdom), as it is written, "Oil and incense," etc.

והשמן הוא שמאיר כנודע שגוון האור הוא לפי זכות השמן שע"י השמן נמשך נהורא חורא משא"כ ע"י הפתילה הוא בחי' נהורא אוכמא וגילוי האור הוא מבחי' זית

And the oil is what gives light, as is known that the color of the light is according to the purity of the oil: for through the oil the white light (nehora chivra) is drawn, whereas through the wick is the level of the dark light (nehora uchema). And the revelation of the light is from the level of the olive,

והוא ע"י כתישה בחי ביטוש הכלי וע"י כמה גבורות מבחי בוצינא דקרדוניתא קו המדה להיות התהוות בחי חכמה כו'

and this is through crushing, the level of the striking of the vessel, and through many Gevuros from the level of the botzina dekardinuta (the lamp of darkness), the line of measure, so that the level of Chochmah should come into being, etc.

(וכמ"ש בביאור ע"פ ולא אבה הוי' אלקיך לשמוע אל בלעם כו') שהגבורות הן מרירות כזית כו' (as is written in the explanation on the verse "But Havayah your G-d was not willing to listen to Bilam," etc.); for the Gevuros are bitterness, like the olive, etc.

ויש ב' זיתים גבורות דאבא וגבורות דאימא להיותה אם הבנים להמשיך השמן מוחין דאו"א [דאבא ואימא] שבז"א להאיר ז' נרות

And there are two olives, the Gevuros of Abba and the Gevuros of Imma, since she is "the mother of the children," to draw down the oil, the intellect (mochin) of Abba and Imma that is in Z'eir Anpin, to light the seven lamps

(ועמ"ש מזה בפי' וישב בד"ה בכ"ה בכסליו. וע' עוד מענין זית בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פי' עקב ובזח"ג [ובזהר חלק ג] דרמ"ד ב' דער"ב א' דרמ"ז סע"א [סוף עמוד א] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] בפי' בהעלותך בדף קמ"ט ע"א. ובפרדס ערך כתיית, והוא באופן אחר קצת ממש"כ [ממה שכתוב]):

(and see what is written about this in Parshas Vayeishev, in the discourse beginning "On the twenty-fifth of Kislev"; and see further on the matter of the olive in the Likkutei Torah of the Arizal, Parshas Eikev, and in the Zohar, Part III, 244b, 272a, end of 247a, and in the Ramaz on Parshas Beha'aloscha, on folio 149a; and in Pardes, the entry "Kasis" (crushed); and it is in a somewhat different way from what is written [here]).

9 ד שבעה ושבעה מוצקות. פי' ב' פעמים שבעה הם י"ד כדפי' בזהר ס"פ מקץ דף ר"ד ע"ב ודלא כפרש"י [כפירש רש"י / כפירוש רש"י] ורד"ק [ורבי דוד קמחי] שפירשו ז' פעמים ז' הם מ"ט.

4. "Seven and seven pipes (mutzakos)": the meaning is two times seven, which is fourteen, as is explained in the Zohar at the end of Parshas Mikeitz, folio 204b; and not as Rashi and the Radak, who explained [it as] seven times seven, which is forty-nine.

מוצק אי' לשמן מוצק הב' לזהב ב' צנתרות זהב אשר מריקים מעליהם הזהב זהב הוא בחי' בינה מצפון זהב יאתה והוא מבחי' חדוה ועבד הלוי הוא התלהבות רשפי אש שמכינה כי גבורות דאבא הם חסדים דאימא והוא מוצק הב'

One pipe for the oil, the second pipe for the gold: "two golden spouts, which empty the gold from upon them." Gold is the level of Binah (understanding): "out of the north comes gold"; and it is from the level of joy (chedvah). And "the Levite shall serve" is the fervor of the "flashes of fire" that come from Binah; for the Gevuros of Abba are the Chasadim of Imma; and this is the second pipe.

(ועמ"ש בביאור ע"פ רני ושמחי והפרדס בערך צנתרות פי' ששני הצנתרות הם חכמה ובינה.)

(And see what is written in the explanation on the verse "Sing and rejoice"; and Pardes, in the entry "Tzanteros" (spouts), explains that the two spouts are Chochmah and Binah.

ולפי' [ולפי זה] צ"ל ששני הזיתים הם מקורות דחוי"ב [דחכמה ובינה] והיינו שני המזלות ונוצר ונקה כו' ובמדרש שמות רבה פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] שתי שבלי הזיתים הם משה ואהרן ועמ"ש מענין בחי' ומדרגת משה ואהרן בד"ה ואתה תצוה, ובד"ה וידבר כו' תפקדו אותם לצבאותם אתה ואהרן.

Accordingly, it must be said that the two olives are the sources of Chochmah and Binah, that is, the two mazalos, "preserving" (notzer) and "and cleansing" (venakeh), etc. And in Midrash Shemos Rabbah, chapter 15: the two olive branches are Moshe and Aharon. And see what is written on the matter of the level and rank of Moshe and Aharon in the discourse beginning "And you shall command," and in the discourse beginning "And He spoke," etc., "you shall count them by their hosts, you and Aharon."

ועמ"ש בד"ה ענין חנוכה בענין בהעלות ובהטיבו, וענין שייכות בחי' אלו בקבלת עול מלכות שמים בפי' ראשונה דק"ש [דקריאת שמע].

And see what is written in the discourse beginning "The matter of Chanukah," on the matter of "when he raises up" (beha'alos) and "when he makes [them] good" (beheitivo); and the matter of the connection of these levels with accepting the yoke of the kingdom of Heaven, in the first section of the Shema.

היינו כי מואהבת עד ובשעריך הם מ"ב תיבין שהוא כנגד שם מ"ב דאנא בכח כמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים]
שער הק"ש [הקריאת שמע] פכ"ה והוא ג"כ בחי מ"ב מסעות דיצ"מ [דיציאת מצרים] כי בכל יום צ"ל בחי יצ"מ
[יציאת מצרים] היינו ממיצר תאוות נפש הבהמית והגוף כו'.

That is: from "And you shall love" until "and on your gates" there are forty-two words, which corresponds to the Name of forty-two [letters] of Ana Bechoach, as is written in Pri Etz Chaim, Sha'ar Kerias Shema, chapter 25. And this is also the level of the forty-two journeys of the Exodus from Egypt; for every day there must be the level of the Exodus from Egypt, that is, from the narrow straits (meitzar) of the cravings of the animal soul and the body, etc.

והיינו בק"ש [בקריאת שמע] כמו שמסיים בק"ש [בקריאת שמע] אשר הוצאתיך מארץ מצרים כו' ועמ"ש מזה
בד"ה אלה מסעי, ושם נתבאר הענין דאנא בכח הם שבעה פסוקים שבכל אחד ו' תיבות וזהו ענין שבעה
נרות המנורה.

And this is in the Shema, as the Shema concludes, "who brought you out of the land of Egypt," etc. And see what is written about this in the discourse beginning "These are the journeys"; and there the matter is explained that Ana Bechoach is seven verses, in each of which are six words, and this is the matter of the seven lamps of the menorah.

כי שם מ"ב הוא בחי העלאה ובשתים יעופף כו' והיינו בחי בהעלותך את הנרות כו' להיות ואהבת
בכל מאדך, ולכן ואהבת ב"פ [ב' פעמים] אור בחי ההעלאה וההטבה.

For the Name of forty-two is the level of ascent, "and with two he would fly," etc.; and this is the level of "When you raise up the lamps," etc., so that there be "And you shall love... with all your might." And therefore "And you shall love" [equals] twice "light" (or): the level of the raising up and the making good.

וענין וגולה על ראשה שהוא ענין התבוננות היינו פסוק ראשון דק"ש [דקריאת שמע] שמע ישראל כי שמע
פירושו התבוננות ישראל לי ראש כו' ובחי שמן היינו חכמה וביטול הנמשך בהבינה ודעת.

And the matter of "and a bowl on its head," which is the matter of contemplation, is the first verse of the Shema, "Hear, O Israel": for "hear" means contemplation; "Israel" [is] li rosh ("a head for Me"), etc. And the level of oil is Chochmah and self-nullification (bittul), which is drawn into Binah and Daas.

וזהו כשמן הטוב על הראש וזהו ענין והחכמה תחיה, וכדכתיב כי עמך מקור חיים ועיין זח"ג [זהר חלק ג]
דל"ד סע"א [סוף עמוד א] קפ"ז א':

And this is "like the good oil upon the head"; and this is the meaning of "and wisdom gives life," as it is written, "For with You is the source of life." And see the Zohar, Part III, end of 34a; 187a.)

10 ה ועי"ל [ועוד יש לומר] פי' והחכמה תחיה ע"ד המבואר במ"א דפנימיות אבא דוקא הוא פנימיות עתיק
אשר בחי' זו הוא פנימי' [פנימיות / פנימית] התענוג עליון שהרצון נק' אחוריים לגבי בחי' זו כמ"ש בד"ה
ואהיה אצלו אמן

5. One may further explain "and wisdom gives life" along the lines of what is explained elsewhere: that the inner dimension (pnimiyus) of Abba, specifically, is the inner dimension of Atik; and this level is the inner dimension of the Supernal delight, so that the will is called the "back" (achorayim) in relation to this level, as is written in the discourse beginning "And I was with Him as a nursling."

והנה ש"י עולמות נמשכים מן ל"א נתיבות חכמה משא"כ הנתיב הראשון הוא למעלה מבחי' ש"י
עולמות כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] פ' מצורע

Now, the 310 worlds are drawn from thirty-one paths of Chochmah, whereas the first path is above the level of the 310 worlds, as is written in the Mikdash Melech, Parshas Metzora.

והיינו כי י"ל [יש לומר] שהוא בחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] אבא כי ל"ב נתיבות פי' בס"י [בספר יצירה] ע"ס
[עשר ספירות] וכ"ב אותיות א"כ הנתיב הראשון הוא הבחי' היותר עליונה שבע"ס [שבעשר ספירות] דחכמה
כו'.

That is, it can be said that it is the level of the inner dimension of Abba; for the thirty-two paths are explained in Sefer Yetzirah [as] the Ten Sefiros and twenty-two letters. If so, the first path is the highest level among the Ten Sefiros of Chochmah, etc.

11 וזהו עין לא ראתה אלקים זולתך כי ל"ב נתיבות דחכמה הם ל"ב אלקים שבמע"ב [שבמעשה בראשית] ולכן
נקרא ותורה אור

And this is "No eye has seen, O G-d (Elokim), except You": for the thirty-two paths of Chochmah are the thirty-two [mentions of] Elokim in the work of creation; and therefore it is called "and the Torah is light."

ומחמת הכח הזה שבפנימיות אבא לכן והחכמה תחיה בעליה שהוא הרצון עליון ע"י גילוי התענוג עליון (ע"י) עוד מענין והחכמה תחיה בזח"ג [בזהר חלק ג] חקת (קפ"ב א')

And because of this power that is in the inner dimension (pnimiyus) of Abba, therefore "and wisdom gives life to its owner (be'aleha)," which is the Supernal will, through the revelation of the Supernal delight (see further on the matter of "and wisdom gives life" in the Zohar, Part III, Chukas) (182a),

ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם המשכת בחי' חיה ובעמה"מ [ובעמק המלך] שער או"א [אבא ואימא] ס"פ מ"ד (דע"ח ג' ודי קל"ט א') פ"י תחיה השפעת חיה ועיין עוד זח"ג [זהר חלק ג] פנחס דרנ"ה ב':

and in the Ramaz there: the drawing down of the level of chayah; and in Emek HaMelech, Sha'ar Abba and Imma, at the end of chapter 44 (folio 78, [columns] c and d; 139a), it explains "gives life" (techayah) [as] the flow of chayah; and see further the Zohar, Part III, Pinchas, 255b.

12 ו וכל זה נמשך אח"כ לבחי' מל' ע"י ז"א בפי' והיה אם שמוע כו' קבלת עול המצות רמ"ח אברין כו'

6. And all this is afterwards drawn down to the level of Malchus through Z'eir Anpin, in the section "And it shall be, if you listen," etc.: accepting the yoke of the mitzvos, the 248 limbs, etc.

כמו שבאבר נמשך אור וחיות עד"מ כשהיד כותבת גם השכל מלובש בה כך ברמ"ח אברין נמשך רמ"ח המשכות ושרשם ה"ח [ה' חסדים] והוא בחי' שם ע"ב [שם ע"ב] ע"ב גשרים לעבור מימי החסד כו' כמ"ש

Just as light and life-force are drawn into a limb (for example, when the hand writes, the intellect too is en clothed in it), so into the 248 limbs are drawn 248 drawings-down, and their root is the five Chasadim; and this is the level of the Name Av (72), seventy-two bridges to cross the waters of Chesed, etc., as is written.

ולכן בפרשה א' כתיב ובכל מאדך ולא בפי' שניה כי פי' א' הוא שם מ"ב שהוא להעלאה בשתיים יכסה כו',

And therefore in the first section it is written "and with all your might," and not in the second section; for the first section is the Name of forty-two, which is for ascent, "with two he would cover," etc.

ולכן בק"ש [בקריאת שמע] שעל המטה אומרים אנא בכח גדולת לעלות נשמתו בשינה וכן קודם קבלת שבת.

And therefore in the Shema at bedtime one says "Ana bechoach gedulas....," for one's soul to ascend in sleep; and so too before welcoming the Shabbos.

13 והעלאה צ"ל בבחי' א"ס, ולכן כל א' צריך למצוא בעצמו ברצונו בחי' א"ס כדי שיעורר למעלה שאל"כ [שאם לא כן] אין שייכות למצות גשמיים לעורר למעלה ע"י לבישת טלית כו',

And the ascent must be in the level of Ein Sof (the infinite). Therefore each one must find in himself, in his will, the level of Ein Sof, in order to arouse above; for otherwise physical mitzvos would have no connection to arousing above, through putting on a tallis, etc.

וכן ע"י הצדקה להחיות רוח שפלים למטה גורם למעלה להמשיך חיות ואיך יהי' [יהיה] שייכות למטה עם למעלה אלא ע"י בחי' בכל מאדך יותר משהכלי שלו מגביל וזהו ג"כ ענין ממעמקים כו',

And likewise, through charity, "to revive the spirit of the lowly" below, one causes, above, the drawing down of life-force. And how could there be a connection between below and above? Only through the level of "with all your might," beyond the limit his vessel sets; and this too is the matter of "From the depths," etc.

ולכן ביוסף כתיב וילקט יוסף את כל הכסף שע"כ [שעל ידי כך] ליקט החסד ואיך שייכות החסד להכסף וכן ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר כו'.

And therefore of Yosef it is written, "And Yosef gathered all the silver": that through this he gathered the Chesed. But what connection does Chesed have with silver? And likewise, "And Yosef was the ruler over the land; he was the one who sold grain," etc.

אלא היינו ע"י שהיה במצרים וממעמקים קראתיך כו' ואח"כ מזה יכול להמשיך בפ' שניה ה"ח [ה' חסדים] שם ע"ב [שם ע"ב] ע"ב גשרים לעבור מימי החסד

Rather, it is through his having been in Egypt: "From the depths I called You," etc. And afterwards, from this, one can draw down in the second section the five Chasadim, the Name Av (72), seventy-two bridges to cross the waters of Chesed.

ועי"ז ונתתי מטר ארצכם ארצכם הוא בחי' מל' שרגליה יורדות ויש בה מטר מלשון מטרוניתא ומלכותו בכל משלה והכח הזה להיות מטר ארצכם הוא ע"י המשכת ה"ח [ה' חסדים] ברמ"ח מצות ששם מלוכש עונג העליון ועי"ז ואספת דגנך שיש בה כח לברר בירורין מנוגה כו'.

And through this, "I will give the rain of your land." "Your land" is the level of Malchus, whose feet go down; and in it there is "rain" (matar), from the expression matronisa (the queen), and "His kingdom rules over all." And this power, that there be "the rain of your land," is through drawing down the five Chasadim into the 248 mitzvos, in which the Supernal delight is enlothed; and through this, "and you will gather in your grain": that it has the power to refine the refinements (beirurim) from nogah, etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/behaaloscha/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok